

ILO-asiakirja

1/2014

ILON 103. KANSAINVÄLINEN
TYÖKONFERENSSI 28.5. – 12.6.2014

SUOMEN VALTUUSKUNNAN RAPORTTI sekä
ILON PERUSSÄÄNNÖN MUKAINEN
EDUSKUNNAN INFORMOINTI KONFERENSSIN
PÄÄTÖKSISTÄ

Helsinki 2014

ISSN 0782-3290

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

**KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN (ILO) 103. TYÖKONFERENSSI
28.5.-12.6.2014, GENEVE**

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	1
I ILO:n 103. työkonferenssi	2
1. Työkonferenssin järjestäytyminen ja osanottajat	
2. Työkonferenssin keskeiset tulokset	
II Yleissopimusten ja suositusten soveltamista käsittelevä komitea	4
III Pakkotyötä koskevan yleissopimuksen täydentäminen	9
IV Epävirallisen talouden muuttaminen viralliseksi taloudeksi	13
V Työllisyyspolitiikka, joka edistää kestävästä elpymisestä ja kehitystä	16
VI Merityöyleissopimuksen ohjeiston muuttaminen	19
VII Työohjelma ja budjetti	21
VIII ILO:n hallintoneuvoston vaalit vuosille 2014-2017	22
LIITTEET	
Liite 1: Työkonferenssin asialista	23
Liite 2: Suomen valtuuskunnan kokoonpano	24
Liite 3: Komiteoihin osallistuminen	26
Liite 4: Pakkotyötä koskeva pöytäkirja ja suositus kieliversioineen	27
Liite 5: Merityöyleissopimuksen ohjeistoa koskeva muutos kieliversioineen	52
Liite 6: EU:n puheenvuoro/Jemen	68
Liite 7: EU:n puheenvuoro/Valko-Venäjä	71
Liite 8: EU:n puheenvuoro/Bangladesh	74
Liite 9: Pohjoismaiden puheenvuoro/Nigeria	77
Liite 10: Pohjoismaiden puheenvuoro/Kazakstan	79

JOHDANTO

Tämä asiakirja sisältää vuoden 2014 työkonferenssin Suomen valtuuskunnan raportin, joka julkaistaan ensimmäistä kertaa vain sähköisessä muodossa.

Työkonferenssiraportin yhteyteen on liitetty nyt ensimmäistä kertaa aiemmin eduskunnalle erikseen lähetetyt työkonferenssin hyväksymät asiakirjat.

Konferenssi hyväksyi pakkotyötä koskevaa yleissopimusta päivittävän ja täydentävän pöytäkirjan ja suosituksen (liite 4) sekä merityöyleissopimuksen ohjeistoa koskevan muutoksen (liite 5).

ILO:n perussäännön 19 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot saattavat työkonferenssin hyväksymät asiakirjat eduskunnan käsiteltäväksi vuoden tai viimeistään 18 kuukauden kuluttua istuntokauden lopettamisesta.

Hallitus selvittää parhaillaan pakkotyöpöytäkirjan ja merityöyleissopimuksen ohjeiston muutoksen osalta niiden ratifiointiedellytyksiä ja ratifioinnin mahdollisesti edellyttämiä lainsäädännön muutostarpeita.

EU:ssa käsitellään parhaillaan neuvoston päätösehdotusta, jolla jäsenvaltiot valtuutettaisiin ratifioimaan pakkotyöpöytäkirja.

Merityöyleissopimuksen ohjeet tulevat voimaan merityöyleissopimuksen ratifioineiden maiden osalta ilman ratifiointia. Jäsenvaltiolla on kuitenkin mahdollisuus ilmoittaa ILOlle, että se ei hyväksy ohjeiston automaattista voimaantuloa. Koska ohjeistossa säännellään asioista, jotka Suomessa kuuluvat eduskunnan toimivaltaan ja koska sen soveltaminen edellyttää myös lainsäädännön muutoksia, Suomi on ilmoittanut ILOlle, että ohjeisto tulee maamme sitovaksi vasta erillisen ratifioinnin tapahduttua.

I ILON 103. TYÖKONFERENSSI

(Liisa Heinonen)

1. Työkongressin järjestäytyminen ja osanottajat

Työkongressin puheenjohtajaksi valittiin Argentiinan pitkäaikainen työnantaja-edustaja Daniel DENES DE RIOJA. Varapuheenjohtajiksi valittiin Kreikan hallitusedustaja Alexandros ALEXANDRIS, Kenian työnantajaedustaja Jacqueline MUGO ja Japanin työntekijäedustaja Takaaki SAKURADA.

Suomesta kongressin työhön osallistui kolmikantainen valtuuskunta, jota johti hallitusneuvos Liisa HEINONEN työ- ja elinkeinoministeriöstä. (Suomen delegaation kokoonpano liitteessä 2)

Eduskunnan työelämä- ja tasa-arvovaliokunnasta työkongressiin osallistuivat 10.–12.6.2013 puheenjohtaja Tarja FILATOV, varapuheenjohtaja Anne-Mari VIROLAINEN, edustaja Maria TOLPPANEN ja valiokuntaneuvos Ritva BÄCKSTRÖM.

2. Työkongressin keskeiset tulokset

Työkongressin keskeisimmät tulokset liittyvät vuoden 1930 pakkotyötä koskevan sopimuksen saattamiseen ajan tasalle täydentämällä sitä pöytäkirjalla ja suosituksella sekä kumoamalla sopimuksen vanhentuneet siirtymäsäännökset, joiden soveltaminen on päättynyt jo aiemmin. Pöytäkirja ja suositus koskevat muun muassa pakkotyöhön liittyvän ihmiskaupan torjuntaa sekä uhrien suojelua. Asia käsiteltiin vain yhden kongressin kuluessa, koska asiaa oli valmisteltu aiemmin asian tuntijakokouksessa.

Merenkulkijoiden osalta kongressi hyväksyi muutoksia vuoden 2006 merityöyleissopimuksen ohjeistoon. Nämä muutokset koskevat muun muassa hylättyjen merenkulkijoiden suojelua sekä korvauksia merenkulkijan pitkäaikaisen työkyvyttömyyden tai kuoleman varalta. Ohjeiston muutos oli valmisteltu 7.-11.4.2014 pidetyssä kolmikantaisessa merenkulun erityiskomiteassa.

Kongressi aloitti myös epävirallisen talouden muuttamista viralliseksi taloudeksi koskevan suosituksen käsittelyn. Suositus on tarkoitus viimeistellä kesäkuun alussa 2015 pidettävässä kongressissa.

Yleiskeskustelussa pohdittiin muun muassa ILO:n roolia sekä jäsenvaltioiden toimintapolitiikkaa pyrittäessä kehittämään talouden elpymistä ja kehitystä edistävää työllisyyspolitiikkaa.

Sopimusten soveltamista käsittelevä kongressin pysyvä komitea, jonka työ on parina aiempina vuonna onnistunut vain osittain, onnistui tänä vuonna käsittelemään kaikki maakohtaiset tapaukset. Sen sijaan se ei kyennyt, vakavimpia sopimusrikkomuksia lukuun ottamatta, muodostamaan niistä päätelmiä.

Kongressissa valittiin ILOlle uusi hallintoneuvosto vuosille 2014-2017. Pohjoismaiden hallitusten hallintoneuvoston paikka siirtyi Tanskalta Norjalle.

Konferenssi päätti myös järjestön työohjelmasta ja budjetista. Suomen nettojäsensmaksuksi vuodelle 2015 vahvistettiin 1 972 070 Sveitsin frangia.

Konferenssin täysistunnossa keskusteltiin pääjohtajan raportin pohjalta oikeudenmukaisesta maa-hanmuutosta. Lisäksi esillä oli aiempien vuosien tapaan raportti työoloista miehitetyillä arabialu-eilla.

Työn maailman huippukokous järjestettiin 9.6.2014 toista kertaa konferenssin osana. Sen teemana oli ”Kehitystä työstä”. Kokouksessa keskusteltiin mahdollisuuksista parantaa työoloja sekä torjua nykypäivän orjuutta, kehittää yritysmpäristöä, joka tukisi ihmisarvoisten työpaikkojen luomista, mahdollisuuksista yhdistää sosiaalinen turvallisuus, talouden kasvu ja laadukas työllisyys sekä sosi-aalisen vuoropuhelun roolista työllisyyttä edistettäessä.

II YLEISSOPIMUSTEN JA SUOSITUSTEN SOVELTAMISTA KÄSITTELEVÄ KOMITEA

(Päivi Kantanen)

Yleissopimusten ja suositusten soveltamista käsittelevän komitean eli applikaatiokomitean (myös CAS-komitea) työ perustuu ILO:n perussäännön 19 artiklaan, joka edellyttää komitean käsittelevän kysymyksiä, jotka koskevat

1. työkonferenssin hyväksymien yleissopimusten ja suositusten saattamista jäsenvaltioiden asianomaisten valtioiden käsiteltäväksi,
2. jäsenmaiden raportteja niiden hyväksymien ILO:n yleissopimusten soveltamisesta ILO:n perussäännön 22 artiklan mukaisesti,
3. jäsenmaiden ILO:n perussäännön 19 artiklan mukaisesti antamia raportteja ILO:n hallintoneuvoston pyytämistä yleissopimuksista (raportit ratifioimattomista sopimuksista).

Komitean puheenjohtaja	Gloria GAVIRIA RAMOS, Kolumbian työministeriö
Varapuheenjohtajat	Sonia REGENBOGEN, työnantajien edustaja, Kanada Marc LEEMANS, työntekijöiden edustaja, Belgia
Suomen edustajat	Päivi KANTANEN/TEM/TMO Antti KUJALA, Palvelualojen työnantajat PALTA Katja LEHTO-KOMULAINEN/SAK
Komitean raportööri	Cecilia MULINDETI, hallituksen edustaja, Zambia
Tausta-asiakirjat:	ILO:n riippumattomien asiantuntijoiden raportti sopimusten soveltamisesta jäsenvaltioissa sekä erityiskatsaus vähimmäispalkkoja koskevan sopimuksen (nro 131) ja suosituksen (nro 135) noudattamisesta

Tausta-asiakirjat löytyvät oheisesta linkistä:

<http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/103/reports/reports-to-the-conference/lang--en/index.htm>

ILO:n kesäkonferenssin applikaatiokomitean keskeisenä tehtävänä on käydä läpi ILO:n sopimusten ja suositusten soveltamista ja noudattamista yksittäisten maiden osalta. Komitean työtä tukemaan ns. asiantuntijakomitea oli laatinut tausta-asiakirjat. Työnantaja- ja työntekijäjärjestöt pääsivät yhteisymmärrykseen 7.5.2014 ns. pitkistä listasta eli 40 maatapauksesta ILO:n sopimusten valvomiseksi. Listan laadinnassa pyritään huomioimaan sekä alueellinen kattavuus että erilaisten sopimusten edustavuus. Ns. lyhyelle listalle (komiteassa keskusteltavat maatapaukset) tuli 25 asiaa ja lisäksi listassa oli kaksi ns. edistymisasiata.

EU-koordinaatio ja lausunnot

EU-koordinaatio toimi sujuvasti. Vuoden 2013 kiista EU:n puheenvuorojen esittämisestä vältettiin. Ulkosuhdehallinnon edustaja käytti puheenvuorot Jemenin, Valko-Venäjän ja Kambodžan maatapauksista ja EU:n puheenjohtajamaan Kreikan edustaja puheenvuorot Bangladeshin ja Swasimaan tapauksista, koska näistä ei ole neuvoston päätelmiä. Pohjoismaiset puheenvuorot käytettiin Nigerian lapsityötä koskevassa asiassa, Kazakstanin tapauksesta työelämässä tapahtuvasta syrjinnästä ja Qatarin osalta työsuojelutarkastusten riittämättömyydestä ja tasosta ja erityisesti siirtotyöläisten työoloista ja niiden turvaamisesta.

Yleiskeskustelu valvontamenettelystä

Työnantajat halusivat applikaatiokomitean, eksperttikomitean ja ILO:n työtoimiston välille kiinteämpää yhteistyötä ja raporttiin enemmän kolmikantaista näkökulmaa. Raportointivelvoitteista ja rikkomisista raportointia tulisi parantaa sekä esittää konkreettisia tuloksia ja edistymistapauksia. Maiden on sitouduttava raportointivelvoitteisiin. Standardien arviointimekanismi (SRM) on yksi keino raportointivelvoitteiden uudistamiseksi. Johtopäätöksiä on vähennettävä ja parannettava niiden laatua. Raporttia on yksinkertaistettava, johtopäätösten on oltava selkeitä ja niiden tulee keskittyä olennaisiin ongelmiin. Asiantuntijakomitean tulee pysyä mandaattinsa puitteissa, vaikka jonkin verran tulkintaa joutuvatkin käyttämään. Valvontatoimien uskottavuuden kannalta on olennaista noudattaa mandaattia. Asiantuntijakomitean tulee välttyä epäsuorasti kansainvälisten standardien tekemiseltä tulkitsemalla sopimuksia yli toimivallan. Työnantajat toivat yleispuheenvuorossa esille myös yhdistymisvapauskomitean roolin. Sen ei tule valvoa sopimuksia eikä se ole standardeja tekevä kolmikantainen elin. *Työntekijät* katsoivat asiantuntijakomitean mandaatista keskustellun tarpeeksi vuoden 2012 jälkeen. Applikaatiokomitean työ on turvattava ja jatkossa työmenetelmiä on kehitettävä. Työnantajien kritiikki kohdistui nyt ensimmäistä kertaa yhdistymisvapauskomitean työhön, mistä he olivat erityisen huolestuneita. Työntekijät pitivät hyvänä, että asiantuntijakomitea seuraa tiiviimmin komitean johtopäätöksiä.

Maatapausten käsittely ja johtopäätökset

Applikaatiokomitean käsittelyyn tulivat seuraavat sopimukset ja maat: kolme tapausta (Dominikaaninen tasavalta, Korean tasavalta ja Kazakstan) koski syrjintää työelämässä (sopimus nro 111), kolme (Saudi-Arabia, Kongon demokraattinen tasavalta ja Malesia) pakkotyötä (sopimus nro 29), kaksi (Ecuador ja Kroatia) kollektiivisia neuvotteluoikeuksia (sopimus nro 98 tapausta), neljä (Kambodža, Swasimaa, Valko-Venäjä ja Algeria) järjestäytymisoikeutta (sopimus nro 87), Nigeria työhön pääsyn vähimmäisikää (sopimus nro 138), kaksi (Jemen ja USA) lapsityön pahimpia muotoja (sopimus nro 182), neljä (Bangladesh, Kolumbia, Pakistan ja Qatar) työsuojelutarkastuksia (sopimus nro 81), kaksi (Mauritania ja Portugal) työllisyyspolitiikkaa (sopimus nro 122), kaksi (Uganda ja Venezuela) vähimmäispalkkaa (sopimus nro 26) ja Kreikka sosiaaliturvaa (sopimus nro 102).

EU:n maista keskusteluun tulivat *Kroatia* (nro 98), *Kreikka* vakavana asiana (nro 102) ja *Portugali* (nro 122) sekä *Puola* edistymisasiana (nro 142). Portugalin asia liittyy kriisiaikana työllisyyden edistämistä koskevien toimien riittämättömyyteen ja haavoittuvien ryhmien, kuten nuorten, tukemiseen. Asiantuntijakomitea halusi lisätietoja myös pk-yritysten toimintaympäristön vahvistamistoinnista ja koulutuspolitiikasta työllistämismahdollisuuksien parantamiseksi. Kroatian osalta pyydettiin tietoja julkisen sektorin virkamiesten työehtosopimusten mukaisten palkkojen yksipuolisesta muuttamisesta. Toimien ei katsottu vastaavan sopimuksen velvoitteita. Kreikan tapaus koskee sosiaaliturvajärjestelmän ylläpitoa ja heikennyksiä säästötoimien johdosta.

Vuonna 2013 komitean ongelmat vältettiin toteamalla järjestäytymisoikeutta koskevan sopimuksen 87 tapauksissa, joissa oli elementtejä lakko-oikeudesta, että komitea ei käsitellyt asiassa lakko-oikeutta, koska työnantajat eivät katso sopimuksen tunnustavan lakko-oikeutta. Työnantajat halusivat samaa tapaa noudatettavaksi myös tänä vuonna, mitä työntekijät eivät hyväksyneet vedoten maaliskuun hallintoneuvostossa tehtyyn päätökseen ongelmien ratkaisemisessa etenemisestä pidemmällä aikavälillä ja kesän 2014 maatapausten käsittelyn turvaamisella. Työntekijöiden edustaja katsoi vuoden 2013 sopimuksen ja kirjauksen koskevan yhtä vuotta.

Sovitteluyrityksistä huolimatta yhteisymmärrystä ei syntynyt, ja komitea teki johtopäätökset ainoastaan kuudesta vakavasta maatapauksesta (*Nigeria, Bangladesh, Valko-Venäjä, Jemen, Kreikka, Dominikaaninen tasavalta*) ja johtopäätökset 19 maatapauksesta jäivät tekemättä, vaikka ne olivat applikaatiokomiteassa keskusteltavana. Tämä on valitettava takapakki ILO:n sopimusten valvontaprosessin kannalta, mikä murentaa kolmikannan arvovaltaa ja kyseenalaistaa ILO:n toimintakykyä kolmikantaisena järjestönä ratkoa ongelmia kesän 2012 kriisin jälkeen. Pääjohtajaa pyydettiin välittömästi käynnistämään epäviralliset neuvottelut kiistan ratkaisemiseksi ennen marraskuun hallintoneuvoston kokousta.

Nigerian (nro 138) tapaus koskee työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää. Monet 5-14 -vuotiaista lapsista eivät käy koulua. Maassa vierailleen tutkintakomission havaintojen mukaan jopa 62 % lapsista (5-17 -vuotiaat) osallistuvat vaarallisiin töihin. UNESCO katsoo myös, että edistystä asian korjaamiseksi ei ole juurikaan tapahtunut. Lisäksi ILO:n tekninen yhteistyö on keskeytetty rahoitusongelmien takia. Yksi keskeinen keino lapsityön vähentämiseksi on koulutuksen turvaaminen. Työsuojelutarkastusten puutteet eivät tätä tue. Kansainvälinen yhteistyö on strategisesti tärkeää. Ongelmana on se, miten vedota lahjoittajiin ja puuttua poliittiseen haluttomuuteen korjata asiaa. Pohjoismaisessa puheenvuorossa korostettiin lapsityön pahimpien muotojen poistamisessa hallituksen sitoutumista asiaan ja kykyä toimia. Pakollisen koulutusjärjestelmän olemassaolo on olennaista lapsityön poistamiseksi. Hallituksen toimet lapsityön poistamiseksi huomioitiin, mutta katsottiin riittämättömiksi ja sitä kehoitettiin tehostamaan toimia asteittain poistamaan lapsityö mm. laatimalla asiasta toimintaohjelma. Koulujärjestelmää tulee kehittää ja myös koulupudokkaiden asemaa parantaa. Työpaikkojen työturvallisuuskomiteoiden työtä tulee kehittää havaitsemaan myös vaarallista työtä tekevä nuoret, ja niiden tietoisuutta tulee myös lisätä lapsityön kielletyistä muodoista. Maata pyydettiin vastaanottamaan ILO:n teknistä tukea.

Bangladeshin (nro 81) osalta ay-liike on tuonut esille työsuojelutarkastuksia koskevat puutteet. Rakennusten turvallisuus ja paloturvallisuus on heikkoa. Hallitus katsoi edistystä tapahtuneen mm. kesän 2013 uudistuksilla, kuten työturvallisuuskomiteat yli 50 henkilön työpaikoilla sekä pakolliset suojavälineet. Tuotantoalueilla sovelletun erillislain voimassaolo päättyi 2013 ja lisätietoja pyydettiin alueella työskentelevien asemasta ja työlakien sovellettavuudesta. Työsuojelutarkastusten tilastoinnista ei ole myöskään toimitettu tietoa. Maan tarvitsee vahvistaa työsuojelutarkastuksia viimeaikaisten tapahtumien (Rana Plaza) valossa. Viranomaisten resurssien ja osaamisen vahvistaminen, työvälineiden turvaaminen, työlainsäädännön implementoinnin vahvistaminen ja työlainsäädännön ulottaminen vientituotantoalueille ovat keskeisiä toimia. Myönteistä on työsuojelutarkastusten tilastoinnin kehittäminen ILO:n tuella. Komitea kehotti hallitusta palkkaamaan ja kouluttamaan työsuojeluviranomaisia riittävän määrään suhteutettuna työvoiman määrään. Lainsäädäntötyötä tulisi priorisoida EPZ:n osalta. Maata kehoitettiin raportoimaan suoraan asiantuntijakomitealle ja applikaatiokomitealle sopimuksen noudattamisesta ja turvautumaan ILO:n tekniseen tukeen.

Kreikan (nro 102) tapaus käsitteli sosiaaliturvajärjestelmien puutteita ja säästötoimien vaikutusta. Hallituksen edustaja korosti maan erityisen vaikeita olosuhteita. Tasapainoa on haettu sopimuksen edellyttämän sosiaaliturvan tason ja troikan (komissio, Euroopan keskuspankki ja kansainvälinen valuuttarahasto IMF) kanssa tehdyn sopimuksen välillä. Institutionaalisia puutteita sosiaaliturvajärjestelmässä on kehitetty vaikeassa taloustilanteessa. Tarvittavia tietojärjestelmiä on kehitetty. Komitea huomioi maan toimet budjetin rajoissa. Valtion sopeuttamisohjelma vaikuttaa taustalla. Sopimus edellyttää sosiaaliturvajärjestelmiä arvioitavaksi eri väestöryhmien kannalta ja erityisesti haavoittuvat ryhmät, kuten pitkäaikaistyöttömät, on huomioitava. Köyhyyden vähentäminen on

olennaista myös uudistusohjelman aikana. Sopimus velvoittaa luomaan terveen pohjan sosiaaliturvajärjestelmille.

Dominikaanisen tasavallan (nro 111) tilannetta seurattiin kesän 2013 johtopäätösten noudattamisesta. Maan katsotaan syrjivän haitilaisia. Käytössä olevat pakolliset raskaustestit sekä HIV/AIDS-testit ovat sopimuksen vastaisia. Komitea otti vastaan tiedot lakitoimista, joilla pyritään ratkaisemaan haitilaistaustaisten asemaan liittyviä ongelmia ja syrjintää. Maata pyydettiin edistämään työssä ja ammatissa syrjinnän kieltoa ja käytännön tasolla vahvistamaan toimia, kuten toimintaohjelman tekemistä syrjinnän poistamiseksi, lainsäädännön täytäntöönpanoa mm. työsuojeluviranomaisten toimin, rikkomuksiin syyllistyneiden rankaisemista ja tiedotustoimia ulkomaalaistaustaisten oikeuksista. Maahanmuuttajille tulee turvata oikeudenkäyntimenettelyt ja apua sekä heille on tiedotettava oikeuksista. Syrjintäsääntelyn käytännön soveltaminen tulee turvata ja hallituksen on vahvistettava toimia yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa. Myös tuotantoalueille on turvattava työntekijöiden oikeudet lailla. Maata pyydettiin turvautumaan ILO:n tekniseen tukeen.

Jemenin (nro 182) tapaus koskee lasten käyttämistä aseellisissa konflikteissa ja lapsisotilaiden palkkaamista sekä näihin liittyen seksuaalista väkivaltaa ja hyväksikäyttöä. Hallituksen ja YK:n välillä 14.5.2014 allekirjoitettu toimintasuunnitelma osoittaa hallituksen sitoumuksen asian korjaamiseksi. Se edellyttää lainsäädännön muuttamista vastaamaan kansainvälisiä sitoumuksia. Tulee kieltää alle 18-vuotiaiden käyttäminen ja palkkaaminen aseellisissa konflikteissa. Syytökset tulee tutkia ja YK:n tulee sallia valvoa edistystä ja suunnitelman noudattamista. Erityisen vakavat rikkomukset ovat lasten sieppaamiset, murhat ja seksuaalinen väkivalta, joihin tulee välittömästi puuttua tehokkaasti. Lapsityötä tekee jopa 50 % lapsista ja puolet heistä tekee vaarallista työtä. Työllisyysongelmat pakottavat perheiden lapset työhön, kun perheen elättäjät ovat menettäneet työpaikkoja. Työsuojelutarkastukset ovat heikkoja. Hallitusta kehoitettiin tarjoamaan lapsille ilmainen ja julkinen koulutus. Maata pyydettiin ottamaan vastaan apua sekä jäsenmailta että ILO:ta teknistä tukea.

Valko-Venäjän (nro 87) osalta käsiteltiin pitkäaikaista tapausta järjestäytymisoikeuksien loukkauksista. Maa ei noudata tutkintakomission ja vuoden 2013 työkonferenssin suosituksia. Maa otti vastaan tammikuussa 2014 tutkintakomission, ja sen raportti annettiin keväällä hallintoneuvostolle ja asiantuntijakomitealle. Hallintoneuvosto pyysi maaliskuussa maata vastaanottamaan ILO:n teknistä apua parantaakseen maan tilannetta yhdistymisvapauksien edistämiseksi oikeudesta perustaa järjestö ja niiden oikeudesta toimia ilman valtion puuttumista. Maa ilmoitti vahvistavansa sosiaalista dialogia kolmikantaisen neuvoston avulla ja sitoutuvansa yhteistyöhön ILO:n kanssa. Valko-Venäjältä odotetaan konkreettisia tuloksia kansallisella tasolla, ja sen on lisäksi edistettävä tietoisuutta järjestäytymisoikeuksista. Toimia tilanteen edistämiseksi on vahvistettava ja toimittava yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa. Komitean johtopäätöksiin lisättiin erityislauseke.

Keskustelu yleisraportista vähimmäispalkan asettaminen

Komitea keskusteli kolmannelta vähimmäispalkan asettamisen yleisraportista koskien vuoden 1970 yleissopimusta (nro 131, vähimmäispalkkojen määrääminen erityisesti kehitysmaat huomioon ottaen) ja sopimusta täydentävästä suosituksesta (nro 135). Aikaisemmat yleisraportit ovat vuosilta 1958 ja 1992 koskien vanhempia sopimuksia (nro 26). Vain 55 maata on ratifioinut sopimuksen. Pohjoismaat ja monet EU-maat eivät ole ratifioineet sopimusta. Yleissopimuksessa edellytetään jäsenvaltion perustavan vähimmäispalkkajärjestelmän, joka antaa turvaa kaikille niille palkansaajaryhmille, joiden työehdot ovat sellaiset, että on tarkoituksenmukaista ottaa heidät järjestelmän piiriin. Yleisraportti jakautuu yhdeksään osioon. Ensimmäinen käsittelee vähimmäispalkan, toimeentulon turvaavan palkan ja kohtuullisen palkan suhdetta. Toinen osio tarkastelee sopimuksen sovelta-

misalaa ja siitä tehtäviä poikkeuksia. Kolmas osio käsittelee erilaisia vähimmäispalkkajärjestelmiä eri maissa ja neljäs osio määrättyjen vähimmäispalkkojen laajuutta. Viidennessä osiossa kuvataan vähimmäispalkan asettamiseksi käytäviä neuvotteluja työmarkkinaosapuolten kanssa ja heidän ja muiden tahojen osallistumista vähimmäispalkan asettamiseen. Kuudes osio käsittelee kriteereitä vähimmäispalkan määrittämisessä ja myöhemmin vähimmäispalkan tason tarkistamista/sopeuttamista. Seitsemän osio käsittelee käytännössä vähimmäispalkan soveltamista ja kahdeksas osio vähimmäispalkan roolia talouskriisissä ja säästötoimien käyttöönotossa. Viimeisessä kappaleessa tarkastellaan yleisesti jäsenmaiden vaikeuksia panna täytäntöön sopimusta ja tulevaisuuden näkemyksiä jäsenmaiden edellytyksistä ratifioida sopimus. Yleisraportti tuo hyödyllistä tietoa työsuojelua koskeville ajankohtaiskeskusteluille vuoden 2015 työkonferenssiin.

III PAKKOTYÖTÄ KOSKEVAN YLEISSOPIMUKSEN TÄYDENTÄMINEN

(Liisa Heinonen, TEM ja Veli-Pekka Rautava, SM)

- Puheenjohtaja: David GARNER (hallituksen edustaja, Australia)
- Varapuheenjohtajat: Edward POTTER (työnantajajäsen, Yhdysvallat)
Yves VEYRIER (työntekijäjäsen, Ranska)
- Komitean raportoiija: Bro-Matthew SHINGUADJA (hallituksen edustaja, Namibia)
- Suomen edustajat: Liisa HEINONEN, TEM (ensimmäinen viikko)
Veli-Pekka RAUTAVA, SM (toinen viikko)
Minna ETU-SEPPÄLÄ, EK
Anu-Tuija LEHTO, SAK
- Tausta-asiakirjat: Strengthening action to end forced labour, raportit IV (1), IV (2A) ja IV (2B), jotka sisälsivät jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten kuulemisen pohjalta laaditut luonnokset pöytäkirjaksi ja suositukseksi.

Konferenssin hyväksymät pöytäkirja ja suositus ovat raportin liitteenä 4.

Englanninkieliset konferenssin päätökset löytyvät oheisesta linkistä:

<http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/103/reports/lang--en/index.htm>

Taustaa

ILO:n arvion mukaan pakkotyötä tekee maailmanlaajuisesti yli 20 miljoonaa ihmistä. Pakkotyön käyttö liittyy usein ihmiskauppaan, johon syyllistyy kansainvälinen järjestäytynyt rikollisuus. Ihmiskaupan uhrit päätyvät usein pakkotyön uhreiksi.

ILO:n pakkotyösopimukset, eli vuodelta 1930 oleva sopimus nro 29 sekä vuodelta 1957 oleva sopimus nro 105, kuuluvat ILO:n perustavaa laatua oleviin ihmisoikeussopimuksiin. Suomi on ratifioinut yleissopimuksen nro 29 vuonna 1935 (SopS 44/1935). Konferenssi pyrki täydentämään yleissopimuksen aukkoja, muun muassa ihmiskaupan ennaltaehkäisemisen, suojelun ja kompensatiotoimien osalta. Tällaisia määräyksiä on jo mm. Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastaista toimintaa koskevassa yleissopimuksessa, YK:n kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen yleissopimuksen ns. Palermon pöytäkirjassa sekä eräissä EU-direktiiveissä.

Pöytäkirja ja suositus laadittiin yhden konferenssin käsittelyssä. Oikeudellisesti sitova pöytäkirja sitoo jäsenvaltioita ratifioinnin jälkeen, vaikka ILO:n perustavaa laatua oleviin sopimuksiin kirjattujen periaatteiden noudattamista edellytetään kaikilta ILO:n jäsenvaltioilta. Suositus ei ole sitova.

Komitean työ ja EU-koordinaatio

Komitean työ sujui yhteisymmärrystä rakentavassa hengessä neuvotteluosapuolten ymmärtäessä yleissopimuksen täydentämisen tarpeen ja käsiteltävän asian erityisen merkityksellisyyden. Komi-

tea saavutti laajan yhteisymmärryksen sekä pöytäkirjan ja suosituksen sanamuodoista näiden saatamisesta työkonferenssin täysistunnon käsiteltäviksi.

EU-koordinaatio toimi erinomaisesti, vaikka komission ehdotusta neuvottelumandaatiksi ei hyväksyttykään ennen konferenssin alkamista. EU työskenteli hyvässä hengessä ja rakentavasti. Ryhmässä vedettyjen johtopäätösten sisältö oli hyvin pitkälle Suomen näkökulmien mukainen mukaan lukien erityisesti myös yhteinen tuki sille, että voitaisiin saada lopputulokseksi sekä oikeudellisesti sitova pöytäkirja että sitä täydentävä suositus.

Lisäksi EU-koordinaatiossa vallitsi myös Suomen edustajien tuella yhteisymmärrys sukupuolinäkökohtien ja lapsien aseman erityisestä huomioon ottamisesta neuvotteluissa. Myös komiteassa löytyi tukea näille näkökohdille, joskin komiteassa vastustettiin Euroopan unionin ehdottamia painotuksia, joissa olisi kiinnitetty erityistä huomiota tyttöjen asemaan. Perusteena vastustukselle eri osapuolet mainitsivat sen, että myös pojat ovat merkittävä pakkotyön riskiryhmä. Yhteisymmärrystä riitti sen sijaan yleisille sukupuolinäkökulmaan ja lasten (tyttöjen ja poikien) asemaan liittyville painotuksille.

Sekä EU-maiden koordinaatiossa että komiteassa käydyissä keskusteluissa arvioitiin perusteellisesti ehdotetun pöytäkirjan ja suosituksen lapsia ja muita haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä koskevien kirjausten yhteensopivuutta perus- ja ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa. Tältä osin Euroopan unioni jäsenvaltioineen teki aktiivisesti ehdotuksia, joilla pyrittiin takaamaan yhdenmukainen lähestymistapa ja myös yhdenmukaisten käsitteiden käyttö muiden ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa. Yleensä tällaiset ehdotukset saivat laajaa kannatusta komiteassa.

Komiteassa keskustelu johti monissa kohdissa ehdotetun tekstin selventämiseen ja täydentämiseen. Pöytäkirjan osalta esimerkiksi voitiin hyväksyä useita lisäyksiä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevaan 2 artiklaan, kuten esimerkiksi omana alakohtanaan lisätty velvoite tukea sekä julkista että yksityistä sektoria niin sanotussa due diligence -menettelyssä pakkotyön estämisessä ja siihen liittyvien riskien torjumisessa.

Pöytäkirjan (7 artikla) mukaan myös yleissopimuksen tarpeettomiksi jääneet 1 artiklan 2 ja 3 kohtiin sekä 3—12 artikloihin sisältyvät siirtymäsäännökset poistetaan (englanniksi: "shall be deleted"). Poistamiseen liittyvää sanamuotoa harkittiin erityisen tarkasti.

Pöytäkirjan avulla pyritään ehkäisemään pakkotyötä ja tarjoamaan pakkotyön uhreille suojelua ja mahdollisuus oikeussuojakeinoihin, kuten korvauksiin. Pöytäkirja täyttää Suomen ja EU:n neuvottelutavoitteen. Sen sisällön voidaan arvioida olevan yhdenmukainen EU-säätelyn ja muiden asiaa koskevien kansainvälisten velvoitteiden kanssa.

Pöytäkirjan 1 ja 6 artiklassa vaaditaan luomaan kansallinen politiikka ja toimintasuunnitelma pakkotyön tehokasta ja kestävää ehkäisemistä ja poistamista varten. Lisäksi edellytetään toimia suojelun antamiseksi uhreille ja asianmukaisten ja tehokkaiden oikeussuojakeinojen, kuten korvausten, käyttöön saattamista ja pakollisen työn käyttöön syyllistyneiden rankaisemista. Toimiin pöytäkirjan määräysten soveltamiseksi on ryhdyttävä yhteistyössä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen sekä muiden asiaankuuluvien ryhmien kanssa.

Pöytäkirjassa ei muuteta vuoden 1930 yleissopimuksessa olevaa pakollisen työn määritelmää. Pakollinen työ kattaa työn tai palvelun, joka jonkin rangaistuksen uhalla vaaditaan joltakin henkilöltä ja johon mainittu henkilö ei ole vapaaehtoisesti tarjoutunut. Ei kuitenkaan:

- a) työtä tai palvelusta, jota vaaditaan pakollista sotapalvelusta koskevan lain nojalla ja joka tarkoittaa puhtaasti sotilaallisia töitä;
- b) työtä tai palvelusta, joka kuuluu täydellisellä itsehallinnolla varustetun maan asukkaiden säännöllisiin kansalaisvelvollisuuksiin;
- c) työtä tai palvelusta, jota vaaditaan henkilöltä tuomioistuimen päätöksen nojalla, ehdolla, että tätä työtä tai palvelusta suoritetaan julkisen viranomaisen valvonnan ja tarkastuksen alla ja että mainittua henkilöä ei luovuteta yksityisille, yhtiöille tai yksityisoikeudellisille juridisille henkilöille tai aseteta heidän käytettäväkseen;
- d) työtä tai palvelusta, jota vaaditaan force majeure -tapauksissa, kuten sodan sytyessä, sellaisten onnettomuuksien sattuessa tai uhatessa, kuten tulipalon, tulvien, nälänhädän, maanjäristyksen, ankarien kulkutautien tai eläinruttojen, vahingollisten eläinten ja hyönteisten tai loiskasvien maahantulon, sekä yleensä kaikissa sellaisissa tapauksissa, jotka vaarantavat tai uhkaavat vaarantaa koko väestön tai sen osan olemassaoloa tai säännöllistä toimeentuloa;
- e) yhdyskunnan pienehköt työt so. työt, joita yhdyskunnan jäsenet suorittavat tämän yhdyskunnan välittömäksi hyödyksi ja joita täten voidaan pitää säännöllisinä yhdyskunnan jäsenille kuuluvina kansalaisvelvollisuuksina, ehdolla, että väestöllä itsellään tai sen suoranaisilla edustajilla on oikeus lausua mielipiteensä tämän työn tarpeellisuudesta.

Pöytäkirjassa tarkoitettujen toimenpiteiden on sisällettävä erityisiä toimia pakkotyötä varten toteutettavaa ihmiskauppaa vastaan.

Pöytäkirjan 2 artiklassa vahvistetaan toimenpiteet, jotka valtioiden on toteutettava pakkotyön ehkäisemiseksi. Niihin kuuluvat etenkin erityisen haavoittuviin ryhmiin sekä työnantajiin kohdistuva koulutus ja tiedotus pakkotyön uhriksi joutumisen sekä pakkotyön käyttöön osallistumisen ehkäisemiseksi. Jäsenvaltioiden tulee varmistaa, että pakkotyön torjumisen kannalta merkittävä lainsäädäntö ja täytäntöönpano kattavat kaikki työntekijät ja talouden alat ja että työsuojelutarkastajien sekä muiden täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten palveluja vahvistetaan. Henkilöitä, erityisesti maahanmuuttajia, tulee suojella mahdollisilta epäasiallisilta ja petoksellisilta käytännöiltä työhönotto- ja työnvälitysprosessin aikana. Sekä julkisella että yksityisellä sektorilla on tuettava asianmukaisen huolellisuuden noudattamista pakollisen työn riskien ehkäisemiseksi ja niihin vastaamiseksi. Pakkotyöhön joutumisen riskiä lisääviin perussyihin ja -tekijöihin tulee puuttua.

Pöytäkirjan 3 artiklassa määrätään, että pakkotyön uhrien tunnistamiseksi, vapauttamiseksi, suojelemiseksi, toipumisen edistämiseksi ja kuntouttamiseksi on ryhdyttävä tehokkaihin toimiin ja tarjottava myös muuta apua ja tukea.

Pöytäkirjan 4 artiklassa jäsenvaltioita vaaditaan varmistamaan, että kaikilla uhreilla on mahdollisuus asianmukaisiin ja tehokkaihin oikeussuojakeinoihin, kuten korvauksiin, riippumatta heidän oleskelustaan tai oikeudellisesta asemastaan valtion alueella. Toimivaltaisilla viranomaisilla tulee olla oikeus jättää syyttämättä uhreja tai jättää määräämättä näille rangaistuksia laittomasta toiminnasta, johon heidät on pakotettu.

Pöytäkirjan 5 artiklassa määrätään kansainvälisestä yhteistyöstä pakkotyön kaikkien muotojen torjumiseksi ja poistamiseksi.

Pöytäkirjan 6 artikla edellyttää kansallisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuulemista pöytäkirjan toimeenpanoa koskevan lainsäädännön valmistelussa.

Pöytäkirjan 7 artiklalla muutetaan vuoden 1930 yleissopimusta siten, että siitä poistetaan 1 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 3—24 artiklan siirtymämääräykset, joita ei ole sovellettu pitkiin aikoihin.

Pöytäkirjan 8—12 artiklat koskevat muun muassa sen ratifiointiin, irtisanomiseen, voimaantuloon sekä kieliversioiden sitovuuteen liittyviä määräyksiä.

Suosituksen osalta voitiin monilta osin turvautua ensin käsitellyssä pöytäkirjassa omaksuttuihin ilmaisiin, mikä yksinkertaisti pöytäkirjasta käytyjä keskusteluja.

Suosituksen osalta ennaltaehkäisyä koskevan 3 kohdan osalta selvennettiin muun ohessa viittausta työsopimukseen työehtojen ilmaisijana. Tämän osalta viitataan (e-kohta) siihen, että ehtojen tulee olla yksilöityjä siten, että ne voidaan ymmärtää, eikä niiden sisällöstä tule epäselvyyttä. Suositellaan mieluiten käytettäväksi kirjallista sopimusta siten kuin tästä on määrätty kansallisessa lainsäädännössä, muissa määräyksissä ja työehtosopimuksissa.

Suositus ehdotuksen 3 kohta joka koski pakkotyöllä tuotettujen tuotteiden ja palveluiden kaupan rajoittamista, osalta päädyttiin viittaamaan (j-kohta) siihen, että työnantajia ja yrityksiä neuvotaan ja tuetaan toimimaan tehokkaasti tunnistamaan, ehkäisemään, vähentämään ja olemaan tietoinen pakkotyöhön liittyvistä riskeistä toiminnassaan, tuotteissaan, palveluissaan tai toiminnoissaan, joihin heidät voidaan suoraan yhdistää.

Mainittakoon myös, että suojeluun liittyväksi 6 kohdaksi lisättiin viittaus työntekijä- ja muiden asiainkuuluvien järjestöjen mahdollisuuksiin tukea ja avustaa pakkotyön uhreja.

Suosituksessa viitataan myös vuoden 1999 lapsikaupan pahimpia muotoja koskevaan yleissopimukseen, jonka osalta komiteassa päätettiin lisätä muun ohella viittaus tyttöjen ja poikien koulutukseen.

IV EPÄVIRALLISEN TALOUDEN MUUTTAMINEN VIRALLISEKSI TALOUDEKSI (Liisa Heinonen ja Sami Teräväinen)

Komitean puheenjohtaja	Virgil SEAFIELD, Etelä-Afrikan työministeriö
Varapuheenjohtajat	Alexander FRIMPONG, työnantajien edustaja, Ghana Plamen DIMITROV, työntekijöiden edustaja, Bulgaria
Suomen edustajat	Sami TERÄVÄINEN, työ- ja elinkeinoministeriö (ensimmäinen viikko) Liisa HEINONEN, työ- ja elinkeinoministeriö (toinen viikko) Mika KÄRKKÄINEN, EK Risto KOUSA, STTK
Tausta-asiakirjat:	Report "transitioning from the informal to the formal economy", Report V (1), 2013 ja Report V(2), 2014, joista viimeksi mainittu perustui jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten vastauksiin.

Suositusluonnos englanniksi löytyy ILO:n sivuilta linkistä:

http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/103/reports/WCMS_246193/lang--en/index.htm

Taustaa

Konferenssissa valmisteltiin suositusta epävirallisen talouden muuttamisesta viralliseksi taloudeksi ja hyväksyttiin suositusluonnos. Jäsenvaltioiden ja työmarkkinajärjestöjen kommenttien pohjalta suosituksesta laaditaan vielä uusi luonnos vuoden 2015 konferenssin käsittelyyn ja hyväksyttäväksi.

Käsittely pohjautuu työnantajapuolen aloitteeseen. Taustalla ovat myös vuoden 2002 Kansainvälisen työkonferenssin johtopäätökset ihmisarvoisesta työstä ja epävirallisesta taloudesta, vuoden 2007 epävirallisen talouden symposiumin työ sekä vuoden 2012 työkonferenssin keskustelu perustavaa laatua olevista työelämän oikeuksista. Lisäksi asiaa on käsitelty kolmikantaisessa asiantuntijakokouksessa syyskuussa 2013.

Kansainvälinen työkonferenssi Genevessä 28.5.–13.6.2014

Työkonferenssin käsittelyssä valmisteltiin ”*epävirallisen sektorin*” määritelmää ja *suosituksen ulottuvuutta* ja epävirallisen talouden *määritelmä, tavoitteita ja yleisiä periaatteita* ottaen huomioon kansalliset lähestymistavat sekä erot kehittyvien ja kehittyneiden valtioiden sekä maaseutu- ja kaupunkiyhteiskuntien välillä.

Lainsäädäntö- ja politiikkakehyksen osalta määriteltiin puitteet sille, mitä epävirallinen talous ja epävirallinen työllisyys käsittää säädösten tasolla sekä ohjeet kustannusten minimoimiseksi ja säävutettävien hyötyjen lisäämiseksi. *Työllisyyspolitiikan* osalta lähtökohdaksi otettiin yleissopimuksen 122 (työllisyyspolitiikka) ja sitä täydentävän suosituksen 169 linjaukset.

Lisäksi käsiteltiin *oikeuksia epävirallisen sektorin työssä*, kuten työtä koskevien perustavanlaatuisien periaatteiden ja oikeuksien, kuten työskentelyoloja, työturvallisuutta, minimipalkkaa, työaikoja ja erityisen haavoittuvien ryhmien kohtelua koskevien määräysten sisällyttämistä suositukseen. Myös sosiaalisen perusturvan kattavuus epävirallisella sektorilla on tärkeää eli kysymys siitä, millä tavalla se voidaan ulottaa koskemaan esimerkiksi kotitaloustyöntekijöitä, maaseututyöntekijöitä tai (epävirallisten) pienten ja keskikokoisten yritysten työntekijöitä.

Myös *kannustimet, suosituksen noudattaminen ja velvoittavuus* olivat esillä. Tässä yhteydessä pohdittiin kysymystä valvonnasta, ohjauksesta ja sanktioista.

Työmarkkinaosapuolten roolia ja edustusta epävirallisen talouden sektorilta pohdittiin, mukaan lukien yhdistymisvapauden ja oikeuden työtaistelutoimiin toteuttamista epävirallisella sektorilla.

EU-jäsenvaltiot valmistelivat komiteakeskustelun EU-puheenvuoroja EU-koordinaatiossa puheenjohtajavaltio Kreikan johdolla sekä ulkosuhdehallinnon ja komission tuella. Eräänä ongelmana EU-koordinaatiossa tuntui olevan se, että eräät suuret EU-maat näkivät epävirallisen työn liian suppeasti oman maansa ja lainsäädäntönsä näkökulmasta, vaikka kyseessä on globaaleissa mittasuhteissa kehitysmaiden kannalta keskeinen haaste.

Yleisiä huomioita

Epävirallisen talouden ja -työn monien muotojen vuoksi prosessi, jossa siirtyminen viralliseen talouteen voidaan toteuttaa, edellyttää muun muassa elämisen, yrittäjyyden ja työnteon mahdollisuuksien huomioon ottamista. Epävirallista taloutta koskeva sopimusaihe sisältää liittymäkohtia useisiin ILO:n agendan tärkeisiin kehitysalueisiin ja sivuaa useiden ILO:n yleissopimusten alaa. ILO:n määrittelemät ihmisarvoisen työn neljä elementtiä: työllisyyden edistäminen, oikeudet työssä, sosiaaliturva ja sosiaalinen vuoropuhelu sijoittuvat sopimusaiheen ydinalueelle.

Epävirallisen sektorin lähtökohtana on vuoden 2002 työkonferenssissa omaksuttu epävirallisen talouden määritelmä: *“kaikki taloudelliset yksiköt, joita ei lain tai käytännön tasolla kateta tai jotka ovat riittämättömällä tavalla katettu virallisilla järjestelyillä, kuten lainsäädännöllä”*.

ILO käsittelee epävirallista taloutta laajemmasta näkökulmasta kuin mitä kotimaisella sektorilla ajankohtainen harmaan talouden torjuntaohjelma tai EU-tasolla ajankohtainen pimeän työn ehkäiseminen ja torjunta, jotka tähtäävät ennen kaikkea laillisen yritystoiminnan tukemiseen ja terveen kilpailun edistämiseen markkinoilla. ILO:n epävirallista taloutta koskeva komitea painottaa huomion muun muassa erilaisten lähestymistapojen tarpeeseen sekä kehittyvissä että kehittyneissä maissa ja hyvin erilaisiin epävirallisen työn muotoihin: katumyynnistä kotitalouksissa tehtävään työhön. Kehittyvien ja kehittyneiden maiden välillä on suuria eroja epävirallisten talouksien osuuksissa. ILO:n raportissa esitetään, että pienituloisissa kehitysmaissa jopa 70–95 prosenttia tehtävästä työstä voidaan tehdä pimeästi ja vauraammisakin maissa 18 prosentin osuus bruttokansantuotteesta voi olla epävirallisen talouden piirissä.

Konferenssissa päästiin suuresta osasta suosituksia sopuun jo ensimmäisen vuoden käsittelyssä. Osittain aikapulankin vuoksi suositusluonnokseen jäi kuitenkin edelleen useita avoimia kysymyksiä, joiden käsittely jatkuu vuoden 2015 konferenssissa. EU:n kannalta tärkein kysymys koskee harmaan talouden sisällyttämistä suositukseen. Tätä koskeva maininta jäi hakasulkeisiin.

Työnantajille vaikeimpia kysymyksiä oli alihankintaketjuun viittaaminen suosituksen tekstissä. Työnantajien näkemyksen mukaan tätä asiaa koskevat linjaukset on tarkoitus tehdä vuoden 2016 työkonferenssissa, jossa alihankintaketjut ja ihmisarvoinen työ on yleiskeskustelun aiheena.

Suomi tuki kotitaloustyöntekijöiden ja omavaraisviljelijöiden mainitsemista heikoimmassa asemassa olevien työntekijöiden käsitteen yhteydessä, mutta tämä kysymys jäi edelleen avoimeksi.

Politiikkatoimien osalta avoimeksi jäi kysymys siitä, pitääkö viittaus luonnonvaroihin sisällyttää suositukseen, kun kyse on alueellisten strategioiden luomisesta.

Niinikään avoimeksi jäivät kysymykset muodollisen työsuhteen tunnistamisesta ja toteuttamisesta sekä sosiaalilainsäädäntöä ja veroja välttelevien asemasta.

V TYÖLLISYYTTÄ JA SOSIAALISTA SUOJELUA KESTÄVÄN ELPYMISEN JA KEHITYKSEN TURVAAMISEKSI KÄSITTELEVÄ KOMITEA

(Jussi Toppila)

Puheenjohtaja:	Marhijn VISSER (hallituksen edustaja, Hollanti)
Varapuheenjohtajat:	Alberto ECHAVARRIA SALDARRIAGA (työnantajien edustaja, Kolumbia) Helen KELLY (työntekijöiden edustaja, Uusi Seelanti)
Raportoiija:	Sipho NDEBELE (hallituksen edustaja, Etelä-Afrikka)
Suomen edustajat:	Jussi TOPPILA (TEM) Minna ETU-SEPPÄLÄ (EK) Heikki TAULU (Akava)
Tausta-asiakirja:	Kestävään elpymiseen ja kehitykseen pyrkivät työllisyyspolitiikat/ Employment policies for sustainable recovery. Recurrent discussion under the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization. International Labour Conference, 103 rd Session, 2014, Report VI. International Labour Office, Geneve 2014.

Linkki englanninkieliseen tausta-asiakirjaan:

http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/documents/meetingdocument/wcms_240032.pdf

Taustaa

ILO:n julistus globalisaation sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta hyväksyttiin työkonferenssissa vuonna 2008. Julistus määrittelee ILO:n neljä strategista tavoitetta: työllisyys, sosiaalinen suojele, työmarkkinavuoropuhelu ja kolmikantaperiaate sekä työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien kunnioittaminen. Julistuksen toteutumista seurataan määrääjain toistuvilla keskusteluilla näistä tavoitteista. Tänä vuonna työllisyyspolitiikkatavoitteesta käytävä keskustelu on lajissaan toinen ja jatkoa vuonna 2010 käydylle keskustelulle, jonka tuloksena oli 16 sivun mittainen johtopäätösasiakirja.

Keskustelun taustana oleva raportti *Employment policies for sustainable recovery and development* (kestävään elpymiseen ja kehitykseen pyrkivät työllisyyspolitiikat) analysoi ajankohtaisia haasteita eri alueilla ja kansallisella tasolla ja niiden seurauksia työllisyyspolitiikalle. Raportissa esitellään edelleen jatkuvan taloudellisen ja finanssikriisin sekä heikon ja epätasaisen kriisistä toipumisen vaikutusta työllisyyteen ja työmarkkinoihin eri alueilla ja vaikutusta eri ryhmien - erityisesti nuorten ja naisten - työllisyyteen. Siinä tarkastellaan harjoitettuja poliittisia toimia kriisiin vastaamiseksi ja niiden tehokkuutta, analysoidaan kuutta globaalia ja rakenteellista kehityssuuntaa ja muutostekijöitä, joilla on syvästi käyviä seurauksia työllisyyspolitiikalle: globalisaatio ja teknologinen muutos, tulonjaon epätasapaino, ilmastonmuutos, uusi väestötilanne, ammattitaitovajeet ja sukupuolten väliset erot.

Raportti antaa myös tiivistetyn katsauksen organisaation ja sen jäsenten toimista työllisyyden edistämiseksi. Siinä esitellään toimia, joita järjestö on tehnyt vuoden 2010 työllisyyskeskustelun johto-

päätösten toimeenpanemiseksi kiinnittäen huomiota ILO:n neljän strategisen tavoitteen erottamattomaan, toisiinsa yhteydessä olevaan ja toisiaan tukevaan luonteeseen.

Raportissa otetaan myös huomioon ILO:n sisäisen uudistuksen aiheuttamat uudet prioriteetit ja tarkastellaan erilaisia mahdollisuuksia vastata ILO:n jäsenten työllisyyttä koskeviin haasteisiin.

Komiteassa käsiteltävät asiat

Tausta-asiakirjan pohjalta komitean yleiskeskustelu oli ryhmitelty seuraaviin osioihin:

- avauspuheenvuorot
- ajankohtaiset työllisyshaasteet ja niiden taustalla olevat keskeiset muutosajurit
- makrotalouspolitiikan vaihtoehtojen merkitys työllisyyden kannalta
- investointien, elinkeinorakenteen hallitun muutoksen ja yrittäjyyden edistäminen
- työvoimapolitiikan vaikuttavimmat toimenpiteet mm. työmarkkinoilta syrjäytymisen torjumiseksi
- kansainväliset ja kansalliset koordinaatiomenetelmät työllisyyden edistämiseksi, YK:n kestävä kehityksen post-2015 –prosessiin sisällytettävien työllisyystavoitteiden sisällön määrittely
- ILO:n toimiston työn tulevat painotukset yllämainituilla osa-alueilla
- loppupuheenvuorot.

Komitean työ ja EU-koordinaatio

EU-maiden hallitusten edustajat pitivät päivittäin useita koordinaatiokokouksia puheenjohtajamaa Kreikan johdolla. EU-maista noin puolet osallistui komitean työskentelyyn ja koordinaatioryhmän kokouksiin. Komissio ei osallistunut työhön käytännöllisesti katsoen lainkaan. EU-ryhmän sisäinen työ oli pääsääntöisesti rakentavaa ja hyvähenkistä. Ainoa periaatteellisempi näkemusero oli, että pohjoismaiset jäsenmaat korostivat EU:n joustoturvamallin mukaista elinkeinorakennemuutoksen välttämättömyyttä uusien ja entistä parempien työpaikkojen synnyttämiseksi ja muutosturvamallien luomista työntekijöiden siirtymisen turvaamiseksi katoavista työpaikoista uusiin. Eteläiset jäsenmaat puolestaan korostivat nykyisten työpaikkojen suojelun tärkeyttä mm. valtiontukien avulla. Myös työllisyyden parantaminen jakamalla työtä osa-aikatyön lisäämisen avulla jakoi vahvasti näkemykset yhden eteläisen jäsenmaan ja muiden EU-maiden välillä.

Suomi nosti esille globaalien, jatkuvasti muotoaan muuttavien arvonluontiverkoston merkityksen kasvun elinkeinoelämässä, ja sen vaikutukset työn syntymiseen, jakautumiseen ja sisältöön. ILOlla on tärkeä rooli ottaa tätä nopeasti muuttuvaa tilannekuvaa haltuun globaalisti ja edistää siitä käytävää politiikkajohtopäätös keskustelua.

Yleiskeskustelussa Kreikka käytti EU-ryhmän puheenvuoron jokaisesta teemasta. Yleiskeskustelun päätyttyä asetettiin päätelmiä valmisteleva työryhmä, jossa EU:n hallitusten edustajana oli Kreikka. Päätelmien valmistelun yhteydessä EU-koordinaatio jatkui tiiviisti useina päivittäisinä kokouksina.

Päätöslauselman ja päätelmien keskeinen sisältö ja johtopäätökset

Päätöslauselmat ovat vuoden 2010 päätelmiin nähden tiiviimmät ja fokusoidummat. Ne määrittävät, minkälaista kokonaisvaltaista työllisyyspolitiikkaa jäsenmaiden on harjoitettava täystyöllisyys- ja säällisten työpaikkojen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tarkastelun kohteena ovat makrotalouspolitiikka ml. palkanmuodostus, finanssipolitiikka, elinkeinopolitiikka ja yrittäjyyden edistäminen, elinikäinen oppiminen, aktiivinen työvoimapolitiikka ja työvoimapaalvelut sekä työttömyysturva. Eri-

tyiskysymyksinä nostetaan esille mm. naisten, nuorten, työrajoitteisten ja siirtolaisten työmarkkina-
aseman parantaminen sekä pitkäaikaistyöttömyyden ehkäisy.

Päätelmät ovat siis sisällöltään pitkälti samankaltaiset EU:n työllisyysuuntaviivoihin nähden. ILO:n toimisto on EU-komission tarjoaman mallin mukaisesti vahvistamassa rooliaan sen seurannassa ja tukemisessa, miten jäsenmaat toteuttavat vuoden 2010 ja näitä päätelmiä. Kyse ei kuitenkaan ole kaikkia jäsenmaita koskevasta systemaattisesta seurannasta ja arvioinnista, vaan se kohdistuu ennen muuta kehitys- ja kehittyviin maihin.

Toimiston työn tulevina painotuksina ovat kasvavasti isot globaalit muutostrendit kuten mm. teknologisen kehityksen vaikutukset työllisyyteen ja työn sisältöön sekä työmarkkinoiden segmentoituminen. Näin ollen toimiston rooli työllisyyspolitiikassa tulee kasvamaan, mikä on tarpeen globaalien arvonluontiketjujen merkityksen kasvaessa työpaikkojen syntymisessä ja häviämisessä sekä työn sisällön muotoutumisessa. Koska globaalien arvonluontiverkostojen merkitys on Suomessa erityisen keskeinen, on syytä tukea ILO:n kasvavaa työllisyyspolitiikkatoimintaa.

Päätelmissä jäsenmaat sitoutuivat sisällyttämään konkreettisen täys- ja tuottavan työllisyyden sekä säällisen työn tavoitteet YK:n post-2015 prosessin kestävä kehityksen tavoitteisiin. Tämä on merkittävä linjaus ko. tavoitteiden sisällön muotoutumisen kannalta.

VI MERITYÖYLEISSOPIMUKSEN OHJEISTON MUUTTAMINEN

(Liisa Heinonen ja Susanna Siitonen, joka edusti Suomen hallitusta asiaa valmistelleessa kokouksessa)

Merityötä koskevan yleissopimuksen (2006) ohjeistoa päätettiin täydentää siltä osin kuin on kyse laivanvarustajan vastuusta a) kuolemaa tai henkilövahinkoja ja b) merenkulkijoiden hylkäämistä koskevissa korvausvaatimuksissa. Muutokset on valmisteltu kolmikantaisessa erityiskomiteassa 7.—11.4.2014. Työkonferenssi ei enää käsitellyt asiaa, vaan ainoastaan hyväksyi ehdotuksen. Muutokset kohdistuvat sekä ohjeiston oikeudellisesti sitovaan että suositusosaan. Tärkeimmät muutokset koskevat mm. sääntöön 2.5 (kotimatka) ja sääntöön 4.2 (varustamon vastuu) liittyvää ohjeistoa.

Linkki englanninkielisiin asiakirjoihin:

http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/103/reports/WCMS_248905/lang--en/index.htm

1) Merenkulkijoiden aseman turvaamista mahdollisen hylkäämisen varalta (sääntö 2.5)

Ehdotuksen mukaan merenkulkijalla pitäisi olla käytössään nopea ja tehokas rahavakuusavustusjärjestelmä hylkäämistilanteiden varalta.

Miehistön hylkäämisestä olisi kysymys, jos varustamo vastoin merityöyleissopimuksen määräyksiä tai merenkulkijan sopimusta ei maksa merenkulkijan kotimatkaa, jättää merenkulkijan ilman tarvittavaa ylläpitoa tai muutoin yksipuolisesti katkaisee siteensä merenkulkijaan. Siteiden yksipuolisesta katkaisemisesta olisi kysymys myös silloin, kun varustamo laiminlyö merenkulkijan palkkojen maksamisen vähintään kahdelta kuukaudelta.

Rahavakuusjärjestelmästä on myönnettävä apua viipymättä asianomaisen merenkulkijan esittämästä tai hänen puolestaan esitetystä pyynnöstä. Rahavakuusjärjestelmästä annettavan avun olisi katettava seuraavat:

- a) palkkasaatavat ja muut maksamattomat etuudet, jotka laivanvarustajan on maksettava merenkulkijalle työsopimuksen, työehtosopimuksen tai lippuvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, enintään neljän kuukauden ajalta;
- b) kaikki merenkulkijalle aiheutuneet kohtuulliset kustannukset, mukaan luettuna kotimatkan kustannukset; ja
- c) tarpeellisen ylläpidon ja kustannukset, jotka aiheutuvat hylkäämisestä, merenkulkijan kotiintuloon asti.
- d) Tässä tarkoitettu tarpeellinen ylläpito ja tuki käsittävät riittävän ravinnon, vaatetuksen, majoituksen, tarpeellisen lääketieteellisen hoidon ja muut hylkäämisestä syntyvät kohtuulliset kustannukset.

2) Laivanvarustajan vastuu ja taloudellinen korvaus merenkulkijan pitkäaikaisen työkyvyttömyyden tai kuoleman varalta (sääntö 4.2)

Ehdotuksen mukaan rahavakuusjärjestelmän olisi katettava sopimusperusteiset korvaukset täysimääräisesti ja maksettava ne viivytyksettä eikä merenkulkijaa saisi painostaa hyväksymään pienempää maksua kuin mihin hän on sopimuksen mukaan oikeutettu.

Kansallisissa laeissa ja määräyksissä on säädettävä, että rahavakuusjärjestelmä, jolla varmistetaan sopimusperusteisten vaatimusten, jotka perustuvat näyttöön, korvaaminen, täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) sopimusperusteinen korvaus, joka perustuu merenkulkijan työsopimukseen, on maksettava täysimääräisesti ja viipymättä;
- b) vastaanottajaa ei saa painostaa hyväksymään sopimusperusteista summaa pienempää summaa;
- c) jos merenkulkijan pitkäaikainen työkyvyttömyys vaikeuttaa sen täysimääräisen korvauksen arvioimista, johon merenkulkija saattaa olla oikeutettu, merenkulkijalle on maksettava ennakkomaksu tai –maksuja kohtuuttomien vaikeuksien välttämiseksi;
- d) merenkulkijan on saatava maksu sen estämättä muiden laillisten oikeuksien harjoittamista, mutta laivanvarustaja voi vähentää tällaisen maksun vahingonkorvauksista, jotka johtuvat merenkulkijan esittämistä ja samaan tapaukseen liittyvistä muista vaatimuksista laivanvarustajaa kohtaan;
- e) sopimusperusteista korvausta koskevan vaatimuksen voi esittää asianomainen merenkulkija suoraan tai tämän lähiomainen taikka merenkulkijan edustaja tai nimetty edunsaaja.

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkijoille on ilmoitettava ennalta, jos laivanvarustajan rahavakuus aiotaan peruuttaa tai irtisanoa, ja ilmoitettava välittömästi, jos sitä ei aiota uusita. Lisäksi on varmistettava, että vakuuden tarjoaja ilmoittaa lippuvaltiolle, jos laivanvarustajan rahavakuus aiotaan peruuttaa, peruutetaan tai irtisanoaan tai sitä ei uusita.

Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että sen lipun alla purjehtivat alukset toimittavat rahavakuudesta näyttöä vakuuden tarjoajan myöntämin asiakirjoin. Asiakirjanäyttö on asetettava esille näkyvään paikkaan merenkulkijoiden asuintiloissa. Jos rahavakuuden tarjoajia on useampia, aluksella on oltava kunkin vakuudentarjoajan toimittama asiakirja.

Sopimusperusteisella vaatimuksella tarkoitetaan kaikkia vaatimuksia, jotka liittyvät sairauteen, tapaturmaan tai kuolemantapaukseen sinä aikana, kun merenkulkija työskentelee merenkulkijoiden työsopimuksen mukaisesti, tai jotka johtuvat työskentelystä tällaisen sopimuksen mukaisesti.

VII OHJELMA JA BUDJETTI

(Liisa Heinonen)

Konferenssin finanssikomitean puheenjohtajaksi valittiin Meksikon hallituksen edustaja Beatriz HERNÁNDEZ NARVÁEZ.

Suomen edustaja komiteassa: Liisa HEINONEN, TEM

Komitea käsitteli ILO:n budjettia, ulkoisten tilintarkastajien raporttia sekä valmisteli konferenssin vahvistettavaksi jäsenvaltioiden jäsenmaksut vuodelle 2015.

Suomen jäsenmaksuksi vahvistettiin 1,972,070 Sveitsin frangia. Hyvityksenä varhain suoritetusta jäsenmaksusta Suomen jäsenmaksuhyvitys oli yhteensä 3,236 Sveitsin frangia. Se hyvitetään jäsenmaksusta, joka olisi ilman näitä kannusteita ollut yhteensä 1,975,306 Sveitsin frangia.

Järjestön jäsenmaksujen kokonaismäärä vuonna 2015 on 380,262,425 Sveitsin frangia. Suurimmat jäsenmaksut ovat USA:lla 83,731,260 Sveitsin frangia ja Japanilla 41,190,223 Sveitsin frangia.

Komitean raportti löytyy ILO:n sivuilta linkistä:

http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---rel-conf/documents/meetingdocument/wcms_246257.pdf

VIII ILON HALLINTONEUVOSTON VAALIT VUOSILLE 2014-2017

(Liisa Heinonen)

Työkonferenssi valitsi 4.6.2014 järjestön hallintoneuvoston kolmeksi vuodeksi. Hallintoneuvosto koostuu 56 varsinaisesta jäsenestä (joista 28 edustaa hallituksia ja 19+19 työnantajia ja työntekijöitä).

Hallintoneuvoston pysyviä jäseniä ovat UK:n, Ranskan, Saksan, Italian, Venäjän, Brasilian, Kiinan, Intian, Japanin ja Yhdysvaltojen hallitukset.

Muut 18 hallitusten varsinaista edustajaa sekä varaedustajat valittiin vaaleissa. Lisäksi työnantaja- ja työntekijäryhmät valitsivat omat edustajansa hallintoneuvostoon.

Euroopan alueelta hallitusten varsinaisiksi jäseniksi valittiin Bulgaria, Romania ja Turkki. Varajäseniksi valittiin Norja, Alankomaat, Puola, Espanja, Belgia, Liettua ja Albania.

Pohjoismaiden työnantajia hallintoneuvostossa edustaa Jørgen RØNNEST Tanskasta (varsinainen jäsen) sekä työntekijöitä Jens Erik OHRT, samoin Tanskasta (varajäsen).

Afrikan ja Aasian ja Tyynen valtameren alueen paikat oli sovittu etukäteen, kuten myös Euroopan alueen paikat, joten valituiksi tulivat aiemmin sovitut ehdokkaat.

Sen sijaan Amerikan alue ei ollut päässyt sopuun kaikista paikoista. Konferenssi joutui äänestämään Dominikaanisen tasavallan ja El Salvadorin kesken. Lopputulokseen vaikutti ehkä osaltaan myös se, että ILO:n edustaja kertoi äänestyksen alla, että El Salvador ei ollut maksanut ILO:n jäsenmaksuaan. ILO:n edustaja perusteli kysyttäessä syytä asian myöhäiseen ilmoittamiseen sillä, että ehdokkaiden on tapana näin vaalien alla maksaa jäsenmaksujaan ihan viime tippassakin ennen vaaleja.

Oheisesta linkistä näkyvät yksityiskohtaisemmin valituksi tulleet:

http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---rel-conf/documents/meetingdocument/wcms_245440.pdf

Työkonferenssin jälkeen pidetyssä hallintoneuvoston järjestäytymiskokouksessa hallintoneuvoston puheenjohtajaksi valittiin Angolan hallituksen edustaja Apolinário JORGE CORREIA. Työnantaja-ryhmän puheenjohtajaksi valittiin Jørgen RØNNEST Tanskasta ja työntekijäryhmän puheenjohtajaksi Luc CORTEBEECK Belgiasta.

AGENDA OF THE 103RD SESSION OF THE INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE

Standing items

- I. Reports of the Chairperson of the Governing Body and of the Director-General
- II. Programme and budget and other questions
- III. Information and reports on the application of Conventions and Recommendations

Items placed on the agenda by the Conference or the Governing Body

- IV. Supplementing the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29), to address implementation gaps to advance prevention, protection and compensation measures, to effectively achieve the elimination of forced labour – *Standard setting, single discussion*
- V. Facilitating transitions from the informal to the formal economy – *Standard setting, double discussion*
- VI. A recurrent discussion on the strategic objective of employment
- VII. Approval of amendments to the Code of the Maritime Labour Convention, 2006, as adopted by the Special Tripartite Committee established under Article XIII of the Convention.
- VIII. Election of the Governing Body of the ILO for 2014–17

Liite 2

Jakelussa mainituille

PÄÄTÖS

22.04.2014

TEM/386/04.03.02/2013

**VALTUUSKUNTA KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN (ILO) 103.TYÖKONFERENSSIIN
GENEVESSÄ 28.5.-12.6.2014**

Työ- ja elinkeinoministeriö ilmoittaa, että valtioneuvosto on 17. päivänä huhtikuuta 2014 tapahtuneessa esittelyssä määrännyt Genevessä 28.5.-12.6.2014 pidettävään työkonferenssiin seuraavat valtuutetut ja heidän neuvonantajansa:

Hallituksen edustajat

hallitusneuvos Liisa HEINONEN, työ- ja elinkeinoministeriö
ministeri Antti RYTÖVUORI, Suomen pysyvä edustusto Genevessä

Hallituksen edustajien varajäsenet

neuvotteleva virkamies Päivi KANTANEN, työ- ja elinkeinoministeriö
työmarkkinaneuvos Jussi TOPPILA, työ- ja elinkeinoministeriö

Työnantajavaltuutettu

asiantuntija Minna ETU-SEPPÄLÄ, Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Työnantajavaravaltuutettu

asiantuntija Mika KÄRKKÄINEN, Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Työntekijävaltuutettu

kansainvälisten asioiden päällikkö Katja LEHTO-KOMULAINEN,
Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK

Työntekijävaravaltuutettu

kansainvälisten asioiden päällikkö Risto KOUSA, STTK

Työ- ja elinkeinoministeriö on lisäksi määrännyt edellä mainittujen edustajien neuvonantajat seuraavasti:

Hallituksen edustajien neuvonantajat

ylitarkastaja Sami TERÄVÄINEN, työ- ja elinkeinoministeriö (28.5.-31.5.2014)

erityisasiantuntija Veli-Pekka RAUTAVA, sisäministeriö (2.-6.6.2014)
avustaja Heini LEPPÄNEN, Suomen pysyvä edustusto Genevessä

Työnantajavaltuutetun neuvonantaja

asiantuntija Antti KUJALA, Elinkeinoelämän keskusliitto EK
(Palvelualojen työnantajat PALTA)

Työntekijävaltuutetun neuvonantajat

ekonomisti Heikki TAULU, AKAVA
lakimies Anu-Tuija LEHTO, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö
SAK

Lauri Ihalainen
Työministeri

Susanna Siitonen
Hallitusneuvos

JAKELU

Kirjeessä mainitut

TIEDOKSI

TMO/TYS, TYO
Sisäministeriö
Suomen pysyvä edustusto, Geneve
Elinkeinoelämän keskusliitto EK
Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry.
AKAVA
Toimihenkilökeskusliitto STTK
Eeva Salopuro-Matsinen TMO

FINLAND

**103rd SESSION OF THE INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE
28 May – 12 June 2014**

COMMITTEES

<i>Committee</i>	<i>Government delegate(s)</i>	<i>Employers' delegate(s)</i>	<i>Workers' delegate(s)</i>
<i>Committee on the Application of Standards</i>	Päivi Kantanen, TEM	Antti Kujala, PALTA	Katja Lehto-Komulainen, SAK
<i>Committee on Supplementing the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29) (standard setting, single discussion)</i>	Liisa Heinonen, TEM (28.-31.5.) Veli-Pekka Rautava, SM (1.-6.6.)	Minna Etu-Seppälä, EK	Anu-Tuija Lehto, SAK
<i>Committee on Transitions from the Informal to the Formal Economy (standard setting, double discussion)</i>	Sami Teräväinen, TEM (28.-31.5.) Liisa Heinonen, TEM (1.-6.6.)	Mika Kärkkäinen, EK	Risto Kousa, STTK
<i>Committee for the Recurrent Discussion on the Strategic Objective of Employment (recurrent discussion)</i>	Jussi Toppila, TEM	Minna Etu-Seppälä, EK	Heikki Taulu, AKAVA

PAKKOTYÖTÄ KOSKEVA PÖYTÄKIRJA JA SUOSITUS (SUOMI-ENGLANTI, RUOTSI-RANSKA)

**PAKKOTYÖTÄ KOSKEVAAN
VUODEN 1930 YLEISSOPIMUKSEEN
LIITTYVÄ PÖYTÄKIRJA**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 103. istuntonsa 28 päivänä toukokuuta 2014, ja

tunnustaa, että pakkotyön kielto on osa perusoikeuksia ja että pakkotyö loukkaa miljoonien naisten ja miesten, tyttöjen ja poikien ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa, edistää köyhyyden jatkumista ja on esteenä ihmisarvoisen työn saavuttamiselle ja

tunnustaa pakkotyötä koskevan vuoden 1930 yleissopimuksen nro 29 (jäljempänä ”yleissopimus”) ja pakkotyön poistamista koskevan vuoden 1957 yleissopimuksen nro 105 ratkaisevan tärkeän aseman kaikkien pakkotyön muotojen torjunnassa, mutta puutteet niiden täytäntöönpanossa edellyttävät lisätoimenpiteitä, ja

muistuttaa, että yleissopimuksen 2 artiklan määritelmä pakkotyöstä kattaa pakkotyön kaikissa muodoissaan ja ilmenemistavoissaan ja että sitä sovelletaan kaikkiin ihmisiin erotuksetta, ja

korostaa, että pakkotyö kaikissa muodoissaan ja ilmenemistavoissaan on poistettava kiireellisesti, ja

muistuttaa yleissopimuksen ratifioineiden jäsenvaltioiden veloitteesta rangaista pakkotyöstä ja varmistaa, että lain määräämät rangaistukset ovat todellakin tehokkaita ja että niitä sovelletaan tiukasti, ja

ottaa huomioon, että yleissopimuksessa säädetty siirtymäaika on päättynyt ja että 1 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 3—24 artiklan säännöksiä ei enää sovelleta, ja

tunnustaa, että pakkotyön taustat ja muoto ovat muuttuneet ja että ihmiskauppa pakkotyötä varten, johon voi kuulua seksuaalista hyväksikäyttöä, on jatkuvasti kasvava kansainvälinen huolenaihe ja sen tehokas poistaminen edellyttää kiireellistä toimintaa, ja

ottaa huomioon, että yksityistaloudessa

**PROTOCOL TO THE FORCED
LABOUR CONVENTION, 1930**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 103rd Session on 28 May 2014, and

Recognizing that the prohibition of forced or compulsory labour forms part of the body of fundamental rights, and that forced or compulsory labour violates the human rights and dignity of millions of women and men, girls and boys, contributes to the perpetuation of poverty and stands in the way of the achievement of decent work for all, and

Recognizing the vital role played by the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29), hereinafter referred to as “the Convention”, and the Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105), in combating all forms of forced or compulsory labour, but that gaps in their implementation call for additional measures, and

Recalling that the definition of forced or compulsory labour under Article 2 of the Convention covers forced or compulsory labour in all its forms and manifestations and is applicable to all human beings without distinction, and

Emphasizing the urgency of eliminating forced and compulsory labour in all its forms and manifestations, and

Recalling the obligation of Members that have ratified the Convention to make forced or compulsory labour punishable as a penal offence, and to ensure that the penalties imposed by law are really adequate and are strictly enforced, and

Noting that the transitional period provided for in the Convention has expired, and the provisions of Article 1, paragraphs 2 and 3, and Articles 3 to 24 are no longer applicable, and

Recognizing that the context and forms of forced or compulsory labour have changed and trafficking in persons for the purposes of forced or compulsory labour, which may involve sexual exploitation, is the subject of growing international concern and requires urgent action for its effective elimination, and

Noting that there is an increased number of

pakkotyössä olevien työntekijöiden määrä kasvaa, että tietyt talouden alat ovat erityisen alttiita ja että tietyillä työntekijäryhmillä, erityisesti maahanmuuttajilla, on muita suurempi riski joutua pakkotyön uhreiksi, ja

ottaa huomioon, että tehokas ja pysyvä pakkotyön poistaminen edistää työnantajien välisen oikeudenmukaisen kilpailun varmistamista sekä työntekijöiden suojelua, ja

muistuttaa asiaankuuluvista kansainvälisistä työelämän normeista, joita ovat erityisesti ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisvapauden suojelua koskeva yleissopimus nro 87 (1948), järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisten neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista koskeva yleissopimus nro 98 (1949), samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa koskeva yleissopimus nro 100 (1951), työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää koskeva yleissopimus nro 111 (1958), työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskeva yleissopimus nro 138 (1973), lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi koskeva yleissopimus nro 182 (1999), muuttavia työntekijöitä koskeva yleissopimus nro 97 (muutettu, 1949), siirtolaisuuteen liittyviä väärinkäytöksiä sekä ulkomaalaisten työntekijöiden yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhtäläisen kohtelun edistämistä koskeva yleissopimus nro 143 (täydentävät määräykset, 1975), kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskeva yleissopimus nro 189 (2011), yksityisiä työnvälitystoimistoja koskeva yleissopimus nro 181 (1997), ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa koskeva yleissopimus nro 81 (1947), maatalouden ammattientarkastusta koskeva yleissopimus nro 129 (1969) sekä ILO:n julistus työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista (1998) ja ILO:n julistus sosiaalisesti oikeudenmukaisesta globalisatiosta (2008), ja

ottaa huomioon muut asiaankuuluvat kansainväliset asiakirjat, joita ovat erityisesti ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus (1948), kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus (1966), taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus (1966), orjuutta koskeva yleissopimus (1926), lisäsopimus orjuuden, orjakaupan ja orjuuteen verrattavien järjestelmien ja käytännön tukahduttamisesta (1956), kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastainen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus (2000), yleissopimuksen lisäpöytä-

workers who are in forced or compulsory labour in the private economy, that certain sectors of the economy are particularly vulnerable, and that certain groups of workers have a higher risk of becoming victims of forced or compulsory labour, especially migrants, and

Noting that the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour contributes to ensuring fair competition among employers as well as protection for workers, and

Recalling the relevant international labour standards, including, in particular, the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87), the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98), the Equal Remuneration Convention, 1951 (No. 100), the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958 (No. 111), the Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182), the Migration for Employment Convention (Revised), 1949 (No. 97), the Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975 (No. 143), the Domestic Workers Convention, 2011 (No. 189), the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), the Labour Inspection Convention, 1947 (No. 81), the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969 (No. 129), as well as the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work (1998), and the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization (2008), and

Noting other relevant international instruments, in particular the Universal Declaration of Human Rights (1948), the International Covenant on Civil and Political Rights (1966), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the Slavery Convention (1926), the Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery (1956), the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000), the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children (2000),

kirja ihmiskaupan, erityisesti naisten ja lasten kaupan ehkäisemisestä, torjumisesta ja rankaisemisesta (2000), yleissopimuksen lisäpöytäkirja maitse, meritse ja ilmaitse tapahtuvan maahanmuuttajien salakuljetuksen kieltämisestä (2000), kansainvälinen yleissopimus siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista (1990), kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastainen yleissopimus (1984), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus (1979) ja yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista (2006), ja

päätettyään hyväksyä tietyt ehdotukset yleissopimuksen täytäntöönpanon puutteiden korjaamiseksi vahvistaa, että ehkäisy-, suojele- ja oikeussuojatoimenpiteitä, kuten korvauksia ja kuntouttamista, tarvitaan pakkotyön tehokasta ja pysyvää poistamista varten istunnon esityslistan neljännen kohdan mukaisesti, ja

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan yleissopimukseen liittyvän pöytäkirjan muotoon;

hyväksyy tänä kesäkuun 11 päivänä 2014 seuraavan pöytäkirjan, josta voidaan käyttää nimitystä pakkotyötä koskevaan vuoden 1930 yleissopimukseen liittyvä vuoden 2014 pöytäkirja.

1 artikla

1. Pannessaan täytäntöön yleissopimuksen mukaisia velvoitteitaan pakkotyön poistamisesta jokaisen jäsenvaltion on toteutettava tehokkaita toimenpiteitä pakkotyön käytön ehkäisemiseksi ja poistamiseksi, suojelun antamiseksi uhreille ja asianmukaisten ja tehokkaiden oikeussuojakeinojen, kuten korvausten, käyttöön saattamiseksi ja pakkotyön käyttämiseen syyllistyneiden rankaisemiseksi.

2. Jokaisen jäsenvaltion on kuultuaan työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä laadittava pakkotyön tehokasta ja pysyvää poistamista varten kansallinen politiikka ja toimitasuunnitelma, joiden laatimiseen toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat järjestelmällisesti, ja tarvittaessa yhteistyössä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen sekä muiden asiaankuuluvien ryhmien kanssa.

3. Yleissopimuksessa oleva pakkotyön määritelmä vahvistetaan, ja siksi tässä pöytäkirjassa tarkoitettujen toimenpiteiden on sisällettävä erityisiä toimia pakkotyötä varten toteutettavaa ihmiskauppaa vastaan.

the Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air (2000), the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families (1990), the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (1984), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (1979), and the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006), and

Having decided upon the adoption of certain proposals to address gaps in implementation of the Convention, and reaffirmed that measures of prevention, protection, and remedies, such as compensation and rehabilitation, are necessary to achieve the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour, pursuant to the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Protocol to the Convention;

adopts this eleventh day of June two thousand and fourteen the following Protocol, which may be cited as the Protocol of 2014 to the Forced Labour Convention, 1930.

Article 1

1. In giving effect to its obligations under the Convention to suppress forced or compulsory labour, each Member shall take effective measures to prevent and eliminate its use, to provide to victims protection and access to appropriate and effective remedies, such as compensation, and to sanction the perpetrators of forced or compulsory labour.

2. Each Member shall develop a national policy and plan of action for the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour in consultation with employers' and workers' organizations, which shall involve systematic action by the competent authorities and, as appropriate, in coordination with employers' and workers' organizations, as well as with other groups concerned.

3. The definition of forced or compulsory labour contained in the Convention is reaffirmed, and therefore the measures referred to in this Protocol shall include specific action against trafficking in persons for the purposes of forced or compulsory labour.

2 artikla

Pakkotyön ehkäisemiseksi toteutettavia toimenpiteitä ovat muun muassa

a) ihmisten, etenkin erityisen haavoittuviksi katsottujen henkilöiden, tiedottaminen ja kouluttaminen, jotta estetään heidän joutumisensa pakkotyön uhreiksi;

b) työnantajien tiedottaminen ja kouluttaminen, jotta estetään heidän joutumisensa osalliseksi pakollisen toteuttamiseen;

c) sellaisten toimenpiteiden toteuttaminen, joilla varmistetaan, että

i) pakkotyön ehkäisemiseen kuuluvan lainsäädännön, tarvittaessa myös työlainsäädännön, kattavuutta ja voimaantumista sovelletaan kaikkiin työntekijöihin ja kaikkiin talouden aloihin ja

ii) työsuojelutarkastuksia ja muita tämän lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavia palveluita vahvistetaan;

d) henkilöiden, erityisesti maahanmuuttajatyöntekijöiden, suojeleminen mahdollisilta epäasiallisilta ja petollisilta käytännöiltä työhönnotto- ja työnvälitysprosessin aikana;

e) asianmukaisen huolellisuusvelvoitteen tukeminen sekä julkisella että yksityisellä sektorilla pakkotyön riskien ehkäisemiseksi ja niihin vastaamiseksi; ja

f) pakkotyön riskiä lisäävien perussyiden ja -tekijöiden käsittely.

3 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on toteutettava tehokkaita toimenpiteitä kaikkien pakkotyön uhrien tunnistamiseksi, vapauttamiseksi, suojelemiseksi, toipumiseksi ja kuntouttamiseksi sekä muiden avun ja tuen muotojen tarjoamiseksi.

4 artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että kaikilla pakkotyön uhreilla on saatavillaan asianmukaisia ja tehokkaita oikeus-suojakeinoja, kuten korvaus, riippumatta heidän oleskelustaan tai oikeudellisesta asemastaan valtion alueella.

2. Jokaisen jäsenvaltion on oikeusjärjestelmänsä perusperiaatteiden mukaisesti toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus olla syyttämättä pakkotyön uhreja tai määräämättä näille rangaistuksia heidän osallistumisestaan lainvastaisiin toimiin, jotka heidät on pakotettu tekemään suorana seurauksena siitä, että he ovat joutuneet pakkotyö-

Article 2

The measures to be taken for the prevention of forced or compulsory labour shall include:

(a) educating and informing people, especially those considered to be particularly vulnerable, in order to prevent their becoming victims of forced or compulsory labour;

(b) educating and informing employers, in order to prevent their becoming involved in forced or compulsory labour practices;

(c) undertaking efforts to ensure that:

(i) the coverage and enforcement of legislation relevant to the prevention of forced or compulsory labour, including labour law as appropriate, apply to all workers and all sectors of the economy; and

(ii) labour inspection services and other services responsible for the implementation of this legislation are strengthened;

(d) protecting persons, particularly migrant workers, from possible abusive and fraudulent practices during the recruitment and placement process;

(e) supporting due diligence by both the public and private sectors to prevent and respond to risks of forced or compulsory labour; and

(f) addressing the root causes and factors that heighten the risks of forced or compulsory labour.

Article 3

Each Member shall take effective measures for the identification, release, protection, recovery and rehabilitation of all victims of forced or compulsory labour, as well as the provision of other forms of assistance and support.

Article 4

1. Each Member shall ensure that all victims of forced or compulsory labour, irrespective of their presence or legal status in the national territory, have access to appropriate and effective remedies, such as compensation.

2. Each Member shall, in accordance with the basic principles of its legal system, take the necessary measures to ensure that competent authorities are entitled not to prosecute or impose penalties on victims of forced or compulsory labour for their involvement in unlawful activities which they have been compelled to commit as a direct consequence of being subjected to forced or compulsory

hön.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on tehtävä toistensa kanssa yhteistyötä varmistaakseen pakkotyön kaikkien muotojen ehkäisyn ja poistamisen.

6 artikla

Tämän pöytäkirjan ja yleissopimuksen soveltamiseksi toteutettavista toimenpiteistä määrätään kansallisessa lainsäädännössä, asetuksissa tai toimivaltaisen viranomaisen antamissa määräyksissä sen jälkeen, kun niistä on kuultu asiaankuuluvia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä.

7 artikla

Yleissopimuksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 3—24 artiklan siirtymäsäännökset poistetaan.

8 artikla

1. Jäsenvaltio voi ratifioida tämän pöytäkirjan yhtä aikaa yleissopimuksen ratifioinnin kanssa tai milloin tahansa sen jälkeen toimittamalla virallisen ratifiointinsa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten.

2. Pöytäkirja tulee voimaan 12 kuukautta sen päivämäärän jälkeen, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit. Sen jälkeen pöytäkirja tulee voimaan jäsenvaltion osalta 12 kuukautta sen päivämäärän jälkeen, jona pöytäkirjan ratifiointi on rekisteröity, ja yleissopimus tämän pöytäkirjan 1—7 artiklojen täydennyksin on kyseessä olevia jäsenvaltiota sitovia.

9 artikla

1. Tämän pöytäkirjan ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen milloin tahansa, kun yleissopimus on avoinna irtisanomiselle sen 30 artiklan mukaisesti, asiakirjalla, jonka se toimittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi.

2. Yleissopimuksen irtisanominen sen 30 tai 32 artiklan mukaisesti aiheuttaa *ipso jure* tämän pöytäkirjan irtisanomisen.

3. Kaikki tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaiset irtisanomiset tulevat voimaan vasta vuoden kuluttua niiden rekisteröintipäivämäärästä.

labour.

Article 5

Members shall cooperate with each other to ensure the prevention and elimination of all forms of forced or compulsory labour.

Article 6

The measures taken to apply the provisions of this Protocol and of the Convention shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned.

Article 7

The transitional provisions of Article 1, paragraphs 2 and 3, and Articles 3 to 24 of the Convention shall be deleted.

Article 8

1. A Member may ratify this Protocol at the same time as or at any time after its ratification of the Convention, by communicating its formal ratification to the Director-General of the International Labour Office for registration.

2. The Protocol shall come into force twelve months after the date on which ratifications of two Members have been registered by the Director-General. Thereafter, this Protocol shall come into force for a Member twelve months after the date on which its ratification is registered and the Convention shall be binding on the Member concerned with the addition of Articles 1 to 7 of this Protocol.

Article 9

1. A Member which has ratified this Protocol may denounce it whenever the Convention is open to denunciation in accordance with its Article 30, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

2. Denunciation of the Convention in accordance with its Articles 30 or 32 shall *ipso jure* involve the denunciation of this Protocol.

3. Any denunciation in accordance with paragraphs 1 or 2 of this Article shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

10 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikkien järjestön jäsenvaltioiden toimittamien ratifiointien, ilmoitusten ja irtisanomisten rekisteröinnistä.

2. Kun järjestön jäsenvaltioille ilmoitetaan toisen jäsenvaltion ratifioinnin rekisteröinnistä, pääjohtajan on kiinnitettävä jäsenvaltioiden huomio päivämäärään, jona pöytäkirja tulee voimaan.

11 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on toimitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröitäväksi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot kaikista pääjohtajan rekisteröimistä ratifioinneista, ilmoituksista ja irtisanomisista.

12 artikla

Tämän pöytäkirjan tekstin englannin- ja ranskankieliset versiot ovat yhtä sitovia.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Protocol shall come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications, declarations and denunciations registered by the Director-General.

Article 12

The English and French versions of the text of this Protocol are equally authoritative.

**SUOSITUS PAKKOTYÖN TEHOKASTA
POISTAMISTA KOSKEVISTA
LISÄTOIMENPITEISTÄ**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallinto-neuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 103. istuntonsa 28 päivänä toukokuuta 2014, ja

hyväksyttyään pakkotyötä koskevaan vuoden 1930 yleissopimukseen liittyvän vuoden 2014 pöytäkirjan (jäljempänä ”pöytäkirja”), ja

päätettyään hyväksyä tietyt ehdotukset pakkotyötä koskevan vuoden 1930 yleissopimuksen nro 29 (jäljempänä ”yleissopimus”) täytäntöönpanon puutteiden korjaamisesta vahvistaa, että ehkäisy-, suojelu- ja oikeussuojakeinoja, kuten korvauksia ja kuntouttamista, tarvitaan pakkotyön tehokasta ja kestävä poistamista varten istunnon esityslistan neljännen kohdan mukaisesti, ja

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan yleissopimusta ja pöytäkirjaa täydentäväksi suositukseksi

hyväksyy tänä kesäkuun 11 päivänä vuonna 2014 seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä pakkotyöstä vuonna 2014 annettu suositus (lisätoimenpiteet).

1. Jäsenvaltioiden on työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä sekä muita asiaankuuluvia ryhmiä kuultuaan tarvittaessa perustettava tai vahvistettava

a) kansallisia poliittisia menettelytapoja ja toimintasuunnitelmia sekä aikataulutettuja toimenpiteitä, joita toteutettaessa otetaan huomioon sukupuoli- ja lapsinäkökulma, tarkoituksena poistaa tehokkaasti ja pysyvästi pakkotyö kaikissa muodoissaan ehkäisy-, suojelun ja oikeussuojakeinojen, kuten uhreille maksettavien korvausten saatavuuden ja rikoksentehtäjäiden rankaisemisen, avulla; ja

b) toimivaltaisia viranomaisia, kuten työsuojelutarkastajia, oikeuselimiä ja kansallisia elimiä tai muita institutionaalisia mekanismeja, jotka liittyvät pakkotyöhön, tarkoituksena varmistaa kansallisten poliittisten menettelytapojen ja toimintasuunnitelmien kehittäminen, koordinointi, täytäntöönpano, valvonta ja arviointi.

2. (1) Jäsenvaltioiden on säännöllisesti kerättävä, analysoitava ja annettava saataville luotettavaa, puolueetonta ja yksityiskohtaista tietoa ja tilastotietoja, jotka on eritelty asiaan-

**RECOMMENDATION ON
SUPPLEMENTARY MEASURES FOR
THE EFFECTIVE SUPPRESSION OF
FORCED LABOUR**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 103rd Session on 28 May 2014, and

Having adopted the Protocol of 2014 to the Forced Labour Convention, 1930, hereinafter referred to as “the Protocol”, and

Having decided upon the adoption of certain proposals to address gaps in implementation of the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29), hereinafter referred to as “the Convention”, and reaffirmed that measures of prevention, protection, and remedies, such as compensation and rehabilitation, are necessary to achieve the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour, pursuant to the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Convention and the Protocol;

adopts this eleventh day of June of the year two thousand and fourteen the following Recommendation, which may be cited as the Forced Labour (Supplementary Measures) Recommendation, 2014.

1. Members should establish or strengthen, as necessary, in consultation with employers’ and workers’ organizations as well as other groups concerned:

(a) national policies and plans of action with time-bound measures using a gender- and child-sensitive approach to achieve the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour in all its forms through prevention, protection and access to remedies, such as compensation of victims, and the sanctioning of perpetrators; and

(b) competent authorities such as the labour inspectorates, the judiciary and national bodies or other institutional mechanisms that are concerned with forced or compulsory labour, to ensure the development, coordination, implementation, monitoring and evaluation of the national policies and plans of action.

2. (1) Members should regularly collect, analyse and make available reliable, unbiased and detailed information and statistical data, disaggregated by relevant characteristics

kuuluvien tunnusmerkkien, kuten sukupuolen, iän ja kansallisuuden mukaan, pakkotyön luonteesta ja laajuudesta, jotta saavutettua edistystä voidaan arvioida.

(2) Oikeutta yksityisyyteen henkilötietojen osalta on kunnioitettava.

EHKÄISY

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava ehkäiseviä toimenpiteitä, joita ovat muun muassa

a) työn peruseriaatteiden ja oikeuksien kunnioittaminen, edistäminen ja toteuttaminen;

b) järjestäytymisvapauden ja työehtosopimustoimintaa koskevan vapauden edistäminen, jotta riskialttiit työntekijät voivat liittyä työntekijäjärjestöihin;

c) ohjelmat, joilla torjutaan sellaista syrjintää, joka altistaa pakkotyölle;

d) aloitteet, joilla käsitellään lapsityövoimaa ja edistetään lasten, sekä poikien että tyttöjen, koulutusmahdollisuuksia, jotka suojaavat lapsia joutumasta pakkotyön uhreiksi; ja

e) toimenpiteiden toteuttaminen pöytäkirjan ja yleissopimuksen tavoitteiden toteuttamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on kansalliset olosuhteensa huomioon ottaen toteutettava mahdollisimman tehokkaita ehkäisytoimenpiteitä, kuten

a) työntekijöiden alttiuteen pakkotyölle johdettavien tärkeimpien syiden käsittely;

b) kohdennetut valistuskampanjat erityisesti niille, jotka ovat suurimmassa vaarassa joutua pakkotyön uhreiksi, ja joilla tiedotetaan muun muassa siitä, miten suojaudutaan petollisilta tai epäasiallisilta työhönotto- ja työllisyyskäytännöiltä, heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan työssä ja siitä, miten tarvittaessa voidaan saada apua;

c) kohdennetut valistuskampanjat pakkotyön kiellon rikkomista koskevista seuraamuksista;

d) riskialttiiden väestöryhmien koulutusohjelmat, joilla lisätään heidän työllistettävyyttään ja tulonhankkimismahdollisuuksiaan ja -valmiuksiaan;

e) toimenpiteet, joilla varmistetaan, että työsuhteita koskevat kansalliset lait ja asetukset kattavat kaikki talouden alat ja että ne pannaan tehokkaasti täytäntöön. Asiaankuuluvat tiedot työsuhteen ehdoista ja edellytyksistä on eriteltävä asianmukaisella, todennettavalla ja helposti ymmärrettävällä tavalla, ja mielellään kirjallisella sopimuksella kansallisten lakien, asetusten ja työehtosopimusten mukaisesti;

such as sex, age and nationality, on the nature and extent of forced or compulsory labour which would allow an assessment of progress made.

(2) The right to privacy with regard to personal data should be respected.

PREVENTION

3. Members should take preventive measures that include:

(a) respecting, promoting and realizing fundamental principles and rights at work;

(b) the promotion of freedom of association and collective bargaining to enable at-risk workers to join workers' organizations;

(c) programmes to combat the discrimination that heightens vulnerability to forced or compulsory labour;

(d) initiatives to address child labour and promote educational opportunities for children, both boys and girls, as a safeguard against children becoming victims of forced or compulsory labour; and

(e) taking steps to realize the objectives of the Protocol and the Convention.

4. Taking into account their national circumstances, Members should take the most effective preventive measures, such as:

(a) addressing the root causes of workers' vulnerability to forced or compulsory labour;

(b) targeted awareness-raising campaigns, especially for those who are most at risk of becoming victims of forced or compulsory labour, to inform them, inter alia, about how to protect themselves against fraudulent or abusive recruitment and employment practices, their rights and responsibilities at work, and how to gain access to assistance in case of need;

(c) targeted awareness-raising campaigns regarding sanctions for violating the prohibition on forced or compulsory labour;

(d) skills training programmes for at-risk population groups to increase their employability and income-earning opportunities and capacity;

(e) steps to ensure that national laws and regulations concerning the employment relationship cover all sectors of the economy and that they are effectively enforced. The relevant information on the terms and conditions of employment should be specified in an appropriate, verifiable and easily understandable manner, and preferably through written contracts in accordance with national laws, regulations or collective agreements;

f) vuonna 2012 sosiaalisen suojelun vähimmäistasoa koskevan suosituksen (nro 202) mukaisen kansallisen sosiaalisen perusturvan, jotta alttiutta pakkotyölle voidaan vähentää;

g) ohjaus ja tiedotus siirtolaisille ennen lähtöä ja saavuttaessa, jotta he ovat paremmin valmistautuneita työskentelemään ja asumaan ulkomailla ja jotta heitä voidaan valistaa ja tiedottaa pakkotyöhön johtavasta ihmiskaupasta;

h) yhdenmukaiset toimenpiteet, kuten työllisyyden ja työvoiman muuttoliikettä koskevat poliittiset toimenpiteet, joissa otetaan huomioon tiettyjen siirtolaisryhmien, myös laittomasti maassa oleskelevien, kohtaamat riskit, ja käsitellään olosuhteita, jotka voivat johtaa pakkotyötä koskeviin tilanteisiin;

i) asianomaisten valtion viranomaisten yhteensovitetun toimenpiteiden edistäminen muiden valtioiden toimenpiteiden kanssa, jotta voidaan helpottaa lainmukaista ja turvallista siirtolaisuutta ja ehkäistä ihmiskauppaa, mukaan lukien yhteensovitetut toimenpiteet työn välittäjien ja työnvälitystoimistojen sääntelemiseksi, valtuuttamiseksi ja valvomiseksi ja rekrytointikustannusten veloitamisen poistamiseksi työntekijöiltä, jotta velkaorjuus ja muut taloudellisen pakottamisen muodot voidaan estää; ja

j) yleissopimuksen mukaisia velvoitteita pakkotyön poistamisesta, ohjauksen ja tuen antamisesta työnantajille ja yrityksille täytäntöön pantaessa sellaisten tehokkaiden toimenpiteiden toteuttaminen, joilla määritellään, ehkäistään, lievennetään ja otetaan huomioon, miten työnantajat ja yritykset käsittelevät pakkotyön riskejä toiminnoissa tai tuotteissa, palveluissa tai toiminnoissa, joihin ne voivat suoraan liittyä.

SUOJELU

5. (1) Pakkotyön uhrien tunnistamiseksi ja vapauttamiseksi on toteutettava kohdennettuja toimenpiteitä.

(2) Pakkotyön uhreille on tarjottava suoja-toimenpiteitä. Nämä toimenpiteet eivät saa olla riippuvaisia uhrin halusta tehdä yhteistyötä rikosoikeudenkäynneissä ja muissa oikeudenkäynneissä.

(3) Voidaan toteuttaa toimenpiteitä, joilla rohkaistaan uhrien yhteistyötä rikoksenteijöiden tunnistamiseksi ja uhrien yhteistyötä syyllisten tunnistamiseksi ja rankaisemiseksi.

6. Jäsenvaltioiden on tunnustettava työntekijäjärjestöjen ja muiden pakkotyön uhreille tukea ja apua antavien järjestöjen asema ja valmiudet.

7. Jäsenvaltioiden on oikeusjärjestelmiensä

(f) basic social security guarantees forming part of the national social protection floor, as provided for in the Social Protection Floors Recommendation, 2012 (No. 202), in order to reduce vulnerability to forced or compulsory labour;

(g) orientation and information for migrants, before departure and upon arrival, in order for them to be better prepared to work and live abroad and to create awareness and better understanding about trafficking for forced labour situations;

(h) coherent policies, such as employment and labour migration policies, which take into account the risks faced by specific groups of migrants, including those in an irregular situation, and address circumstances that could result in forced labour situations;

(i) promotion of coordinated efforts by relevant government agencies with those of other States to facilitate regular and safe migration and to prevent trafficking in persons, including coordinated efforts to regulate, license and monitor labour recruiters and employment agencies and eliminate the charging of recruitment fees to workers to prevent debt bondage and other forms of economic coercion; and

(j) in giving effect to their obligations under the Convention to suppress forced or compulsory labour, providing guidance and support to employers and businesses to take effective measures to identify, prevent, mitigate and account for how they address the risks of forced or compulsory labour in their operations or in products, services or operations to which they may be directly linked.

PROTECTION

5. (1) Targeted efforts should be made to identify and release victims of forced or compulsory labour.

(2) Protective measures should be provided to victims of forced or compulsory labour. These measures should not be made conditional on the victim's willingness to cooperate in criminal or other proceedings.

(3) Steps may be taken to encourage the cooperation of victims for the identification and punishment of perpetrators.

6. Members should recognize the role and capacities of workers' organizations and other organizations concerned to support and assist victims of forced or compulsory labour.

7. Members should, in accordance with the

peruseriaatteiden mukaisesti toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus olla syyttämättä pakkotyön uhreja tai määräämättä näille rangaistuksia heidän osallistumisestaan lainvastaisiin toimiin, jotka heidät on pakotettu tekemään suorana seurauksena siitä, että he ovat joutuneet pakkotyöhön.

8. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä työn välittäjien ja työnvälitystoimistojen väärinkäytösten ja petollisten käytäntöjen poistamiseksi, kuten:

- a) rekrytointikustannusten veloittamisen poistaminen työntekijöiltä;
- b) sellaisten selkeiden sopimusten vaatiminen, joissa selitetään työsuhteen ehdot ja työolosuhteet;
- c) asianmukaisten ja esteettömien valitusmekanismien perustaminen;
- d) asianmukaisten rangaistusten säätäminen; ja
- e) näiden palvelujen sääntely tai luvanvaraisuus.

9. Jäsenvaltioiden on kansalliset olosuhteensa huomioon ottaen toteutettava mahdollisimman tehokkaita suoja-toimenpiteitä, jotta voidaan vastata kaikkien uhrien välitöntä apua ja pitkäaikaista toipumista ja kuntoutusta koskeviin tarpeisiin, kuten:

- a) kohtuulliset toimenpiteet, joilla suojellaan pakkotyön uhrien sekä tarvittaessa perheenjäsenten ja todistajien turvallisuutta, mukaan lukien suojele asiaankuuluvien kansallisten lakien mukaisten oikeuksien käyttämisestä tai oikeudenkäynnissä tehtävästä yhteistyöstä johtuvalta pelottelulta ja kostonhankalalta;
- b) riittävä ja asianmukainen majoitus;
- c) terveydenhuolto, mukaan lukien sekä lääketieteellinen että psykologinen tuki, sekä erityisten kuntoutustoimenpiteiden tarjoaminen pakkotyön uhreille, mukaan lukien ne, jotka ovat joutuneet myös seksuaalisen väkivallan uhriksi;
- d) aineellinen tuki;
- e) yksityisyyden ja henkilöllisyyden suoja;

ja

f) sosiaalinen ja taloudellinen tuki, mukaan lukien pääsy opetukseen ja koulutukseen sekä ihmisarvoiseen työhön.

10. Pakkotyöhön joutuneiden lasten suoja-toimenpiteissä on otettava huomioon lapsen erityiset tarpeet ja edut, ja niiden on sisällettävä lapsityön pahimpia muotoja koskevassa vuoden 1999 yleissopimuksessa nro 182 säädetyn suojan lisäksi seuraavat:

- a) tyttöjen ja poikien pääsy koulutukseen;
- b) holhoojan tai muun edustajan nimittäminen tarvittaessa;

basic principles of their legal systems, take the necessary measures to ensure that competent authorities are entitled not to prosecute or impose penalties on victims of forced or compulsory labour for their involvement in unlawful activities which they have been compelled to commit as a direct consequence of being subjected to forced or compulsory labour.

8. Members should take measures to eliminate abuses and fraudulent practices by labour recruiters and employment agencies, such as:

- (a) eliminating the charging of recruitment fees to workers;
- (b) requiring transparent contracts that clearly explain terms of employment and conditions of work;
- (c) establishing adequate and accessible complaint mechanisms;
- (d) imposing adequate penalties; and
- (e) regulating or licensing these services.

9. Taking into account their national circumstances, Members should take the most effective protective measures to meet the needs of all victims for both immediate assistance and long-term recovery and rehabilitation, such as:

- (a) reasonable efforts to protect the safety of victims of forced or compulsory labour as well as of family members and witnesses, as appropriate, including protection from intimidation and retaliation for exercising their rights under relevant national laws or for cooperation with legal proceedings;
- (b) adequate and appropriate accommodation;
- (c) health care, including both medical and psychological assistance, as well as provision of special rehabilitative measures for victims of forced or compulsory labour, including those who have also been subjected to sexual violence;
- (d) material assistance;
- (e) protection of privacy and identity; and

(f) social and economic assistance, including access to educational and training opportunities and access to decent work.

10. Protective measures for children subjected to forced or compulsory labour should take into account the special needs and best interests of the child, and, in addition to the protections provided for in the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182), should include:

- (a) access to education for girls and boys;
- (b) the appointment of a guardian or other representative, where appropriate;

c) kun henkilön iästä on epäselvyyttä, mutta on syytä uskoa hänen olevan alle 18-vuotias, olettamana on alaikäisyys ennen varsinaisen iän todentamista; ja

d) toimenpiteet lasten yhdistämiseksi perheidensä kanssa, tai kun se on lapsen edun mukaista, perheenomaisen huolenpito.

11. Jäsenvaltioiden on kansalliset olosuhteensa huomioon ottaen toteutettava pakko-työhön joutuneita siirtolaisia koskevia mahdollisimman tehokkaita suojatoimenpiteitä riippumatta siirtolaisten oikeudellisesta asemasta, muun muassa seuraavia:

a) sellaisesta harkinta- ja kuntoutusjaksosta säätäminen, jonka aikana henkilöllä on oikeus oleskella kyseessä olevan jäsenvaltion alueella, kun on kohtuullisia syitä uskoa, että henkilö on pakkotyön uhri, jotta kyseessä oleva henkilö voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen suojatoimenpiteistä ja osallistumisesta oikeudenkäynteihin;

b) säännös väliaikaisista tai pysyvistä oleskeluluvista ja pääsystä työmarkkinoille; ja

c) turvallisen ja mielellään vapaaehtoisen palauttamisen helpottaminen

OIKEUSSUOJAKEINOT, KUTEN KORVAUKSET JA OIKEUSTURVA

12. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että kaikilla pakkotyön uhreilla on oikeusturva ja muut asianmukaiset ja tehokkaat oikeussuojakeinot, kuten korvaus henkilökohtaisista ja aineellisista vahingoista, muun muassa

a) varmistamalla kansallisten lakien, asetusten ja käytäntöjen mukaisesti, että kaikilla uhreilla on joko itse tai edustajan välityksellä tehokas pääsy tuomioistuimiin, erityistuomioistuimiin ja muihin ratkaisumekanismeihin oikeussuojan, kuten korvausten ja vahingonkorvausten saamiseksi;

b) takaamalla, että uhrit voivat saada hyvitystä ja vahingonkorvausta syyllisiltä, mukaan lukien maksamattomat palkat ja lakisääteisen sosiaaliturvan;

c) takaamalla pääsyn asianmukaisiin olemassa oleviin korvausjärjestelmiin;

d) antamalla tietoa ja neuvontaa uhrien lainmukaisista oikeuksista ja saatavilla olevista palveluista heidän ymmärtämällään kielellä sekä takaamalla oikeusavun, mielellään maksuttoman, saatavuuden; ja

e) takaamalla, että kaikki jäsenvaltiossa havaitut pakkotyön uhrit, sekä maan kansalaiset että muut kuin maan kansalaiset, voivat hakea kyseisessä valtiossa asianmukaisia hallinnollisia, siviilioikeudellisia ja rikosoikeudellisia oikeussuojakeinoja riippumatta oleskelustaan

(c) when the person's age is uncertain but there are reasons to believe him or her to be less than 18 years of age, a presumption of minor status, pending age verification; and

(d) efforts to reunite children with their families, or, when it is in the best interests of the child, provide family-based care.

11. Taking into account their national circumstances, Members should take the most effective protective measures for migrants subjected to forced or compulsory labour, irrespective of their legal status in the national territory, including:

(a) provision of a reflection and recovery period in order to allow the person concerned to take an informed decision relating to protective measures and participation in legal proceedings, during which the person shall be authorized to remain in the territory of the member State concerned when there are reasonable grounds to believe that the person is a victim of forced or compulsory labour;

(b) provision of temporary or permanent residence permits and access to the labour market; and

(c) facilitation of safe and preferably voluntary repatriation.

REMEDIES, SUCH AS COMPENSATION AND ACCESS TO JUSTICE

12. Members should take measures to ensure that all victims of forced or compulsory labour have access to justice and other appropriate and effective remedies, such as compensation for personal and material damages, including by:

(a) ensuring, in accordance with national laws, regulations and practice, that all victims, either by themselves or through representatives, have effective access to courts, tribunals and other resolution mechanisms, to pursue remedies, such as compensation and damages;

(b) providing that victims can pursue compensation and damages from perpetrators, including unpaid wages and statutory contributions for social security benefits;

(c) ensuring access to appropriate existing compensation schemes;

(d) providing information and advice regarding victims' legal rights and the services available, in a language that they can understand, as well as access to legal assistance, preferably free of charge; and

(e) providing that all victims of forced or compulsory labour that occurred in the member State, both nationals and non-nationals, can pursue appropriate administrative, civil and criminal remedies in that State, irrespective of their presence or legal status in the

tai oikeudellisesta asemastaan valtiossa tarvittaessa yksinkertaistettujen menettelyvaatimusten nojalla.

TÄYTÄNTÖÖNPANO

13. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimia kansallisten lakien ja asetusten ja muiden toimenpiteiden täytäntöönpanon vahvistamiseksi, muun muassa

a) antamalla asiaankuuluville viranomaisille, kuten työsuojeluviranomaisille, tarvittavat valtuudet, resurssit ja koulutus, jotta ne voivat panna lain tehokkaasti täytäntöön ja tehdä yhteistyötä muiden pakkotyötä ehkäisevien ja sen uhreja suojelevien järjestöjen kanssa;

b) säätämällä rikosseuraamusten lisäksi muista seuraamuksista, kuten pakkotyön voittojen ja muiden varojen takavarikoinnista kansallisten lakien ja asetusten mukaisesti;

c) varmistamalla, että oikeushenkilöitä voidaan pitää vastuussa pakkotyön käytön kiellon rikkomisesta yleissopimuksen 25 artiklan ja edellä olevan b kohdan mukaisesti; ja

d) vahvistamalla uhrien tunnistamista koskevia toimenpiteitä, muun muassa kehittämällä pakkotyön indikaattoreita työsuojelutarkastajien, lainvalvontapalvelujen, sosiaaliryöntekijöiden, maahanmuuttovirkailijoiden, yleisten syyttäjien, työnantajien, työnantaja- ja ryöntekijäjärjestöjen, kansalaisjärjestöjen ja muiden asiaankuuluvien toimijoiden käyttöön.

KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

14. Kansainvälistä yhteistyötä on vahvistettava jäsenvaltioiden välillä ja jäsenvaltioiden kesken sekä asiaankuuluvien kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen kanssa, ja niiden on autettava toisiaan toteuttamaan tehokas ja kestävä pakkotyön poistaminen, muun muassa

a) vahvistamalla kansainvälistä yhteistyötä työläinsäädännön valvontaelinten välillä rikosoikeuden valvonnan lisäksi;

b) antamalla resursseja kansallisille toimintaohjelmille ja kansainväliseen tekniseen yhteistyöhön ja apuun;

c) keskinäisellä oikeusavulla;

d) yhteistyöllä, jossa käsitellään ja ehkäistään diplomaattihenkilöstön suorittamaa pakkotyön käyttöä; ja

e) keskinäisellä teknisellä avulla, mukaan lukien tietojen vaihto ja hyvien käytäntöjen ja kokemusten jakaminen pakkotyön torjunnasta.

State, under simplified procedural requirements, when appropriate.

ENFORCEMENT

13. Members should take action to strengthen the enforcement of national laws and regulations and other measures, including by:

(a) giving to the relevant authorities, such as labour inspection services, the necessary mandate, resources and training to allow them to effectively enforce the law and cooperate with other organizations concerned for the prevention and protection of victims of forced or compulsory labour;

(b) providing for the imposition of penalties, in addition to penal sanctions, such as the confiscation of profits of forced or compulsory labour and of other assets in accordance with national laws and regulations;

(c) ensuring that legal persons can be held liable for the violation of the prohibition to use forced or compulsory labour in applying Article 25 of the Convention and clause (b) above; and

(d) strengthening efforts to identify victims, including by developing indicators of forced or compulsory labour for use by labour inspectors, law enforcement services, social workers, immigration officers, public prosecutors, employers, employers' and workers' organizations, non-governmental organizations and other relevant actors.

INTERNATIONAL COOPERATION

14. International cooperation should be strengthened between and among Members and with relevant international and regional organizations, which should assist each other in achieving the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour, including by:

(a) strengthening international cooperation between labour law enforcement institutions in addition to criminal law enforcement;

(b) mobilizing resources for national action programmes and international technical cooperation and assistance;

(c) mutual legal assistance;

(d) cooperation to address and prevent the use of forced or compulsory labour by diplomatic personnel; and

(e) mutual technical assistance, including the exchange of information and the sharing of good practice and lessons learned in combating forced or compulsory labour.

PROTOKOLL TILL 1930 ÅRS KONVENTION OM TVÅNGSARBETE

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som har sammankallats i Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 28 maj 2014 till dess 103:e möte,

erkänner att förbudet mot tvångsarbete eller obligatoriskt arbete utgör en viktig del av de grundläggande rättigheterna och att tvångsarbete eller obligatoriskt arbete utgör en kränkning av miljontals kvinnors och mäns, flickors och pojkars mänskliga rättigheter och värdighet, bidrar till att vidmakthålla fattigdom och utgör ett hinder mot att uppnå anständiga arbetsvillkor för alla,

erkänner den viktiga roll som 1930 års konvention om tvångsarbete (nr 29), nedan kallad konventionen, och 1957 års konvention om avskaffande av tvångsarbete (nr 105) spelar i kampen mot alla former av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, men att brister i deras tillämpning kräver ytterligare åtgärder,

påminner om att definitionen av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete enligt artikel 2 i konventionen omfattar tvångsarbete eller obligatoriskt arbete i alla dess former och yttringar och gäller alla människor utan åtskillnad,

betonar att det är mycket angeläget att avskaffa tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former och yttringar,

påminner om skyldigheten för medlemmar som ratificerat konventionen att göra tvångsarbete eller obligatoriskt arbete straffbart och att säkerställa att de i lag föreskrivna påföljderna är tillräckliga och verkställs strikt,

noterar att den övergångsperiod som anges i konventionen har löpt ut och att bestämmelserna i artikel 1, punkterna 2 och 3 och artiklarna 3—24 inte längre är tillämpliga,

erkänner att miljön för och formerna av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete förändrats och att handel med människor i syfte att utnyttja dessa i tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, vilket kan innefatta sexuellt utnyttjande, är föremål för växande internationell oro och kräver skyndsamma åtgärder för dess verkningsfulla avskaffande,

noterar att det finns ett ökat antal arbetstagar som utnyttjas i tvångsarbete eller obligatoriskt arbete i näringslivet, att vissa sektorer av ekonomin är särskilt sårbara och att vissa grupper av arbetstagar löper högre risk att utsättas för tvångsarbete eller obligatoriskt

PROTOCOLE RELATIF À LA CONVENTION SUR LE TRAVAIL FORCÉ, 1930

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 28 mai 2014, en sa 103e session;

Reconnaissant que l'interdiction du travail forcé ou obligatoire fait partie des droits fondamentaux, et que le travail forcé ou obligatoire constitue une violation des droits humains et une atteinte à la dignité de millions de femmes et d'hommes, de jeunes filles et de jeunes garçons, contribue à perpétuer la pauvreté et fait obstacle à la réalisation d'un travail décent pour tous;

Reconnaissant le rôle fondamental joué par la convention (no 29) sur le travail forcé, 1930 – ci-après désignée la «convention» – et la convention (no 105) sur l'abolition du travail forcé, 1957, dans la lutte contre toutes les formes de travail forcé ou obligatoire, mais que des lacunes dans leur mise en oeuvre demandent des mesures additionnelles;

Rappelant que la définition du travail forcé ou obligatoire à l'article 2 de la convention couvre le travail forcé ou obligatoire sous toutes ses formes et manifestations et qu'elle s'applique à tous les êtres humains sans distinction;

Soulignant qu'il est urgent d'éliminer le travail forcé ou obligatoire sous toutes ses formes et manifestations;

Rappelant que les Membres ayant ratifié la convention ont l'obligation de rendre le travail forcé ou obligatoire passible de sanctions pénales et de s'assurer que les sanctions imposées par la loi sont réellement efficaces et strictement appliquées;

Notant que la période transitoire prévue dans la convention a expiré et que les dispositions de l'article 1, paragraphes 2 et 3, et des articles 3 à 24 ne sont plus applicables;

Reconnaissant que le contexte et les formes du travail forcé ou obligatoire ont changé et que la traite des personnes à des fins de travail forcé ou obligatoire, qui peut impliquer l'exploitation sexuelle, fait l'objet d'une préoccupation internationale grandissante et requiert des mesures urgentes en vue de son élimination effective;

Notant qu'un nombre accru de travailleurs sont astreints au travail forcé ou obligatoire dans l'économie privée, que certains secteurs de l'économie sont particulièrement vulnérables et que certains groupes de travailleurs sont davantage exposés au risque

arbete, särskilt migranter,

noterar att ett verkningsfullt och bestående undertryckande av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete bidrar till att säkerställa att konkurrensen mellan arbetsgivarna är rättvis och att arbetstagarna skyddas,

påminner om de tillämpliga internationella arbetsnormerna, däribland framför allt 1948 års konvention (nr 87) angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, 1949 års konvention (nr 98) angående tillämpning av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1951 års konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde, 1958 års konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning, 1973 års konvention (nr 138) om minimiålder för tillträde till arbete, 1999 års konvention (nr 182) om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete, 1949 års konvention (nr 97) om migrering för arbete (reviderad), 1975 års konvention (nr 143) om migrantarbetare (tilläggsbestämmelser), 2011 års konvention (nr 189) om hushållsanställda, 1997 års konvention (181) om privat arbetsförmedling, 1947 års konvention (nr 81) om yrkesinspektion, 1969 års konvention (nr 129) om yrkesinspektion (jordbruk) samt ILO:s deklARATION om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet från 1998 och ILO:s deklARATION om social rättvisa för en rättvis globalisering från 2008,

noterar andra tillämpliga internationella instrument, i synnerhet 1948 års allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, 1966 års internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, 1929 års konvention om slaveri, 1956 års tilläggskonvention om undertryckande av slaveri, slavhandel samt med slaveri jämförbara institutioner och sedvänjor, Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet från 2000, protokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn från 2000, protokollet mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen från 2000, 1990 års internationella konvention till skydd för alla migrantarbetares och deras familjemedlemmars rättigheter, 1984 års konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, 1979 års konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och 2006 års konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,

de devenir victimes de travail forcé ou obligatoire, en particulier les migrants;

Notant que la suppression effective et durable du travail forcé ou obligatoire contribue à assurer une concurrence loyale entre les employeurs ainsi qu'une protection pour les travailleurs;

Rappelant les normes internationales du travail pertinentes, en particulier la convention (no 87) sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1948, la convention (no 98) sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949, la convention (no 100) sur l'égalité de rémunération, 1951, la convention (no 111) concernant la discrimination (emploi et profession), 1958, la convention (no 138) sur l'âge minimum, 1973, la convention (no 182) sur les pires formes de travail des enfants, 1999, la convention (no 97) sur les travailleurs migrants (révisée), 1949, la convention (no 143) sur les travailleurs migrants (dispositions complémentaires), 1975, la convention (no 189) sur les travailleuses et travailleurs domestiques, 2011, la convention (no 181) sur les agences d'emploi privées, 1997, la convention (no 81) sur l'inspection du travail, 1947, et la convention (no 129) sur l'inspection du travail (agriculture), 1969, ainsi que la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail (1998) et la Déclaration de l'OIT sur la justice sociale pour une mondialisation équitable (2008);

Notant d'autres instruments internationaux pertinents, en particulier la Déclaration universelle des droits de l'homme (1948), le Pacte international relatif aux droits civils et politiques (1966), le Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels (1966), la Convention relative à l'esclavage (1926), la Convention supplémentaire relative à l'abolition de l'esclavage, de la traite des esclaves et des institutions et pratiques analogues à l'esclavage (1956), la Convention des Nations Unies contre la criminalité transnationale organisée (2000) et le Protocole additionnel visant à prévenir, réprimer et punir la traite des personnes, en particulier des femmes et des enfants (2000) et le Protocole contre le trafic illicite de migrants par terre, air et mer (2000), la Convention internationale sur la protection des droits de tous les travailleurs migrants et des membres de leur famille (1990), la Convention contre la torture et autres peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants (1984), la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard

har beslutat att anta vissa förslag för att komma till rätta med bristerna i tillämpningen av konventionen och har återigen bekräftat att det är nödvändigt med förebyggande åtgärder, skydd och gottgörelse, såsom ersättning och rehabilitering, för att uppnå ett verkningfullt och bestående undertryckande av tvångsarbete och obligatoriskt arbete, i enlighet med den fjärde punkten på dagordningen för mötet,

har fastställt att dessa förslag ska ha formen av ett protokoll till konventionen,

antar denna dag, den 11 juni 2014, följande protokoll, som får benämningen 2014 års protokoll till 1930 års konvention om tvångsarbete.

Artikel 1

1. För att fullgöra sina förpliktelser att undertrycka tvångsarbete eller obligatoriskt arbete enligt konventionen, ska varje medlem vidta effektiva åtgärder för att förebygga och avskaffa detta bruk, erbjuda offer skydd och tillgång till lämplig och effektiv gottgörelse, t.ex. ersättning, och straffa dem som gör sig skyldiga till tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

2. Varje medlem ska utarbeta en nationell strategi och handlingsplan för ett verkningfullt och bestående undertryckande av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete i samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer. Denna strategi och handlingsplan ska inbegripa systematiska åtgärder som ska vidtas av de behöriga myndigheterna och, på lämpligt sätt, i samverkan med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer samt med andra berörda grupper.

3. Den definition av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete som konventionen innehåller bekräftas, och därför ska de åtgärder som avses i detta protokoll inbegripa särskilda åtgärder mot handel med människor i syfte att utnyttja dessa i tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

Artikel 2

De åtgärder som ska vidtas för att förebygga tvångsarbete eller obligatoriskt arbete ska omfatta följande:

a) Att utbilda och informera människor, särskilt dem som anses vara särskilt utsatta, så att de kan undgå att bli offer för tvångsar-

des femmes (1979) et la Convention relative aux droits des personnes handicapées (2006);

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions visant à combler les lacunes dans la mise en oeuvre de la convention et réaffirmé que les mesures de prévention et de protection et les mécanismes de recours et de réparation, tels que l'indemnisation et la réadaptation, sont nécessaires pour parvenir à la suppression effective et durable du travail forcé ou obligatoire, au titre du quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un protocole relatif à la convention,

adopte, ce onzième jour de juin deux mille quatorze, le protocole ci-après, qui sera dénommé Protocole de 2014 relatif à la convention sur le travail forcé, 1930.

Article 1

1. En s'acquittant de ses obligations en vertu de la convention de supprimer le travail forcé ou obligatoire, tout Membre doit prendre des mesures efficaces pour en prévenir et éliminer l'utilisation, assurer aux victimes une protection et un accès à des mécanismes de recours et de réparation appropriés et efficaces, tels que l'indemnisation, et réprimer les auteurs de travail forcé ou obligatoire.

2. Tout Membre doit élaborer, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs, une politique nationale et un plan d'action national visant la suppression effective et durable du travail forcé ou obligatoire, qui prévoient une action systématique de la part des autorités compétentes, lorsqu'il y a lieu en coordination avec les organisations d'employeurs et de travailleurs, ainsi qu'avec d'autres groupes intéressés.

3. La définition du travail forcé ou obligatoire figurant dans la convention est réaffirmée et, par conséquent, les mesures visées dans le présent protocole doivent inclure une action spécifique contre la traite des personnes à des fins de travail forcé ou obligatoire.

Article 2

Les mesures qui doivent être prises pour prévenir le travail forcé ou obligatoire doivent comprendre:

a) l'éducation et l'information des personnes, notamment celles considérées comme particulièrement vulnérables, afin

bete eller obligatoriskt arbete.

b) Att utbilda och informera arbetsgivare, för att förebygga att de blir delaktiga i affärsmetoder som inbegriper tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

c) Att säkerställa att

i) räckvidden för och verkställandet av tillämplig lagstiftning om förebyggande av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, inklusive arbetsrätt när så är lämpligt, gäller för alla arbetstagar och i alla delar av ekonomin,

ii) verksamheter som utövar arbetsmiljötillsyn och andra verksamheter som ansvarar för tillämpningen av denna lagstiftning stärks.

d) Att skydda personer, i synnerhet migrantarbetare, från kränkande behandling och bedrägliga beteenden under rekryterings- och förmedlingsprocessen.

e) Att främja både offentlig och privat sektors konsekvensanalysarbete för att förebygga och hantera riskerna för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

f) Att ta itu med grundorsakerna till tvångsarbete eller obligatoriskt arbete och de faktorer som ökar riskerna för detta.

d'éviter qu'elles ne deviennent victimes de travail forcé ou obligatoire;

b) l'éducation et l'information des employeurs, afin d'éviter qu'ils ne se trouvent impliqués dans des pratiques de travail forcé ou obligatoire;

c) des efforts pour garantir que:

i) le champ d'application et le contrôle de l'application de la législation pertinente en matière de prévention du travail forcé ou obligatoire, y compris la législation du travail en tant que de besoin, couvrent tous les travailleurs et tous les secteurs de l'économie;

ii) les services de l'inspection du travail et autres services chargés de faire appliquer cette législation sont renforcés;

d) la protection des personnes, en particulier des travailleurs migrants, contre d'éventuelles pratiques abusives ou frauduleuses au cours du processus de recrutement et de placement;

e) un appui à la diligence raisonnable dont doivent faire preuve les secteurs tant public que privé pour prévenir les risques de travail forcé ou obligatoire et y faire face;

f) une action contre les causes profondes et les facteurs qui accroissent le risque de travail forcé ou obligatoire.

Artikel 3

Varje medlemsstat ska vidta effektiva åtgärder för att identifiera, befria, skydda, återställa och rehabilitera alla offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete samt för att erbjuda andra former av hjälp och stöd.

Artikel 4

1. Varje medlem ska säkerställa att alla offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, oavsett deras närvaro eller rättsliga ställning inom det nationella territoriet, har tillgång till lämplig och effektiv gottgörelse, såsom ersättning.

2. Varje medlem ska, i enlighet med de grundläggande principerna för dess rättssystem, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att behöriga myndigheter har rätt att inte åtala eller besluta om påföljder för offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete för deras inblandning i olaglig verksamhet som de har tvingats till som en direkt följd av att de utsatts för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

Article 3

Tout Membre doit prendre des mesures efficaces pour identifier, libérer et protéger toutes les victimes de travail forcé ou obligatoire et pour permettre leur rétablissement et leur réadaptation, ainsi que pour leur prêter assistance et soutien sous d'autres formes.

Article 4

1. Tout Membre doit veiller à ce que toutes les victimes de travail forcé ou obligatoire, indépendamment de leur présence ou de leur statut juridique sur le territoire national, aient effectivement accès à des mécanismes de recours et de réparation appropriés et efficaces, tels que l'indemnisation.

2. Tout Membre doit, conformément aux principes fondamentaux de son système juridique, prendre les mesures nécessaires pour que les autorités compétentes ne soient pas tenues d'engager de poursuites ou d'imposer de sanctions à l'encontre de victimes de travail forcé ou obligatoire pour avoir pris part à des activités illicites qu'elles auraient été contraintes de réaliser et qui seraient une conséquence directe de leur soumission au travail forcé ou obligatoire.

Artikel 5

Medlemmarna ska samarbeta med varandra för att säkerställa att alla former av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete förhindras och avskaffas.

Artikel 6

De åtgärder som vidtas för att tillämpa bestämmelserna i detta protokoll och i konventionen ska beslutas genom nationella lagar eller andra författningar eller av den behöriga myndigheten, efter samråd med berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer.

Artikel 7

Övergångsbestämmelserna i artikel 1, punkterna 2 och 3, och artiklarna 3—24 i konventionen upphävs.

Artikel 8

1. En medlem får ratificera detta protokoll samtidigt som konventionen ratificeras eller när som helst efter detta, genom att delge Internationella arbetsbyråns generaldirektör sin formella ratifikation för registrering.

2. Protokollet träder i kraft tolv månader efter den dag då generaldirektören har registrerat två medlemmars ratifikationer. Därefter träder detta protokoll i kraft för en medlem tolv månader efter den dag då medlemmens ratifikation har registrerats, och konventionen blir bindande för medlemmen i fråga med tillägg av artiklarna 1—7 i detta protokoll.

Artikel 9

1. En medlem som har ratificerat detta protokoll får säga upp protokollet när konventionen är öppen för uppsägning i enlighet med dess artikel 30, genom en skrivelse som delges Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

2. Uppsägning av konventionen i enlighet med artikel 30 eller 32 ska medföra att även detta protokoll sägs upp.

Article 5

Les Membres doivent coopérer entre eux pour assurer la prévention et l'élimination de toutes les formes de travail forcé ou obligatoire.

Article 6

Les mesures prises pour appliquer les dispositions du présent protocole et de la convention doivent être déterminées par la législation nationale ou par l'autorité compétente, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés.

Article 7

Les dispositions transitoires de l'article 1, paragraphes 2 et 3, et des articles 3 à 24 de la convention sont supprimées.

Article 8

1. Un Membre peut ratifier le présent protocole en même temps qu'il ratifie la convention, ou à tout moment après la ratification de celle-ci, en communiquant sa ratification formelle au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement.

2. Le protocole entre en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres ont été enregistrées par le Directeur général. Par la suite, le présent protocole entre en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date de l'enregistrement de sa ratification. A compter de ce moment, le Membre intéressé est lié par la convention telle que complète par les articles 1 à 7 du présent protocole.

Article 9

1. Tout Membre ayant ratifié le présent protocole peut le dénoncer à tout moment où la convention est elle-même ouverte à dénonciation, conformément à son article 30, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement.

2. La dénonciation de la convention, conformément à ses articles 30 ou 32, entraîne de plein droit la dénonciation du

3. En uppsägning i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel träder inte i kraft förrän ett år efter den dag då den registrerades.

Artikel 10

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör ska underrätta Internationella arbetsorganisationens alla medlemmar om registreringen av alla ratifikationer, förklaringar och uppsägningar som delges av organisationens medlemmar.

2. När organisationens medlemmar underrättas om registreringen av den andra ratifikationen, ska generaldirektören uppmärksamma organisationens medlemmar på vilken dag protokollet träder i kraft.

Artikel 11

Internationella arbetsbyråns generaldirektör ska delge Förenta nationernas generalsekretäre, för registrering i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga, samtliga uppgifter om varje ratifikation, förklaring och uppsägning som registreras av generaldirektören.

Artikel 12

Den engelska och franska versionen av texten i detta protokoll är lika giltiga.

présent protocole.

3. Toute dénonciation effectuée conformément aux paragraphes 1 ou 2 du présent article ne prend effet qu'une année après avoir été enregistrée.

Article 10

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifie à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui sont communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification, le Directeur général appelle l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle le présent protocole entrera en vigueur.

Article 11

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiqué au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qu'il aura enregistrées.

Article 12

Les versions anglaise et française du texte du présent protocole font également foi.

**REKOMMENDATION OM
KOMPLETTERANDE ÅTGÄRDER FÖR
ETT VERKNINGSFULLT
UNDERTRYCKANDE AV
TVÅNGSARBETE**

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som har sammankallats i Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrå och samkallats där den 28 maj 2014 till dess 103:e möte,

har antagit 2014 års protokoll till 1930 års konvention om tvångsarbete, nedan kallat protokollet,

har beslutat att anta vissa förslag för att komma till rätta med bristerna i tillämpningen av 1930 års konvention om tvångsarbete (nr 29), nedan kallad konventionen, och har återigen bekräftat att det är nödvändigt med förebyggande åtgärder, skydd och gottgörelse, såsom ersättning och rehabilitering, för att uppnå ett verkningsfullt och bestående undertryckande av tvångsarbete och obligatoriskt arbete, i enlighet med den fjärde punkten på dagordningen för mötet,

har fastställt att dessa förslag ska ha formen av en rekommendation som kompletterar konventionen och protokollet,

antar denna dag, den 11 juni 2014, följande rekommendation, som får benämningen 2014 års rekommendation om tvångsarbete (kompletterande åtgärder).

1. Medlemmarna bör i samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer samt med andra berörda grupper, i den mån som krävs, upprätta eller stärka

a) nationella strategier och handlingsplaner med tidsbestämda åtgärder som präglas av ett jämställdhets- och barnrättsperspektiv för att uppnå ett verkningsfullt och bestående undertryckande av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete i alla dess former genom att förebygga, skydda och ge tillgång till gottgörelse, såsom ersättning till offer och att straffa förövare,

b) behöriga myndigheter som yrkesinspektionerna, rättsväsendet och de nationella organ eller andra institutionella mekanismer som har att göra med tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, för att säkerställa att de nationella strategierna och handlingsplanerna utvecklas, samordnas, genomförs, övervakas och utvärderas.

2. 1) Medlemmarna bör regelbundet samla

**RECOMMANDATION SUR DES
MESURES COMPLÉMENTAIRES EN
VUE DE LA SUPPRESSION
EFFECTIVE DU TRAVAIL FORCÉ**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 28 mai 2014, en sa 103e session;

Après avoir adopté le Protocole de 2014 relatif à la convention sur le travail forcé, 1930, ci-après désigné le «protocole»;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions visant à combler les lacunes dans la mise en oeuvre de la convention (no 29) sur le travail forcé, 1930 – ci-après désignée la «convention» – et réaffirmé que les mesures de prévention et de protection et les mécanismes de recours et de réparation, tels que l'indemnisation et la réadaptation, sont nécessaires pour parvenir à la suppression effective et durable du travail forcé ou obligatoire, au titre du quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation complétant la convention et le protocole,

adopte, ce onzième jour de juin deux mille quatorze, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur le travail forcé (mesures complémentaires), 2014.

1. Les Membres devraient établir ou renforcer, selon que de besoin, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs ainsi que d'autres groupes intéressés:

a) des politiques et des plans d'action nationaux contenant des mesures assorties de délais et fondées sur une approche soucieuse des enfants et du principe de l'égalité entre hommes et femmes pour parvenir à la suppression effective et durable du travail forcé ou obligatoire sous toutes ses formes, par la prévention, la protection et l'accès à des mécanismes de recours et de réparation, tels que l'indemnisation des victimes, et la répression des auteurs;

b) les autorités compétentes telles que les services de l'inspection du travail, les institutions judiciaires et les organismes nationaux ou autres mécanismes institutionnels compétents en matière de travail forcé ou obligatoire, afin d'assurer l'élaboration, la coordination, la mise en oeuvre, le suivi et l'évaluation des politiques et plans d'action nationaux.

2. 1) Les Membres devraient régulièrement

in, analysera och göra tillgänglig tillförlitlig, objektiv och utförlig information och statistik, uppdelad i relevanta kategorier som kön, ålder och nationalitet, om typ och omfattning av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, som kan göra det möjligt att utvärdera vilka framsteg som görs.

2) Rätten till personlig integritet i fråga om personuppgifter bör respekteras.

FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER

3. Medlemmarna bör vidta förebyggande åtgärder som omfattar

a) respekt för samt främjande och förverkligande av de grundläggande principerna och rättigheterna på arbetsplatsen,

b) främjande av föreningsfrihet och kollektiv förhandlingsrätt för att möjliggöra för arbetstagare som tillhör riskgrupper att ansluta sig till arbetstagarorganisationer,

c) program för att bekämpa den diskriminering som ökar sårbarheten för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,

d) initiativ för att komma till rätta med barnarbete och främja utbildningsmöjligheter för barn, både pojkar och flickor, som en garanti för att barn inte ska bli offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,

e) åtgärder för att uppnå målen i protokollet och konventionen.

4. Medlemmarna bör, utifrån sina nationella förhållanden, vidta de mest effektiva förebyggande åtgärderna, t.ex.

a) ta itu med grundorsakerna till arbetstagarernas utsatthet för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,

b) riktade informationskampanjer, särskilt för dem som löper störst risk att utsättas för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, för att informera dem bl.a. om hur de ska skydda sig mot bedrägliga beteenden eller kränkande behandling vid rekryteringstillfället och under anställningen, deras rättigheter och ansvar på arbetsplatsen och hur de vid behov kan få hjälp,

c) riktade informationskampanjer om påföljder för överträdelse av förbudet mot tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,

d) utbildningsprogram för befolkningsgrupper som tillhör riskgrupper för att öka deras anställningsbarhet samt möjligheter och förståelse till försörjning,

e) åtgärder för att säkerställa att nationella

collecter, analyser et diffuser des informations et des données statistiques fiables, impartiales et détaillées, ventilées selon des critères pertinents, tels que le sexe, l'âge et la nationalité, sur la nature et l'ampleur du travail forcé ou obligatoire, ce qui permettrait une évaluation des progrès accomplis.

2) Le droit à la protection de la vie privée, s'agissant des données personnelles, devrait être respecté.

PRÉVENTION

3. Les Membres devraient prendre des mesures préventives qui comprennent:

a) le respect, la promotion et la réalisation des principes et droits fondamentaux au travail;

b) la promotion de la liberté syndicale et de la négociation collective pour permettre aux travailleurs à risque de s'affilier à des organisations de travailleurs;

c) des programmes visant à combattre la discrimination qui accroît la vulnérabilité au travail forcé ou obligatoire;

d) des initiatives de lutte contre le travail des enfants et de promotion des possibilités d'éducation pour les enfants, garçons et filles, afin de les protéger du risque de devenir victimes de travail forcé ou obligatoire;

e) des actions visant à réaliser les buts du protocole et de la convention.

4. Tenant compte de leur situation nationale, les Membres devraient prendre les mesures préventives les plus efficaces, telles que:

a) une action contre les causes profondes de la vulnérabilité des travailleurs au travail forcé ou obligatoire;

b) des campagnes de sensibilisation ciblées, en particulier à l'intention de ceux qui sont le plus exposés au risque de devenir victimes de travail forcé ou obligatoire, pour les informer, entre autres, de la manière dont ils peuvent se protéger contre des pratiques d'emploi et de recrutement frauduleuses ou abusives, de leurs droits et responsabilités au travail et de la manière dont ils peuvent obtenir une assistance en cas de besoin;

c) des campagnes de sensibilisation ciblées concernant les sanctions encourues en cas de violation de l'interdiction du travail forcé ou obligatoire;

d) des programmes de formation professionnelle destinés aux populations à risque, afin d'accroître leur employabilité ainsi que leurs capacités et possibilités de gain;

e) une action visant à garantir que la

lagar och andra författningar om anställningsförhållandet omfattar alla delar av ekonomin och att de tillämpas effektivt. Relevant information om anställningsvillkoren bör anges på ett lämpligt, kontrollerbart och lättbegripligt sätt, och företrädesvis i form av skriftliga avtal i enlighet med nationella lagar och andra författningar eller kollektivavtal,

f) garantier om grundläggande social trygghet som utgör del av det nationella sociala grundskyddet enligt 2012 års rekommendation om socialt grundskydd (nr 202), för att minska utsattheten för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,

g) orientering och information till migranter, före avresan och vid ankomsten, så att de blir bättre förberedda för att arbeta och leva utomlands samt att skapa medvetenhet om och bättre förståelse för människohandel i tvångsarbetsituationer,

h) sammanhållen politik, t.ex. sysselsättnings- och arbetskraftsinvandringspolitik, som tar hänsyn till de risker som vissa migrantgrupper löper, inklusive de som befinner sig i en irreguljär situation, och komma till rätta med förhållanden som kan leda till tvångsarbetsituationer,

i) verka för att berörda myndigheters insatser samordnas med andra staters insatser för att underlätta reguljär och trygg migration samt för att förhindra människohandel, inklusive samordnade insatser för att införa regler för, auktorisera och övervaka rekryterare på arbetsmarknaden och arbetsförmedlare och avskaffa rekryteringsavgifter för arbetstagare för att förhindra skuldslaveri och andra former av ekonomiskt tvång,

j) vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt konventionen för att undertrycka tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, ge arbetsgivare och företag vägledning och stöd så att de kan vidta effektiva åtgärder för att identifiera, förebygga, begränsa och redovisa hur de hanterar riskerna för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete i sina verksamheter eller i produkter, tjänster eller verksamheter som de har en direkt koppling till.

SKYDD

5. 1) Riktade insatser bör göras för att identifiera och befria offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

2) Skyddsåtgärder bör erbjudas offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete. Dessa

législation nationale concernant la relation de travail couvre tous les secteurs de l'économie et qu'elle est effectivement appliquée. L'information pertinente relative aux conditions d'emploi devrait être spécifiée de manière appropriée, vérifiable et aisément compréhensible, de préférence sous la forme d'un contrat de travail écrit, conformément à la législation nationale ou aux conventions collectives;

f) les garanties élémentaires de sécurité sociale qui composent le socle national de protection sociale, tel que prévu par la recommandation (no 202) sur les socles de protection sociale, 2012, afin de réduire la vulnérabilité au travail forcé ou obligatoire;

g) des services d'orientation et d'information pour les migrants, au départ et à l'arrivée, afin que ceux-ci soient mieux préparés à travailler et à vivre à l'étranger et afin de sensibiliser aux situations de traite à des fins de travail forcé et d'en permettre une meilleure compréhension;

h) des politiques cohérentes, telles que des politiques de l'emploi et de migration de main-d'oeuvre, qui prennent en considération les risques auxquels sont confrontés des groupes particuliers de migrants, y compris ceux en situation irrégulière, et qui portent sur les circonstances pouvant conduire à des situations de travail forcé;

i) la promotion d'efforts coordonnés par les organismes gouvernementaux compétents avec ceux d'autres Etats pour permettre une migration sûre et régulière et pour prévenir la traite des personnes, y compris des efforts coordonnés visant à réglementer, autoriser et contrôler l'activité des recruteurs et des agences d'emploi et à éliminer les frais de recrutement mis à la charge des travailleurs afin de prévenir la servitude pour dettes et autres formes de contrainte économique;

j) en s'acquittant de leurs obligations en vertu de la convention de supprimer le travail forcé ou obligatoire, orienter et appuyer les employeurs et les entreprises afin qu'ils prennent des mesures efficaces pour identifier, prévenir et atténuer les risques de travail forcé ou obligatoire, et pour informer sur la manière dont ils appréhendent ces risques, dans leurs activités ou dans les produits, services ou activités auxquels ils peuvent être directement liés.

PROTECTION

5. 1) Des efforts ciblés devraient être déployés pour identifier et libérer les victimes de travail forcé ou obligatoire.

2) Des mesures de protection devraient être accordées aux victimes de travail forcé ou

åtgärder bör inte villkoras av att den utsatta personen samarbetar i straffrättsliga eller andra förfaranden.

3) Åtgärder kan vidtas för att uppmuntra samarbete med de utsatta personerna för att identifiera och straffa förövarna.

6. Medlemmarna bör erkänna den roll och de möjligheter som arbetstagarorganisationer och andra berörda organisationer spelar för att stödja och hjälpa offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

7. Medlemmarna bör, i enlighet med de grundläggande principerna för sina rättssystem, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att behöriga myndigheter har rätt att inte åtala eller besluta om påföljder för offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete för deras inblandning i olaglig verksamhet som de har tvingats till som en direkt följd av att de utsatts för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

8. Medlemmarna bör vidta åtgärder för att få bort kränkande behandlingar och bedrägliga beteenden av rekryterare och arbetsförmedlingar, t.ex.

a) avskaffa uttagandet av rekryteringsavgifter för arbetstagare,

b) kräva transparenta avtal som tydligt förklarar anställnings- och arbetsvillkoren,

c) inrätta lämpliga och tillgängliga mekanismer för klagomål,

d) införa lämpliga påföljder och

e) införa regler eller auktorisation för dessa tjänster.

9. Medlemmarna bör, utifrån sina nationella förhållanden, vidta de mest effektiva skyddsåtgärderna för att tillgodose samtliga offers behov av såväl direkt hjälp som långsiktig återhämtning och rehabilitering, t.ex.

a) rimliga ansträngningar för att på lämpligt sätt skydda såväl offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete som familjemedlemmar och vittnen, inklusive skydd mot hotelser och hämnd för att ha utövat sina rättigheter enligt tillämpliga nationella lagar eller för samarbete i rättsliga förfaranden,

b) adekvat och lämpligt boende,

c) hälso- och sjukvård, inklusive både medicinskt och psykologiskt stöd, samt särskilda rehabiliterande åtgärder för offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, även för dem som också har utsatts för sexuellt våld.

obligatoire. Ces mesures ne devraient pas être subordonnées à la volonté de la victime de coopérer dans le cadre d'une procédure pénale ou d'autres procédures.

3) Des mesures peuvent être prises pour encourager les victimes à coopérer à l'identification et à la condamnation des auteurs des infractions.

6. Les Membres devraient reconnaître le rôle et les capacités des organisations de travailleurs et autres organisations intéressées en matière d'appui et d'assistance aux victimes de travail forcé ou obligatoire.

7. Les Membres devraient, conformément aux principes fondamentaux de leur système juridique, prendre les mesures nécessaires pour que les autorités compétentes ne soient pas tenues d'engager de poursuites ou d'imposer de sanctions à l'encontre de victimes de travail forcé ou obligatoire pour avoir pris part à des activités illicites qu'elles auraient été contraintes de réaliser et qui seraient une conséquence directe de leur soumission au travail forcé ou obligatoire.

8. En vue d'éliminer les abus et les pratiques frauduleuses des recruteurs et des agences d'emploi, les Membres devraient prendre des mesures telles que:

a) éliminer les frais de recrutement mis à la charge des travailleurs;

b) exiger des contrats transparents stipulant clairement les conditions d'emploi et de travail;

c) établir des mécanismes de traitement des plaintes adéquats et accessibles;

d) imposer des sanctions adéquates;

e) réglementer ou autoriser ces services.

9. Tenant compte de leur situation nationale, les Membres devraient prendre les mesures de protection les plus efficaces pour répondre aux besoins de toutes les victimes, tant pour ce qui est d'une assistance immédiate que de leurs rétablissement et réadaptation à long terme, telles que:

a) des efforts raisonnables pour protéger la sécurité des victimes de travail forcé ou obligatoire, ainsi que des membres de leur famille et des témoins, selon que de besoin, y compris la protection contre tout acte d'intimidation et toute forme de représailles du fait de l'exercice de leurs droits en vertu de la législation nationale applicable ou de leur coopération dans le cadre d'une procédure judiciaire;

b) un logement adéquat et approprié;

c) des soins de santé comprenant une assistance médicale et psychologique, ainsi que des mesures spéciales de réadaptation pour les victimes de travail forcé ou obligatoire, y compris celles qui ont également subi des

- d) materiellt bistånd,
- e) skydd av personlig integritet och identitet och
- f) socialt och ekonomiskt bistånd, inklusive tillgång till utbildningsmöjligheter och till anställning under anständiga arbetsförhållanden.

10. Vid skyddsåtgärder för barn som utsätts för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete bör barns särskilda behov och barnets bästa beaktas. Utöver de skydd som föreskrivs i 1999 års konvention (nr 182) om de värsta formerna av barnarbete, bör skyddsåtgärderna omfatta

- a) tillgång till utbildning för flickor och pojkar,
- b) utseende av en vårdnadshavare eller annan företrädare, när så är lämpligt,
- c) presumtion för att en person är minderårig när personens ålder är osäker och det finns anledning att anta att han eller hon är yngre än 18 år, i avvaktan på kontroll av ålder,
- d) försök att återföreina barn med sina familjer eller erbjuda familjebaserad vård, om det är bäst för barnet.

11. Medlemmarna bör, utifrån sina nationella förhållanden, vidta de mest effektiva skyddsåtgärderna för migranter som utsätts för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, oavsett deras rättsliga ställning inom det nationella territoriet, bl.a.

- a) ge betänke- och återhämtningstid för att ge den berörda personen möjlighet att fatta ett välgrundat beslut om skyddsåtgärder och deltagande i rättsliga förfaranden, under vilken personen ska ha rätt att stanna inom den berörda medlemsstatens territorium när det finns skälig anledning att anta att personen är offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,
- b) ge tillfälligt eller permanent uppehållstillstånd och tillgång till arbetsmarknaden och
- c) underlätta en trygg och företrädesvis frivillig återvandring.

GOTTGÖRELSE, T.EX. ERSÄTTNING OCH TILLGÅNG TILL RÄTTVISA

12. Medlemmarna bör vidta åtgärder för att säkerställa att alla offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete har tillgång till rättvisa och andra lämpliga och effektiva medel för gottgörelse, såsom ersättning för person- och

violences sexuelles;

- d) une aide matérielle;
- e) la protection de la vie privée et de l'identité;
- f) une aide sociale et économique, y compris l'accès à des opportunités d'éducation et de formation et l'accès au travail décent.

10. Les mesures de protection destinées aux enfants victimes de travail forcé ou obligatoire devraient prendre en considération les besoins particuliers et l'intérêt supérieur de l'enfant et, outre les protections prévues dans la convention (no 182) sur les pires formes de travail des enfants, 1999, devraient inclure:

- a) l'accès à l'éducation pour les filles et les garçons;
- b) la nomination d'un tuteur ou d'un autre représentant, s'il y a lieu;
- c) lorsque l'âge de la personne est incertain mais qu'il y a des raisons de penser qu'elle est âgée de moins de 18 ans, une présomption du statut de mineur, dans l'attente de la vérification de son âge;
- d) des efforts visant à réintégrer les enfants dans leur famille ou, lorsque l'intérêt supérieur de l'enfant l'exige, à les placer en milieu familial.

11. Tenant compte de leur situation nationale, les Membres devraient prendre les mesures de protection les plus efficaces à l'intention des migrants victimes de travail forcé ou obligatoire, quel que soit leur statut juridique sur le territoire national, notamment:

- a) l'octroi d'une période de réflexion et de rétablissement, lorsqu'il y a des motifs raisonnables de penser que la personne est victime de travail forcé ou obligatoire, afin de lui permettre de prendre une décision éclairée quant aux mesures de protection et à sa participation à des procédures judiciaires, période pendant laquelle la personne sera autorisée à rester sur le territoire de l'Etat Membre concerné;
- b) l'octroi d'un titre de séjour temporaire ou permanent et l'accès au marché du travail;
- c) des mesures facilitant le rapatriement sûr et de préférence volontaire.

MÉCANISMES DE RECOURS ET DE RÉPARATION, TELS QUE L'INDEMNISATION ET L'ACCÈS À LA JUSTICE

12. Les Membres devraient prendre des mesures pour s'assurer que toutes les victimes de travail forcé ou obligatoire ont accès à la justice et à d'autres mécanismes de recours et de réparation efficaces et

sakskada, inklusive genom att

a) i enlighet med nationella lagar och andra författningar samt praxis, säkerställa att alla offer, antingen på egen hand eller genom ombud, har effektiv tillgång till domstolar, tribunaler och andra mekanismer för att få gottgörelse, såsom ersättning och skadestånd,

b) se till att offren kan kräva ersättning och skadestånd från förövarna, inklusive obetalda löner och lagstadgade avgifter för socialförsäkringsförmåner,

c) säkerställa tillgång till lämpliga befintliga ersättningssystem,

d) tillhandahålla information och råd om offrens lagstadgade rättigheter och vilken hjälp som finns att få på ett språk som de kan förstå samt tillgång till rättsligt biträde, företrädesvis utan kostnad och

e) se till att alla offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete som ägt rum i den medlemsstaten, både medborgare och icke-medborgare, kan kräva tillämplig administrativ, civil- och straffrättslig gottgörelse i den staten, oavsett deras närvaro eller rättsliga ställning i staten, enligt förenklade processuella krav, när så är lämpligt.

VERKSTÄLLANDE

13. Medlemmarna bör vidta åtgärder för att säkerställa verkställandet av nationella lagar och andra författningar och andra åtgärder, inklusive genom att

a) ge de berörda myndigheterna, t.ex. yrkesinspektionsorgan, det mandat, de resurser och den utbildning som behövs för att de effektivt ska kunna tillämpa lagen och samarbeta med andra berörda organisationer för att förebygga och skydda offer för tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,

b) möjliggöra utdömandet av påföljder, utöver brottspåföljder, t.ex förverkande av utbyte av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete och av andra tillgångar i enlighet med nationella lagar och andra författningar,

c) säkerställa att juridiska personer kan göras ansvariga för överträdelse av förbudet att använda tvångsarbete eller obligatoriskt arbete genom tillämpning av artikel 25 i konven-

appropriés, tels que l'indemnisation pour le préjudice moral et matériel subi, y compris à travers:

a) la garantie, conformément à la législation et à la pratique nationales, que toutes les victimes ont, seules ou par l'intermédiaire d'un représentant, effectivement accès aux tribunaux ou à d'autres mécanismes de règlement des différends pour présenter des recours à des fins de réparation, telle que l'indemnisation et les dommages et intérêts;

b) des dispositions prévoyant que les victimes peuvent demander une indemnisation et des dommages et intérêts, y compris pour les salaires non versés et les cotisations obligatoires au titre des prestations de sécurité sociale, de la part des auteurs des infractions;

c) la garantie de l'accès à des régimes d'indemnisation appropriés existants;

d) l'information et le conseil aux victimes au sujet de leurs droits et des services disponibles, dans une langue qui leur est compréhensible, ainsi que l'accès à une assistance juridique, de préférence gratuite;

e) des dispositions prévoyant que toutes les victimes de travail forcé ou obligatoire, perpétré dans un Etat Membre, ressortissantes nationales ou étrangères, peuvent présenter dans cet Etat des recours appropriés administratifs ou judiciaires, civils ou pénaux, indépendamment de leur présence ou de leur statut juridique dans ledit Etat, en vertu de règles procédurales simplifiées s'il y a lieu.

CONTRÔLE DE L'APPLICATION

13. Les Membres devraient prendre des dispositions pour renforcer l'application de la législation nationale et des autres mesures, et notamment:

a) doter les autorités compétentes, telles que les services de l'inspection du travail, des attributions, des ressources et des moyens de formation nécessaires pour leur permettre de faire appliquer effectivement la législation et de coopérer avec d'autres organisations intéressées aux fins de la prévention et de la protection des victimes de travail forcé ou obligatoire;

b) prévoir, outre les sanctions pénales, l'imposition d'autres sanctions, telles que la confiscation des profits tirés du travail forcé ou obligatoire et d'autres biens, conformément à la législation nationale;

c) s'assurer, en appliquant l'article 25 de la convention et l'alinéa b) ci-dessus, que les personnes morales peuvent être tenues responsables de la violation de l'interdiction

tionen och punkt b ovan och

d) förstärka arbetet med att identifiera offer, inklusive genom att utveckla indikatorer på tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, som kan användas av yrkesinspektörer, brottsbekämpande myndigheter, socialarbetare, gränspolis, åklagare, arbetsgivare, arbetsgi- var- och arbetstagarorganisationer, icke- statliga organisationer och andra berörda ak- törer.

INTERNATIONELLT SAMARBETE

14. Det internationella samarbetet bör stärkas medlemmarna sinsemellan samt mellan medlemmarna och relevanta internationella och regionala organisationer, som bör bistå varandra för att uppnå ett verkningsfullt och bestående undertryckande av tvångsarbete el- ler obligatoriskt arbete, bland annat genom

a) att, utöver samarbetet mellan brottsbe- kämpande myndigheter, stärka det internatio- nella samarbetet mellan institutioner som värnar arbetsrätten,

b) att uppbringa resurser till nationella handlingsprogram och internationellt tekniskt samarbete och stöd,

c) ömsesidig rättslig hjälp,

d) samarbete för att komma till rätta med och förebygga användningen av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete av diplomatisk per- sonal och

e) ömsesidigt tekniskt stöd, inklusive utbyte av information, goda exempel och lärdomar i kampen mot tvångsarbete eller obligatoriskt arbete.

de recourir au travail forcé ou obligatoire;

d) intensifier les efforts dans le domaine de l'identification des victimes, y compris en définissant des indicateurs du travail forcé ou obligatoire qui pourraient être utilisés par les inspecteurs du travail, les forces de l'ordre, les agents des services sociaux, les agents des services de l'immigration, le ministère pub- lic, les employeurs, les organisations d'employeurs et de travailleurs, les organisa- tions non gouvernementales et les autres acteurs concernés.

COOPÉRATION INTERNATIONALE

14. La coopération internationale devrait être renforcée entre les Membres et avec les organisations internationales et régionales concernées, lesquels devraient se prêter mutuellement assistance en vue de parvenir à la suppression effective et durable du travail forcé ou obligatoire, notamment par:

a) le renforcement de la coopération inter- nationale entre les institutions chargées de l'application de la législation du travail outre celle concernant l'application du droit pénal;

b) la mobilisation de ressources pour les programmes d'action nationaux ainsi que pour la coopération et l'assistance techniques internationales;

c) l'entraide judiciaire;

d) la coopération pour combattre et prévenir le recours au travail force ou obligatoire par le personnel diplomatique;

e) une assistance technique mutuelle, comprenant l'échange d'informations et la mise en commun des bonnes pratiques et des enseignements tirés de la lutte contre le trav- ail forcé ou obligatoire.

Liite 5

MERITYÖYLEISSOPIMUKSEN OHJEISTOA KOSKEVA MUUTOS (SUOMI-ENGLANTI, RUOTSI-RANSKA)**MERITYÖTÄ KOSKEVAN VUODEN 2006 YLEISSOPIMUKSEN SÄÄNTÖÖN 2.5 LIITTYVÄN OHJEISTON MUUTOS (JA LIITTEET)****AMENDMENTS TO THE CODE IMPLEMENTING REGULATION 2.5 – REPATRIATION OF THE MLC, 2006 (AND APPENDICES)****A Normia A2.5 koskevat muutokset**

Korvataan nykyisessä otsikossa "Normi A2.5 – Kotimatka" viite "A2.5" viitteellä "A2.5.1".

Lisätään nykyisen normin A2.5 9 kohdan jälkeen seuraava otsikko ja teksti:

Normi A2.5.2 – Rahavakuus

1. Panttaessa täytäntöön säännön 2.5 2 kohta tällä normilla vahvistetaan vaatimukset, joilla taataan nopean ja tehokkaan rahavakuusjärjestelmän tarjoaminen merenkulkijoille, jos kyseessä on heidän hylkäämisensä.

2. Tätä normia sovellettaessa merenkulkijan katsotaan tulleen hylätyksi, jos tämän yleissopimuksen vaatimusten tai merenkulkijan työsopimuksen ehtojen vastaisesti laivanvarustaja

a) ei maksa merenkulkijan kotimatkan kustannuksia; tai

b) on jättänyt merenkulkijan ilman tarvittavaa ylläpitoa ja tukea; tai

c) on muutoin yksipuolisesti katkaissut siteensä merenkulkijaan, mukaan luettuna työsopimukseen perustuvan palkan jättäminen maksamatta vähintään kahden kuukauden ajalta.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtiviin aluksiin soveltaan tämän normin vaatimukset täyttävää rahavakuusjärjestelmää. Rahavakuusjärjestelmä voidaan toteuttaa sosiaaliturvajärjestelmän tai vakuutuksen tai kansallisen rahaston tai muun vastaavan järjestelyn muodossa. Jäsenvaltion on määritettävä sen muoto asiankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan.

4. Rahavakuusjärjestelmällä on tarjottava tämän normin mukaisesti kaikille jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella oleville hylätyille merenkulkijoille suora pääsy järjestelmän piiriin, riittävä kattavuus ja nopeutettu taloudellinen apu.

5. Tämän normin 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa merenkulkijoiden riittävään ylläpitoon ja tukeen sisältyvät riittävä ruoka, majoitus, juomavesivarastot, aluksella selviytymisen edellyttämä polttoaine ja tarvit-

A. Amendments relating to Standard A2.5

In the present heading, "Standard A2.5 – Repatriation", replace "A2.5" by "A2.5.1".

Following paragraph 9 of the present Standard A2.5, add the following heading and text:

Standard A2.5.2 – Financial security

1. In implementation of Regulation 2.5, paragraph 2, this Standard establishes requirements to ensure the provision of an expeditious and effective financial security system to assist seafarers in the event of their abandonment.

2. For the purposes of this Standard, a seafarer shall be deemed to have been abandoned where, in violation of the requirements of this Convention or the terms of the seafarers' employment agreement, the shipowner:

(a) fails to cover the cost of the seafarer's repatriation; or

(b) has left the seafarer without the necessary maintenance and support; or

(c) has otherwise unilaterally severed their ties with the seafarer including failure to pay contractual wages for a period of at least two months.

3. Each Member shall ensure that a financial security system meeting the requirements of this Standard is in place for ships flying its flag. The financial security system may be in the form of a social security scheme or insurance or a national fund or other similar arrangements. Its form shall be determined by the Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned.

4. The financial security system shall provide direct access, sufficient coverage and expedited financial assistance, in accordance with this Standard, to any abandoned seafarer on a ship flying the flag of the Member.

5. For the purposes of paragraph 2 (b) of this Standard, necessary maintenance and support of seafarers shall include: adequate food, accommodation, drinking water supplies, essential fuel for survival on board the

tava sairaanhoito.

6. Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että sen lipun alla purjehtivat alukset, joihin sovelletaan säännön 5.1.3 1 tai 2 kohtaa, pitävät aluksella vakuuden tarjoajan myöntämän todistuksen tai muun asiakirjanäytön rahavakuudesta. Kopio siitä on asetettava aluksella esille näkyvään paikkaan, jossa se on merenkulkijoiden saatavilla. Jos rahavakuuden tarjoajia on useampia, aluksella on oltava kunkin vakuudentarjoajan toimittama asiakirja.

7. Rahavakuutta koskevaan todistukseen tai muuhun asiakirjanäyttöön on sisällytettävä liitteessä A2-I vaaditut tiedot. Sen on oltava englanninkielinen tai siihen on liitettävä englanninkielinen käännös.

8. Rahavakuusjärjestelmästä annettu apu on myönnettävä viipymättä merenkulkijan tai hänen nimetyn edustajansa esittämästä pyynnöstä, jonka tukena ovat tarvittavat oikeutta koskevat perustelut edellä olevan 2 kohdan mukaisesti.

9. Ottaen huomioon säännöt 2.2 ja 2.5 rahavakuusjärjestelmästä annettavan avun olisi oltava riittävä kattamaan seuraavat:

a) palkkasaatavat ja muut maksamattomat etuudet, jotka laivanvarustajan on maksettava merenkulkijalle työsopimuksen, työehtosopimuksen tai lippuvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, enintään neljän kuukauden ajalta;

b) kaikki merenkulkijalle aiheutuneet kohtuulliset kustannukset, mukaan luettuna 10 kohdassa tarkoitetun kotimatkan kustannukset; ja

c) merenkulkijan perustarpeet, joihin kuuluvat muun muassa riittävä ruoka, tarvittaessa vaatetus, majoitus, juomavesivarastot, aluksella selviytymisen edellyttämä polttoaine, tarvittava sairaanhoito ja muut kohtuulliset kustannukset ja maksut, jotka aiheutuvat hylkäämisen muodostavasta teosta tai laiminlyönnistä, merenkulkijan kotiin saapumiseen asti.

10. Kotimatkan kustannusten on katettava asianmukaisella ja nopealla tavalla, yleensä lentoteitse, tehtävä matka, ja niihin on sisällyttävä merenkulkijan ruoka ja asuminen siitä lähtien, kun hän lähtee laivalta, siihen asti, kun hän saapuu kotiin, tarvittava sairaanhoito, henkilökohtaisten tavaroiden siirto ja kuljetus sekä kaikki muut kohtuulliset kustannukset ja maksut, jotka johtuvat hylkäämisestä.

11. Rahavakuuden soveltaminen ei lakkaa ennen rahavakuuden voimassaoloajan päättymistä, paitsi jos rahavakuuden tarjoaja on antanut vähintään 30 päivää aikaisemmin en-

ship and necessary medical care.

6. Each Member shall require that ships that fly its flag, and to which paragraph 1 or 2 of Regulation 5.1.3 applies, carry on board a certificate or other documentary evidence of financial security issued by the financial security provider. A copy shall be posted in a conspicuous place on board where it is available to the seafarers. Where more than one financial security provider provides cover, the document provided by each provider shall be carried on board.

7. The certificate or other documentary evidence of financial security shall contain the information required in Appendix A2-I. It shall be in English or accompanied by an English translation.

8. Assistance provided by the financial security system shall be granted promptly upon request made by the seafarer or the seafarer's nominated representative and supported by the necessary justification of entitlement in accordance with paragraph 2 above.

9. Having regard to Regulations 2.2 and 2.5, assistance provided by the financial security system shall be sufficient to cover the following:

(a) outstanding wages and other entitlements due from the shipowner to the seafarer under their employment agreement, the relevant collective bargaining agreement or the national law of the flag State, limited to four months of any such outstanding wages and four months of any such outstanding entitlements;

(b) all expenses reasonably incurred by the seafarer, including the cost of repatriation referred to in paragraph 10; and

(c) the essential needs of the seafarer including such items as: adequate food, clothing where necessary, accommodation, drinking water supplies, essential fuel for survival on board the ship, necessary medical care and any other reasonable costs or charges from the act or omission constituting the abandonment until the seafarer's arrival at home.

10. The cost of repatriation shall cover travel by appropriate and expeditious means, normally by air, and include provision for food and accommodation of the seafarer from the time of leaving the ship until arrival at the seafarer's home, necessary medical care, passage and transport of personal effects and any other reasonable costs or charges arising from the abandonment.

11. The financial security shall not cease before the end of the period of validity of the financial security unless the financial security provider has given prior notification of at

nakkoilmoituksen lippuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

12. Jos vakuutuksen tai muun rahavakuuden tarjoaja on suorittanut merenkulkijalle maksuja tämän normin mukaisesti, tällaisen tarjoajan on maksamansa summan osalta ja sovellettavan lainsäädännön mukaisesti hankittava sijaantulolla, saatavan siirrolla tai muulla tavalla oikeudet, jotka merenkulkijalle olisivat kuuluneet.

13. Tällä normilla ei estetä vakuutuksen tai rahavakuuden tarjoajan takautumisoikeutta kolmansia osapuolia kohtaan.

14. Tämän normin määräyksillä ei ole tarkoitus sulkea pois tai estää muiden sellaisten oikeuksien, vaatimusten tai oikeussuojakeinojen käyttöä, joista hylätyt merenkulkijat saattaisivat saada korvausta. Kansallisissa laeissa tai määräyksissä voidaan säätää, että tämän normin mukaisesti maksettavat summat voidaan vähentää summista, jotka on saatu muista lähteistä ja jotka johtuvat oikeuksista, vaatimuksista tai oikeussuojakeinoista, jotka saattavat olla korvauksen kohteena tämän normin mukaisesti.

B Suositusta B2.5 koskeva muutos

Lisätään nykyisen suosituksen B2.5 loppuun seuraava otsikko ja teksti:

Suositus B2.5.3 – Rahavakuus

1. Pantaessa täytäntöön normin A2.5.2 8 kohtaa, jos merenkulkijan tai hänen nimetyin edustajansa esittämän pyynnön joidenkin osatekijöiden pätevyyden tarkastaminen vaatii aikaa, tämä ei saisi estää merenkulkijaa saamasta välittömästi pyydetyn avun sellaista osaa, jota pidetään perusteltuna.

C Muutos, joka sisältää uuden liitteen

Lisätään ennen liitettä A5-I seuraava liite:

Liite A2-I

Näyttö rahavakuudesta säännön 2.5 2 kohdan mukaisesti

Todistukseen tai muuhun normin A2.5.2 7 kohdassa tarkoitettuun asiakirjanäyttöön on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) aluksen nimi;
- b) aluksen rekisteröintisatama;
- c) aluksen radiokutsutunnus;
- d) aluksen IMO-tunnistenumero;
- e) rahavakuuden tarjoajan tai tarjoajien nimi ja osoite;
- f) merenkulkijan avustuspyyntöjen käsitteystä vastaavan henkilön tai tahon yhteystiedot;

least 30 days to the competent authority of the flag State.

12. If the provider of insurance or other financial security has made any payment to any seafarer in accordance with this Standard, such provider shall, up to the amount it has paid and in accordance with the applicable law, acquire by subrogation, assignment or otherwise, the rights which the seafarer would have enjoyed.

13. Nothing in this Standard shall prejudice any right of recourse of the insurer or provider of financial security against third parties.

14. The provisions in this Standard are not intended to be exclusive or to prejudice any other rights, claims or remedies that may also be available to compensate seafarers who are abandoned. National laws and regulations may provide that any amounts payable under this Standard can be offset against amounts received from other sources arising from any rights, claims or remedies that may be the subject of compensation under the present Standard.

B. Amendments relating to Guideline B2.5

At the end of the present Guideline B2.5, add the following heading and text:

Guideline B2.5.3 – Financial security

1. In implementation of paragraph 8 of Standard A2.5.2, if time is needed to check the validity of certain aspects of the request of the seafarer or the seafarer's nominated representative, this should not prevent the seafarer from immediately receiving such part of the assistance requested as is recognized as justified.

C. Amendment to include a new appendix

Before Appendix A5-I, add the following appendix:

Appendix A2-I

Evidence of financial security under Regulation 2.5, paragraph 2

The certificate or other documentary evidence referred to in Standard A2.5.2, paragraph 7, shall include the following information:

- (a) name of the ship;
- (b) port of registry of the ship;
- (c) call sign of the ship;
- (d) IMO number of the ship;
- (e) name and address of the provider or providers of the financial security;
- (f) contact details of the persons or entity responsible for handling seafarers' requests for relief;

- g) laivanvarustajan nimi;
h) rahavakuuden voimassaoloaika; ja

i) rahavakuuden tarjoajan vakuutus siitä, että rahavakuus täyttää normin A2.5.2 vaatimukset.

D Liitteitä A5-I, A5-II ja A5-III koskevat muutokset

Lisätään liitteen A5-I loppuun seuraava kohta:

Rahavakuus kotimatkaa varten.

Lisätään liitteeseen A5-II otsakkeeseen *Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus – osa I* kuuluvan 14 kohdan jälkeen seuraava kohta:

15. Rahavakuus kotimatkaa varten (sääntö 2.5).

Lisätään liitteeseen A5-II otsakkeeseen *Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus – osa II* kuuluvan 14 kohdan jälkeen seuraava kohta:

15. Rahavakuus kotimatkaa varten (sääntö 2.5).

Lisätään liitteen A5-III loppuun seuraava kohta:

Rahavakuus kotimatkaa varten

MERITYÖTÄ KOSKEVAN VUODEN 2006 YLEISSOPIMUKSEN SÄÄNTÖÖN 4.2 LIITTYVÄN OHJEISTON MUUTOS (JA LIITTEET)

A Normia A4.2 koskevat muutokset

Korvataan nykyisessä otsikossa "Normi A4.2 – Laivanvarustajan vastuu" viite "A4.2" viitteellä "A4.2.1".

Lisätään nykyisen normin A4.2 7 kohdan jälkeen seuraava teksti:

8. Kansallisissa laeissa ja määräyksissä on säädettävä, että rahavakuusjärjestelmä, jolla varmistetaan tämän normin 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sopimusperusteisten vaatimusten korvaaminen normissa A4.2.2 määritellyn mukaisesti, täyttää seuraavat vaatimukset:

a) sopimusperusteinen korvaus, joka perustuu merenkulkijan työsopimukseen, on maksettava täysimääräisesti ja viipymättä, sanotun rajoittamatta tämän kohdan c alakohdan soveltamista;

b) vastaanottajaa ei saa painostaa hyväksymään sopimusperusteista summaa pienempää summaa;

c) jos merenkulkijan pitkäaikainen työkyvyttömyys vaikeuttaa sen täysimääräisen korvauksen arvioimista, johon merenkulkija saattaa olla oikeutettu, merenkulkijalle on maksettava ennakkomaksu tai -maksuja koh-

- (g) name of the shipowner;
(h) period of validity of the financial security; and

(i) an attestation from the financial security provider that the financial security meets the requirements of Standard A2.5.2.

D. Amendments relating to Appendices A5-I, A5-II and A5-III

At the end of Appendix A5-I, add the following item:

Financial security for repatriation

In Appendix A5-II, after item 14 under the heading *Declaration of Maritime Labour Compliance – Part I*, add the following item:

15. Financial security for repatriation (Regulation 2.5)

In Appendix A5-II, after item 14 under the heading *Declaration of Maritime Labour Compliance – Part II*, add the following item:

15. Financial security for repatriation (Regulation 2.5)

At the end of Appendix A5-III, add the following area:

Financial security for repatriation

AMENDMENTS TO THE CODE IMPLEMENTING REGULATION 4.2 – SHIPOWNERS' LIABILITY OF THE MLC, 2006 (AND APPENDICES)

A. Amendments relating to Standard A4.2

In the present heading, "Standard A4.2 – Shipowners' liability", replace "A4.2" by "A4.2.1".

Following paragraph 7 of the present Standard A4.2, add the following text:

8. National laws and regulations shall provide that the system of financial security to assure compensation as provided by paragraph 1(b) of this Standard for contractual claims, as defined in Standard A4.2.2, meet the following minimum requirements:

(a) the contractual compensation, where set out in the seafarer's employment agreement and without prejudice to subparagraph (c) of this paragraph, shall be paid in full and without delay;

(b) there shall be no pressure to accept a payment less than the contractual amount;

(c) where the nature of the long-term disability of a seafarer makes it difficult to assess the full compensation to which the seafarer may be entitled, an interim payment or payments shall be made to the seafarer so as to

tuuttomien vaikeuksien välttämiseksi;

d) merenkulkijan on säännön 4.2 2 kohdan mukaisesti saatava maksu sen estämättä muiden laillisten oikeuksien harjoittamista, mutta laivanvarustaja voi vähentää tällaisen maksun vahingonkorvauksista, jotka johtuvat merenkulkijan esittämistä ja samaan tapaukseen liittyvistä muista vaatimuksista laivanvarustajaa kohtaan; ja

e) sopimusperusteista korvausta koskevan vaatimuksen voi esittää asianomainen merenkulkija suoraan tai tämän lähiomainen taikka merenkulkijan edustaja tai nimetty edunsaaja.

9. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä on varmistettava, että merenkulkijoille ilmoitetaan ennalta, jos laivanvarustajan rahavakuus aiotaan peruuttaa tai sanoa irti.

10. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä on varmistettava, että rahavakuuden tarjoaja ilmoittaa lippuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jos laivanvarustajan rahavakuus aiotaan peruuttaa tai sanoa irti.

11. Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että sen lipun alla purjehtivat alukset pitävät aluksella rahavakuuden tarjoajan myöntämän todistuksen tai muun asiakirjanäytön rahavakuudesta. Kopio siitä on asetettava aluksella esille näkyvään paikkaan, jossa se on merenkulkijoiden saatavilla. Jos rahavakuuden tarjoajia on useampia, aluksella on oltava kunkin vakuudentarjoajan toimittama asiakirja.

12. Rahavakuuden soveltaminen ei lakkaa ennen rahavakuuden voimassaoloajan päättymistä, paitsi jos rahavakuuden tarjoaja on antanut vähintään 30 päivää aikaisemmin ennakkoilmoituksen lippuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

13. Rahavakuudesta maksetaan kaikki sen kattamat sopimusperusteiset vaatimukset, jotka syntyvät asiakirjan voimassaolokaudella.

14. Rahavakuutta koskevaan todistukseen tai muuhun asiakirjanäyttöön on sisällytettävä liitteessä A4-I vaaditut tiedot. Sen on oltava englanninkielinen tai siihen on liitettävä englanninkielinen käännös.

Lisätään nykyisen normin A4.2 jälkeen seuraava otsikko ja teksti:

Normi A4.2.2 – Sopimusperusteisten vaatimusten käsittely

1. Sovellettaessa normin A4.2.1 8 kohtaa ja tätä normia 'sopimusperusteisella vaatimuksella' tarkoitetaan kaikkia vaatimuksia, jotka liittyvät merenkulkijan kuolemaan tai pitkäaikaiseen työkyvyttömyyteen työtapaturman, sairauden tai työhön liittyvän vaaran johdosta, kansallisessa lainsäädännössä, merenkulkijoiden työsopimuksessa tai työehtosopimuksessa määritellyn mukaisesti.

2. Normin A4.2.1 1 kohdan b alakohdan

avoid undue hardship;

(d) in accordance with Regulation 4.2, paragraph 2, the seafarer shall receive payment without prejudice to other legal rights, but such payment may be offset by the shipowner against any damages resulting from any other claim made by the seafarer against the shipowner and arising from the same incident; and

(e) the claim for contractual compensation may be brought directly by the seafarer concerned, or their next of kin, or a representative of the seafarer or designated beneficiary.

9. National laws and regulations shall ensure that seafarers receive prior notification if a shipowner's financial security is to be cancelled or terminated.

10. National laws and regulations shall ensure that the competent authority of the flag State is notified by the provider of the financial security if a shipowner's financial security is cancelled or terminated.

11. Each Member shall require that ships that fly its flag carry on board a certificate or other documentary evidence of financial security issued by the financial security provider. A copy shall be posted in a conspicuous place on board where it is available to the seafarers. Where more than one financial security provider provides cover, the document provided by each provider shall be carried on board.

12. The financial security shall not cease before the end of the period of validity of the financial security unless the financial security provider has given prior notification of at least 30 days to the competent authority of the flag State.

13. The financial security shall provide for the payment of all contractual claims covered by it which arise during the period for which the document is valid.

14. The certificate or other documentary evidence of financial security shall contain the information required in Appendix A4-I. It shall be in English or accompanied by an English translation.

Add the following heading and text following the present Standard A4.2:

Standard A4.2.2 – Treatment of contractual claims

1. For the purposes of Standard A4.2.1, paragraph 8, and the present Standard, the term "contractual claim" means any claim which relates to death or long-term disability of seafarers due to an occupational injury, illness or hazard as set out in national law, the seafarers' employment agreement or collective agreement.

2. The system of financial security, as pro-

mukainen rahavakuusjärjestelmä voidaan toteuttaa sosiaaliturvajärjestelmän tai vakuutuksen tai rahaston tai muun vastaavan järjestelyn muodossa. Jäsenvaltion on määritettävä sen muoto asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan.

3. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä on varmistettava, että käytössä on tehokkaat järjestelyt sellaisten sopimusperusteisten vaatimusten vastaanottamista, käsittelyä ja puolueetonta ratkaisua varten, jotka liittyvät normin A4.2.1 8 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen, nopeilla ja oikeudenmukaisilla menettelyillä.

B Suositusta B4.2 koskevat muutokset

Korvataan nykyisessä otsikossa "Suositus B4.2 – Laivanvarustajan vastuu" viite "B4.2" viitteellä "B4.2.1".

Korvataan nykyisen suosituksen B4.2 1 kohdassa viite "Normi A4.2" viitteellä "Normi A4.2.1".

Lisätään nykyisen suosituksen B4.2 3 kohdan jälkeen seuraava otsikko ja teksti:

Suositus B4.2.2 – Sopimusperusteisten vaatimusten käsittely

1. Kansallisissa laeissa tai määräyksissä olisi säädettävä, että sopimusperusteiseen vaatimukseen liittyvän maksun osapuolet voivat käyttää maksun vastaanottamista ja maksamista koskevaa mallilomaketta, joka esitetään liitteessä B4-I.

C Muutos, joka sisältää uudet liitteet

Lisätään liitteen A2-I jälkeen seuraava liite:

LIITE A4-I

Näyttö rahavakuudesta säännön 4.2 mukaisesti

Rahavakuutta koskevaan todistukseen tai muuhun asiakirjanäyttöön, joka vaaditaan normin A4.2.1 14 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) aluksen nimi;
- b) aluksen rekisteröintisatama;
- c) aluksen radiokutsutunnus;
- d) aluksen IMO-tunnistenumero;
- e) rahavakuuden tarjoajan tai tarjoajien nimi ja osoite;
- f) merenkulkijan sopimusperusteisten vaatimusten käsittelystä vastaavan henkilön tai tahon yhteystiedot;
- g) laivanvarustajan nimi;
- h) rahavakuuden voimassaoloaika; ja

vided for in Standard A4.2.1, paragraph 1(b), may be in the form of a social security scheme or insurance or fund or other similar arrangements. Its form shall be determined by the Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned.

3. National laws and regulations shall ensure that effective arrangements are in place to receive, deal with and impartially settle contractual claims relating to compensation referred to in Standard A4.2.1, paragraph 8, through expeditious and fair procedures.

B. Amendments relating to Guideline B4.2

In the present heading, "Guideline B4.2 – Shipowners' liability", replace "B4.2" by "B4.2.1".

In paragraph 1 of the present Guideline B4.2, replace "Standard A4.2" by "Standard A4.2.1".

Following paragraph 3 of the present Guideline B4.2, add the following heading and text:

Guideline B4.2.2 – Treatment of contractual claims

1. National laws or regulations should provide that the parties to the payment of a contractual claim may use the Model Receipt and Release Form set out in Appendix B4-I.

C. Amendment to include new appendices

After Appendix A2-I, add the following appendix:

APPENDIX A4-I

Evidence of financial security under Regulation 4.2

The certificate or other documentary evidence of financial security required under Standard A4.2.1, paragraph 14, shall include the following information:

- (a) name of the ship;
- (b) port of registry of the ship;
- (c) call sign of the ship;
- (d) IMO number of the ship;
- (e) name and address of the provider or providers of the financial security;
- (f) contact details of the persons or entity responsible for handling seafarers' contractual claims;
- (g) name of the shipowner;
- (h) period of validity of the financial security; and

i) rahavakuuden tarjoajan vakuutus siitä, että rahavakuus täyttää normin A4.2.1 vaatimukset.

Lisätään liitteen A4-I jälkeen seuraava liite:

LIITE B4-I

Suosituksessa B4.2.2 tarkoitettu maksun vastaanottamista ja vastuuvapautta koskeva mallilomake

Alus (nimi, rekisteröintisatama ja IMO-tunnistenumero):

.....
Tapaus (aika ja paikka):

.....
Merenkulkija/laillinen perillinen ja/tai huollettava:

.....
Laivanvarustaja:

.....
Allekirjoittanut [merenkulkija] [merenkulkijan laillinen perillinen ja/tai huollettava]* tunnustaa vastaanottaneensa seuraavan summan [valuutta ja määrä], jolla laivanvarustaja on täyttänyt velvoitteensa maksaa sopimusperusteista korvausta henkilövahingon ja/tai kuoleman tapauksessa [allekirjoittaneen]/[merenkulkijan] työsuhteen ehtojen mukaisesti ja vapauttaa laivanvarustajan kyseisten ehtojen mukaisista velvoitteistaan.

Maksu suoritetaan myöntämättä vastuuta vaatimusten osalta ja hyväksytään rajoittamatta [allekirjoittaneen]/[merenkulkijan laillisen perillisen ja/tai huollettavan]* oikeutta nostaa laiminlyönti- tai vahingonkorvauskanne tai lakisääteisten velvollisuuksien rikkomista koskeva kanne tai turvautua muihin käytettävissä oleviin oikeussuojakeinoihin edellä mainitun tapauksen osalta.

Päiväys:

.....
Merenkulkija/laillinen perillinen ja/tai huollettava:

.....
Allekirjoitus:

Kuittaus:
Laivanvarustaja/laivanvarustajan edustaja:
Allekirjoitus:

(i) an attestation from the financial security provider that the financial security meets the requirements of Standard A4.2.1.

After Appendix A4-I, add the following appendix:

APPENDIX B4-I

Model Receipt and Release Form referred to in Guideline B4.2.2

Ship (name, port of registry and IMO number):

.....
Incident (date and place):

.....
Seafarer/legal heir and/or dependant:

.....
Shipowner:

.....
I, [Seafarer] [Seafarer's legal heir and/or dependant]* hereby acknowledge receipt of the sum of [currency and amount] in satisfaction of the Shipowner's obligation to pay contractual compensation for personal injury and/or death under the terms and conditions of [my] [the Seafarer's]* employment and I hereby release the Shipowner from their obligations under the said terms and conditions.

The payment is made without admission of liability of any claims and is accepted without prejudice to [my] [the Seafarer's legal heir and/or dependant's]* right to pursue any claim at law in respect of negligence, tort, breach of statutory duty or any other legal redress available and arising out of the above incident.

Dated:

.....
Seafarer/legal heir and/or dependant:

.....
Signed:

For acknowledgement:
Shipowner/Shipowner representative:
Signed:

.....
 Rahavakuuden tarjoaja:
 Allekirjoitus:

.....
 Financial security provider:
 Signed:

.....
 *Tarpeeton yliviivataan.

.....
 *Delete as appropriate.

D Liitteitä A5-I, A5-II ja A5-III koskevat muutokset

D. Amendments relating to Appendices A5-I, A5-II and A5-III

Lisätään liitteen A5-I loppuun seuraava kohta:

At the end of Appendix A5-I, add the following item:

Laivanvarustajan vastuuseen liittyvä rahavakuus

Financial security relating to shipowners' liability

Lisätään liitteeseen A5-II otsakkeen *Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus – osa I* alle viimeiseksi kohdaksi seuraava kohta:

In Appendix A5-II, as the last item under the heading *Declaration of Maritime Labour Compliance – Part I*, add the following item:

16. Laivanvarustajan vastuuseen liittyvä rahavakuus (sääntö 4.2).

16. Financial security relating to shipowners' liability (Regulation 4.2)

Lisätään liitteeseen A5-II otsakkeen *Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus – osa II* alle viimeiseksi kohdaksi seuraava kohta:

In Appendix A5-II, as the last item under the heading *Declaration of Maritime Labour Compliance – Part II*, add the following item:

16. Laivanvarustajan vastuuseen liittyvä rahavakuus (sääntö 4.2).

16. Financial security relating to shipowners' liability (Regulation 4.2)

Lisätään liitteen A5-III loppuun seuraava kohta:

At the end of Appendix A5-III, add the following area:

Laivanvarustajan vastuuseen liittyvä rahavakuus

Financial security relating to shipowners' liability

**ÄNDRINGAR I KODEN GÄLLANDE
REGEL 2.5 I 2006 ÅRS
SJÖARBETSKONVENTION (SAMT
BILAGOR)**

A. Ändringar gällande standard A2.5

I den nuvarande rubriken "Standard A2.5 – Hemresa" ska "A2.5" ersättas med "A2.5.1".

Efter punkt 9 i nuvarande standard A2.5 ska följande rubrik och text läggas till:

Standard A2.5.2 – Ekonomisk säkerhet

1. För att punkt 2 i regel 2.5 ska kunna genomföras fastställer denna standard krav som ska säkerställa att det finns ett snabbt och effektivt system för ekonomisk säkerhet för att hjälpa strandsatta sjömän.

2. Enligt denna standard ska en sjöman anses vara strandsatt om redaren, i strid med bestämmelserna i denna konvention eller sjömännens anställningsavtal

a) inte kan täcka kostnaderna för sjömannens hemresa, eller

b) har lämnat sjömannen utan nödvändigt uppehälle och stöd, eller

c) på annat sätt ensidigt har brutit banden med sjömannen, till exempel genom att inte ha betalat ut avtalsenlig lön under minst två månader.

3. Varje medlemsstat ska se till att det för fartyg som för dess flagg finns ett system för ekonomisk säkerhet som uppfyller kraven i denna standard. Systemet för ekonomisk säkerhet kan vara ett socialförsäkringssystem, en försäkring, en nationell fond eller liknande. Systemets utformning bestäms av medlemsstaten i samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer.

4. Systemet för ekonomisk säkerhet ska, i enlighet med denna standard, ge direkt och snabb tillgång till tillräcklig finansiell hjälp åt alla strandsatta sjömän från ett fartyg som för medlemsstatens flagg.

5. I enlighet med punkt 2 b i denna standard ska nödvändigt uppehälle och stöd för sjömännen omfatta tillräcklig kost, logi, dricksvattenförsörjning, tillräckligt med bränsle för överlevnad ombord på fartyget och nödvändig sjukvård.

6. Varje medlemsstat ska kräva att fartyg som för dess flagg, och för vilka punkterna 1 eller 2 i regel 5.1.3 är tillämpliga, ombord medför ett certifikat eller annan styrkande

**AMENDEMENTS AU CODE
CONCERNANT LA RÈGLE 2.5 –
RAPATRIEMENT DE LA MLC, 2006
(ET ANNEXES)**

A. Amendements relatifs à la norme A2.5

Dans le titre actuel «Norme A2.5 – Rapatriement», remplacer «A2.5» par «A2.5.1».

Après le paragraphe 9 de l'actuelle norme A2.5, ajouter le titre et le texte suivants:

Norme A2.5.2 – Garantie financière

1. En application de la règle 2.5, paragraphe 2, la présente norme énonce des prescriptions visant à assurer la fourniture d'un dispositif de garantie financière rapide et efficace en vue de prêter assistance aux gens de mer en cas d'abandon.

2. Aux fins de la présente norme, un marin est considéré comme ayant été abandonné lorsque, en violation des prescriptions de la présente convention ou des termes du contrat d'engagement maritime, l'armateur:

a) ne prend pas en charge les frais de rapatriement du marin; ou

b) a laissé le marin sans l'entretien et le soutien nécessaires; ou

c) a par ailleurs provoqué une rupture unilatérale des liens avec le marin et notamment n'a pas versé les salaires contractuels durant une période d'au moins deux mois.

3. Chaque Membre veille à ce qu'un dispositif de garantie financière répondant aux prescriptions de la présente norme soit en place pour les navires battant son pavillon. Le dispositif de garantie financière peut prendre la forme d'un régime de sécurité sociale, d'une assurance, d'un fonds national ou d'autres dispositifs équivalents. Sa forme est déterminée par le Membre après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

4. Le dispositif de garantie financière assure un accès direct, une couverture suffisante et une assistance financière rapide, conformément à la présente norme, pour tout marin victime d'abandon à bord d'un navire battant le pavillon du Membre.

5. Aux fins du paragraphe 2 b) de la présente norme, l'entretien et le soutien nécessaires des gens de mer doivent comprendre: une nourriture convenable, un logement, l'approvisionnement en eau potable, le carburant nécessaire à la survie à bord du navire et les soins médicaux nécessaires.

6. Chaque Membre exige que les navires battant son pavillon, auxquels s'appliquent les paragraphes 1 ou 2 de la règle 5.1.3, détiennent à bord un certifikat ou toute autre

handling för den ekonomiska säkerheten, som utfärdats av den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten. En kopia ska anslås på en väl synlig plats ombord som är tillgänglig för sjömännen. Om fler än en tillhandahåller ekonomisk säkerhet, ska handlingar från varje tillhandahållare medföras ombord.

7. Certifikatet eller andra styrkande handlingar för den ekonomiska säkerheten ska innehålla de uppgifter som anges i tillägg A 2-I. De ska vara på engelska eller åtföljas av en engelsk översättning.

8. Det stöd som tillhandahålls genom systemet för ekonomisk säkerhet ska beviljas snabbt efter en begäran från sjömannen eller sjömannens utsedda representant, åtföljd av det nödvändiga intyg som styrker rätten till detta stöd enligt punkt 2 ovan.

9. Med beaktande av reglerna 2.2 och 2.5 måste det stöd som tillhandahålls genom systemet för ekonomisk säkerhet vara tillräckligt stort för att täcka följande:

a) Innestående löner och andra förmåner som ska betalas av redaren till sjömannen enligt anställningsavtalet, relevanta kollektivavtal eller nationell lagstiftning i flaggstaten, begränsat till fyra månaders innestående löner eller förmåner.

b) Alla kostnader som rimligtvis har uppstått för sjömannen, inklusive de kostnader för hemresa som avses i punkt 10.

c) Sjömannens grundläggande behov, inbegripet tillräcklig kost, kläder vid behov, logi, dricksvattenförsörjning, tillräckligt med bränsle för överlevnad ombord på fartyget, nödvändig sjukvård och eventuella andra rimliga kostnader eller avgifter som följer av en handling eller en underlåtenhet som leder till att sjömannen blir strandsatt, tills det att han eller hon är hemma.

10. Kostnaderna för hemresa ska täcka resa med ett lämpligt och snabbt transportmedel, i regel flyg, och även kost och logi för sjömannen från den tidpunkt då sjömannen lämnar fartyget tills det att han eller hon är hemma, nödvändig sjukvård, gränsöverföring och transport av personliga ägodelar och andra rimliga kostnader eller avgifter som uppstår i samband med att sjömannen blir strandsatt.

11. Den ekonomiska säkerheten ska inte upphöra före utgången av giltighetstiden för den ekonomiska säkerheten såvida inte den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten anmäler detta till flaggstatens behöriga myndighet minst 30 dagar i förväg.

12. Om den som tillhandahåller försäkring eller annan ekonomisk säkerhet har gjort ut-

preuve documentaire de la garantie financière délivrée par le prestataire de cette garantie. Une copie doit être affichée bien en vue à un endroit accessible aux gens de mer. Lorsque la couverture est assurée par plusieurs prestataires, le document fourni par chacun d'eux est conservé à bord.

7. Le certificat ou toute autre preuve documentaire de la garantie financière doit contenir les informations requises à l'annexe A2-I. Il doit être rédigé en anglais ou accompagné d'une traduction en anglais.

8. L'assistance fournie au titre du dispositif de garantie financière doit être accordée sans retard sur la demande formulée par le marin ou son représentant désigné, et dûment justifiée, conformément au paragraphe 2 ci-dessus.

9. Eu égard aux règles 2.2 et 2.5, l'assistance fournie au titre du dispositif de garantie financière doit être suffisante pour couvrir:

a) les salaires en suspens et autres prestations que l'armateur doit verser au marin comme prévu dans le contrat de travail, la convention collective pertinente ou la législation de l'Etat du pavillon, le montant dû ne devant excéder quatre mois de salaire et quatre mois pour les autres prestations en suspens;

b) toutes les dépenses raisonnables engagées par le marin, y compris les frais de rapatriement visés au paragraphe 10;

c) les besoins essentiels du marin comprennent: une nourriture convenable, des vêtements lorsque nécessaire, un logement, l'approvisionnement en eau potable, le carburant nécessaire à la survie à bord du navire, les soins médicaux nécessaires et la prise en charge de tous autres frais ou dépenses raisonnables à partir de l'acte ou de l'omission constitutif de l'abandon jusqu'à l'arrivée du marin à son domicile.

10. Les frais de rapatriement couvrent le voyage par des moyens appropriés et rapides, normalement par avion, et comprennent la fourniture de nourriture et d'un logement au marin depuis son départ du navire jusqu'à l'arrivée à son domicile, ainsi que les soins médicaux nécessaires, le passage et le transport des effets personnels et tous autres frais ou dépenses raisonnables résultant de l'abandon.

11. La garantie financière ne peut cesser avant la fin de sa période de validité, à moins que le prestataire de la garantie financière n'ait donné un préavis d'au moins trente jours à l'autorité compétente de l'Etat du pavillon.

12. Si le prestataire de l'assurance ou d'une autre forme de garantie financière a effectué

betalningar till en sjöman i enlighet med denna standard, ska denna tillhandahållare genom subrogation eller överlåtelse eller på annat sätt överta den rätt som sjömannen skulle ha haft, upp till det belopp som betalats ut och i enlighet med tillämplig lag.

13. Inget i denna standard ska påverka regressrätten gentemot tredje part för försäkringsgivaren eller den som tillhandahåller ekonomisk säkerhet.

14. Bestämmelserna i denna standard är inte avsedda att utesluta eller begränsa andra rättigheter, anspråk eller rättsmedel som också kan stå till buds för att sjöman som blivit strandsatta ska få ersättning. Nationella lagar och andra författningar kan föreskriva att alla belopp som betalas ut enligt denna standard ska kunna avräknas från belopp som erhållits från andra källor som baseras på rättigheter, anspråk eller rättsmedel som kan föranleda ersättning enligt denna standard.

B. Ändring gällande anvisning B2.5

Vid slutet av nuvarande anvisning B2.5 ska följande rubrik och text läggas till:
Anvisning B2.5.3 – Ekonomisk säkerhet

1. Om det vid genomförandet av punkt 8 i standard A2.5.2 krävs tid för att kontrollera giltigheten av vissa aspekter i sjömannens begäran eller begäran från sjömannens utsedda representant, bör detta inte utgöra något hinder för att de delar av stödet som anses berättigade omedelbart utbetalas till sjömannen.

C. Ändring till ett nytt tillägg

Före tillägg A5-I ska följande tillägg läggas till:

Tillägg A2-I

Bevis på ekonomisk säkerhet enligt punkt 2 i regel 2.5

Det intyg eller andra styrkande handlingar som avses i punkt 7 i standard A2.5.2 ska innehålla följande information:

- a) Fartygets namn.
- b) Fartygets registreringshamn.
- c) Fartygets anropssignal.
- d) Fartygets IMO-nummer.
- e) Namn- och adressuppgifter för den eller de som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten.
- f) Kontaktuppgifter för den person eller enhet som ansvarar för hanteringen av sjömans begäran om stöd.

un paiement quel qu'il soit à un marin conformément à la présente norme, ce prestataire acquiert, à concurrence de la somme versée, et conformément à la législation applicable, par subrogation, transfert ou d'une autre manière, les droits dont aurait bénéficié ledit marin.

13. Aucune disposition de la présente norme ne porte atteinte au droit de recours de l'assureur ou du prestataire de la garantie financière contre un tiers.

14. Les dispositions de la présente norme n'ont pas pour objet d'être exclusives ni de porter atteinte à d'autres droits, créances ou recours destinés à indemniser les gens de mer abandonnés. La législation nationale peut prévoir que toutes sommes payables en vertu de la présente norme peuvent être déduites des sommes reçues d'autres sources et découlant de droits, créances ou recours pouvant donner lieu à indemnisation en vertu de la présente norme.

B. Amendements relatifs au principe directeur B2.5

A la fin de l'actuel principe directeur B2.5, ajouter le titre et le texte suivants:

Principe directeur B2.5.3 – Garantie financière

1. En application du paragraphe 8 de la norme A2.5.2, si la vérification de la validité de certains éléments de la demande du marin ou de son représentant désigné nécessite du temps, le marin ne devrait pas pour autant se voir privé de recevoir immédiatement l'assistance correspondant aux éléments dont la validité a été établie.

C. Amendement relatif à l'insertion d'une nouvelle annexe

Avant l'annexe A5-I, ajouter l'annexe suivante:

Annexe A2-I

Preuves de la garantie financière prescrites par la règle 2.5, paragraphe 2

Le certificat ou toute autre preuve documentaire visée au paragraphe 7 de la norme A2.5.2, doit inclure les renseignements suivants:

- a) le nom du navire;
- b) le port d'immatriculation du navire;
- c) l'indicatif d'appel du navire;
- d) le numéro OMI du navire;
- e) le nom et l'adresse du prestataire ou des prestataires de la garantie financière;
- f) les coordonnées des personnes ou de l'entité chargée de traiter les demandes d'assistance des gens de mer;

- g) Redarens namn.
 h) Giltighetstid för den ekonomiska säkerheten.
 i) Ett intyg från den som tillhandahåller ekonomisk säkerhet på att den ekonomiska säkerheten uppfyller kraven i standard A2.5.2.

D. Ändringar gällande tilläggen A5-I, A5-II och A5-III

Vid slutet av tillägg A5-I ska följande punkt läggas till:

Ekonomisk säkerhet för hemresa.

I tillägg A5-II efter punkt 14 under rubriken *Försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen – del I* ska följande punkt läggas till:

15. Ekonomisk säkerhet för hemresa (regel 2.5)

I tillägg A5-II efter punkt 14 under rubriken *Försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen – del II* ska följande punkt läggas till:

15. Ekonomisk säkerhet för hemresa (regel 2.5)

Vid slutet av tillägg A5-III ska följande punkt läggas till:

Ekonomisk säkerhet för hemresa.

ÄNDRINGAR I KODEN GÄLLANDE REGEL 4.2 I 2006 ÅRS SJÖARBETSKONVENTION (SAMT BILAGOR)

A. Ändringar gällande standard A4.2

I den nuvarande rubriken "Standard A4.2 – Redarens ansvar" ska "A4.2" ersättas med "A4.2.1".

Efter punkt 7 i nuvarande standard A4.2 ska följande text läggas till:

8. Nationella lagar och andra författningar ska föreskriva att systemet för ekonomisk säkerhet för att säkerställa ersättning i enlighet med punkt 1 b i denna standard för avtalsgrundade anspråk, enligt definitionen i standard A4.2.2, uppfyller följande minimikrav:

a) Den avtalsenliga ersättningen ska, om den fastställs i sjömannens anställningsavtal och utan att det påverkar tillämpningen av c i denna punkt, betalas ut fullständigt och utan dröjsmål.

b) Ingen ska utsättas för påtryckningar att ta emot en lägre ersättning än den avtalade.

c) Om typen av långvarig invaliditet hos en sjöman gör det svårt att bedöma den totala ersättning som sjömannen har rätt till, ska en mellanliggande betalning eller mellanliggan-

- g) le nom de l'armateur;
 h) la durée de validité de la garantie financière;

i) une attestation du prestataire de la garantie financière selon laquelle la garantie financière satisfait aux exigences de la norme A2.5.2.

D. Amendements relatifs aux annexes A5-I, A5-II et A5-III

A la fin de l'annexe A5-I, ajouter l'élément suivant:

Garantie financière pour rapatriement

Dans l'annexe A5-II, après le point 14 situé sous le titre *Déclaration de conformité du travail maritime – Partie I*, ajouter l'élément suivant:

15. Garantie financière pour rapatriement (règle 2.5)

Dans l'annexe A5-II, après le point 14 situé sous le titre *Déclaration de conformité du travail maritime – Partie II*, ajouter l'élément suivant:

15. Garantie financière pour rapatriement (règle 2.5)

A la fin de l'annexe A5-III, ajouter l'élément suivant:

Garantie financière pour rapatriement.

AMENDEMENTS AU CODE CONCERNANT LA RÈGLE 4.2 – RESPONSABILITÉ DE L'ARMATEUR DE LA MLC, 2006 (ET ANNEXES)

A. Amendements relatifs à la norme A4.2

Dans le titre actuel «Norme A4.2 – Responsabilité des armateurs», remplacer «A4.2» par «A4.2.1».

Après le paragraphe 7 de l'actuelle norme A4.2, ajouter le texte suivant:

8. La législation nationale prévoit que le dispositif de garantie financière destiné à garantir l'indemnisation prévue au paragraphe 1 b) de la présente norme pour les créances contractuelles définies dans la norme A4.2.2 satisfait aux exigences minimales suivantes:

a) l'indemnisation contractuelle, lorsqu'elle est prévue par le contrat d'engagement maritime et sans préjudice de l'alinéa c) du présent paragraphe, est versée en totalité et sans retard;

b) aucune pression n'est exercée en vue de faire accepter une prestation inférieure au montant contractuel;

c) si l'incapacité de longue durée d'un marin est de nature telle qu'elle ne permet pas d'établir facilement le montant total de l'indemnité à laquelle il peut prétendre, un ou

de betalningar ske för att undvika orimligt lidande för sjömannen.

d) I enlighet med punkt 2 i regel 4.2 ska sjömannen få ersättning utan att det påverkar andra lagstadgade rättigheter, men redaren kan räkna av en sådan betalning från övriga skadeståndsanspråk som sjömannen ställer på redaren och som baseras på samma incident.

e) Ett anspråk på avtalsenlig ersättning kan ställas direkt av den berörda sjömannen eller en anhörig, representant för sjömannen eller utsedd förmånstgare.

9. Nationella lagar och andra författningar ska säkerställa att sjömän meddelas i förväg om en redares ekonomiska säkerhet kommer att upphöra att gälla eller upphävas.

10. Nationella lagar och andra författningar ska säkerställa att flaggstatens behöriga myndighet informeras av den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten om en redares ekonomiska säkerhet upphör att gälla eller upphävs.

11. Varje medlemsstat ska kräva att fartyg som för dess flagg ombord medför ett certifikat eller annan styrkande handling för den ekonomiska säkerheten som utfärdats av den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten. En kopia ska anslås på en väl synlig plats ombord som är tillgänglig för sjömännen. Om fler än en tillhandahåller ekonomisk säkerhet, ska handlingar från varje tillhandahållare medföras ombord.

12. Den ekonomiska säkerheten ska inte upphöra före utgången av giltighetstiden för den ekonomiska säkerheten såvida inte den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten anmäler detta till flaggstatens behöriga myndighet minst 30 dagar i förväg.

13. Den ekonomiska säkerheten ska täcka betalning av alla avtalsgrundade anspråk som omfattas av den och som uppkommer under säkerhetens giltighetstid.

14. Certifikatet eller andra styrkande handlingar för den ekonomiska säkerheten ska innehålla de uppgifter som anges i tillägg A4-I. De ska vara på engelska eller åtföljas av en engelsk översättning.

Efter nuvarande standard A4.2 ska följande rubrik och text läggas till:

Standard A4.2.2 – Hantering av avtalsgrundade anspråk

1. Enligt punkt 8 i standard A4.2.1 och den nuvarande standarden avser "avtalsgrundade anspråk" alla anspråk gällande dödsfall eller långvarig invaliditet hos sjömän på grund av skada, sjukdom eller risk i arbetet enligt bestämmelser i nationell lag, sjömannens an-

plusieurs paiements provisoires sont effectués en sa faveur pour lui éviter de se retrouver dans une situation précaire injustifiée;

d) conformément à la règle 4.2, paragraphe 2, le marin reçoit un paiement sans préjudice d'autres droits garantis par la loi, ce paiement pouvant toutefois être déduit par l'armateur de toute indemnité résultant de toute autre réclamation formulée par le marin à son encontre et découlant du même incident;

e) toute réclamation en vue d'une indemnisation contractuelle peut être présentée directement par le marin concerné, ses plus proches parents, un représentant du marin ou le bénéficiaire désigné.

9. La législation nationale dispose que les gens de mer reçoivent un préavis si la garantie financière de l'armateur doit être annulée ou résiliée.

10. La législation nationale dispose que l'autorité compétente de l'Etat du pavillon est avisée par le prestataire de la garantie financière de l'annulation ou de la résiliation de la garantie financière de l'armateur.

11. Chaque Membre exige que les navires battant son pavillon détiennent à bord un certificat ou toute autre preuve documentaire de la garantie financière délivrée par le prestataire de cette garantie. Une copie doit être affichée bien en vue à un endroit accessible aux gens de mer. Lorsque la couverture est assurée par plusieurs prestataires, le document fourni par chacun d'eux est conservé à bord.

12. La garantie financière ne peut cesser avant la fin de sa période de validité, à moins que le prestataire de la garantie financière n'ait donné un préavis d'au moins trente jours à l'autorité compétente de l'Etat du pavillon.

13. La garantie financière prévoit le paiement de toutes créances contractuelles couvertes qui se présentent durant la période de validité du document.

14. Le certificat ou toute autre preuve documentaire de la garantie financière doit contenir les informations requises à l'annexe A4-I. Il doit être rédigé en anglais ou accompagné d'une traduction en anglais.

Ajouter le titre et le texte suivants à la suite de l'actuelle norme A4.2:

Norme A4.2.2 – Traitement des créances contractuelles

1. Aux fins du paragraphe 8 de la norme A4.2.1, et de la présente norme, le terme «créance contractuelle» s'entend de toute créance liée au décès ou à une incapacité de longue durée des gens de mer résultant d'un accident de travail, d'une maladie

ställningsavtal eller kollektivavtal.

2. Systemet för ekonomisk säkerhet enligt punkt 1 b i standard A4.2.1 kan ta formen av ett socialförsäkringssystem, en försäkring, en fond eller liknande. Systemets utformning bestäms av medlemsstaten i samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer.

3. Nationella lagar och andra författningar ska säkerställa att det finns effektiva rutiner för mottagning och opartisk handläggning av avtalsgrundade anspråk på ersättning enligt punkt 8 i standard A4.2.1 genom snabba och rättvisa förfaranden.

B. Ändringar gällande anvisning B4.2

I den nuvarande rubriken "Anvisning B4.2 – Redarens ansvar" ska "B4.2" ersättas med "B4.2.1".

I punkt 1 i den nuvarande anvisningen B4.2 ska "Standard A4.2" ersättas med "standard A4.2.1".

Efter punkt 3 i den nuvarande anvisningen B4.2 ska följande rubrik och text läggas till:

Anvisning B4.2.2 – Hantering av avtalsgrundade anspråk

1. Nationella lagar och andra författningar ska föreskriva att parterna i betalningen av ett avtalsgrundat anspråk kan använda förlagan till formulär för betalningsmottagning eller ansvarsfriskrivning i tillägg B4-I.

C. Ändring till nya tillägg

Efter tillägg A2-I ska följande tillägg läggas till:

TILLÄGG A4-I

Bevis på ekonomisk säkerhet enligt regel 4.2

Det certifikat eller de andra styrkande handlingar för den ekonomiska säkerheten som avses i punkt 14 i standard A4.2.1 ska innehålla följande uppgifter:

- a) Fartygets namn.
- b) Fartygets registreringshamn.
- c) Fartygets anropssignal.
- d) Fartygets IMO-nummer.
- e) Namn- och adressuppgifter för den eller de som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten.
- f) Kontaktuppgifter för den person eller enhet som ansvarar för hanteringen av sjömäns

professionnelle ou d'un risque professionnel, tel que prévu par la législation nationale, le contrat d'engagement maritime ou une convention collective.

2. Le dispositif de garantie financière, tel que prévu au paragraphe 1 b) de la norme A4.2.1, peut prendre la forme d'un régime de sécurité sociale, une assurance, un fonds ou de tout autre dispositif équivalent. Sa forme est déterminée par le Membre après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

3. La législation nationale garantit que des dispositions efficaces sont prises pour recevoir, traiter et régler en toute impartialité les demandes d'indemnisation pour des créances contractuelles, telles que visées au paragraphe 8 de la norme A4.2.1 au moyen de procédures rapides et équitables.

B. Amendements relatifs au principe directeur B4.2

Dans le titre actuel «Principe directeur B4.2 – Responsabilité de l'armateur», remplacer «B4.2» par «B4.2.1».

Au paragraphe 1 de l'actuel principe directeur B4.2, remplacer «norme A4.2» par «norme A4.2.1».

Après le paragraphe 3 du principe directeur B4.2 actuel, ajouter le titre et le texte suivants:

Principe directeur B4.2.2 – Traitement des créances contractuelles

1. La législation nationale devrait prévoir que les parties au paiement d'une créance contractuelle pourront utiliser le modèle de reçu et de décharge figurant dans l'annexe B4-I.

C. Amendements relatifs à l'insertion de nouvelles annexes

Après l'annexe A2-I, ajouter l'annexe suivante:

ANNEXE A4-I

Preuves de la garantie financière prévue à la règle 4.2

Le certificat ou toute autre preuve documentaire de la garantie financière prescrit au paragraphe 14 de la norme A4.2.1 doit inclure les informations suivantes:

- a) le nom du navire;
- b) le port d'immatriculation du navire;
- c) l'indicatif d'appel du navire;
- d) le numéro OMI du navire;
- e) le nom et l'adresse du prestataire ou des prestataires de la garantie financière;
- f) les coordonnées des personnes ou de l'entité chargée de traiter les créances con-

avtalsgrundade anspråk.

g) Redarens namn.

h) Giltighetstid för den ekonomiska säkerheten.

i) Ett intyg från den som tillhandahåller ekonomisk säkerhet på att den ekonomiska säkerheten uppfyller kraven i standard A4.2.1.

Efter tillägg A4-I ska följande tillägg läggas till:

TILLÄGG B4-I

Förlaga till formulär för betalningsmottagning eller ansvarsfriskrivning enligt anvisning B4.2.2

Fartyg (namn, registreringshamn och IMO-nummer):

.....

Incident (datum och plats):

.....

Sjöman/arvinge och/eller anhörig:

.....

Redare:

.....

Jag [sjöman] [sjömannens arvinge och/eller anhörig]* bekräftar härmed mottagandet av beloppet på [valuta och belopp] genom vilket redaren uppfyller sin skyldighet att betala avtalsenlig ersättning för personskada och/eller dödsfall enligt bestämmelserna och villkoren i [mitt] [sjömannens]* anställningsavtal, och jag befriar härmed redaren från sina skyldigheter enligt nämnda villkor.

Betalning sker utan erkännande av ersättningsansvar och tas emot utan att detta påverkar [min] [sjömannens arvinges och/eller anhöriges]* rätt att på rättslig väg ställa ersättningsanspråk för försummelse, skadelidande eller åsidosättande av lagstadgade skyldigheter eller att utnyttja andra rättsliga möjligheter som härrör från ovannämnda incident.

Datum:

.....

Sjöman/arvinge och/eller anhörig:

.....

Namnteckning:

tractuelles des gens de mer;

g) le nom de l'armateur;

h) la durée de validité de la garantie financière;

i) une attestation du prestataire de la garantie financière selon laquelle la garantie financière satisfait aux exigences de la norme A4.2.1.

Après l'annexe A4-I, ajouter l'annexe suivante:

ANNEXE B4-I

Modèle de reçu et de décharge visé au principe directeur B4.2.2

Navire (nom, port d'immatriculation et numéro OMI)

.....

Incident (date et lieu)

.....

Marin/héritier du marin et/ou personne à charge

.....

Armateur

.....

Je soussigné, [nom du marin] [nom de l'héritier du marin et/ou de la personne à charge]*, accuse réception par la présente de la somme de [montant et devise] en acquittement de l'obligation de l'armateur de payer une indemnisation contractuelle pour lésions corporelles et/ou mort en vertu des clauses de [mon engagement] [de l'engagement du marin]* et dégage l'armateur de ses obligations en vertu desdites clauses.

Le paiement est effectué sans reconnaissance de responsabilité à l'égard de créances éventuelles et est accepté sans préjudice de [mon droit][du droit du marin/de l'héritier légal du marin et/ou de la personne à charge]* de faire valoir en justice toute créance pour négligence ou faute, ou violation d'une obligation légale, ou tout autre droit à réparation pouvant être invoqué et découlant de l'incident susmentionné.

Date

.....

Marin/héritier du marin et/ou personne à charge

.....

Signature

.....
 För kännedom:

Redaren/redarens ombud:

Namnteckning:

.....
 Accusés de réception:

Armateur/représentant de l'armateur:

Signature

.....
 Tillhandahållare av ekonomisk säkerhet:

Namnteckning:

.....
 Prestataire de la garantie financière:

Signature:

.....
 * Stryk det som ej är tillämpligt.

.....
 * Rayer la mention inutile.

D. Ändringar gällande tilläggen A5-I, A5-II och A5-III

Vid slutet av tillägg A5-I ska följande punkt läggas till:

Ekonomisk säkerhet gällande redarens ansvar.

I tillägg A5-II, som sista punkt under rubriken *Försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen – del I*, ska följande punkt läggas till:

16. Ekonomisk säkerhet gällande redarens ansvar (regel 4.2).

I tillägg A5-II, som sista punkt under rubriken *Försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen – del II*, ska följande punkt läggas till:

16. Ekonomisk säkerhet gällande redarens ansvar (regel 4.2).

Vid slutet av tillägg A5-III ska följande punkt läggas till:

Ekonomisk säkerhet gällande redarens ansvar.

D. Amendements relatifs aux annexes A5-I, A5-II et A5-III

A la fin de l'annexe A5-I, ajouter l'élément suivant:

Garantie financière relative à la responsabilité de l'armateur

Dans l'annexe A5-II, ajouter comme dernier point de la *Déclaration de conformité du travail maritime – Partie I*, l'élément suivant:

16. Garantie financière relative à la responsabilité de l'armateur (règle 4.2)

Dans l'annexe A5-II, ajouter comme dernier point de la *Déclaration de conformité du travail maritime – Partie II*, l'élément suivant:

16. Garantie financière relative à la responsabilité de l'armateur (règle 4.2)

A la fin de l'annexe A5-III, ajouter l'élément suivant:

Garantie financière relative à la responsabilité de l'armateur.

**European Union
Statement**

**International Labour Conference
103rd session
(28 May - 12 June 2014)**

**Committee on the Application of Standards
Yemen (Convention No. 182)**

Geneva, May 2014

- CHECK AGAINST DELIVERY -

International Labour Conference**103rd session****(28 May - 12 June 2014)****Committee on the Application of Standards****Yemen (Convention No. 182)****EU Statement**

Thank you chair. I speak on behalf of the European Union.

The following countries align themselves with this declaration: Turkey¹, the former Yugoslav Republic of Macedonia², Montenegro², Iceland³, Serbia², Albania², Norway⁴, Ukraine, the Republic of Moldova, Armenia and Georgia.

The EU fully supports the implementation of the eight fundamental ILO Conventions in Yemen, which are important tools to guide the current transition period.

In this context, the EU salutes the positive conclusion of the National Dialogue Conference (NDC) in January 2014, which made ambitious recommendations on rights and freedoms, in particular in the area of the rights of the child. We note with appreciation that these recommendations are in line with the conclusions of the Committee on the Application of standards, notably as regards the right to education and the prohibition of child labour and recruitment of child soldiers.

We commend the efforts undertaken by the Yemeni authorities to implement these recommendations, such as the current legislative work aimed at upgrading all relevant legislations on the rights of the child and the signing with the UN on 14 May 2014 of an action plan to bring an end to the use and recruitment of children by Government forces. We also urge the Government of Yemen to expedite the draft Child Rights Acts which establishes a minimum age for marriage of 18 years.

We call on the government of Yemen to comply with the recommendations of the Committee and, in particular, to take effective and time-bound measures to ensure that children removed from armed groups and forces and their families receive support and assistance for their rehabilitation and social integration, including reintegration into the school system or into vocational training.

¹ Candidate country

² The Candidate countries former Yugoslav Republic of Macedonia, Montenegro and Serbia as well as potential candidate countries Albania and Bosnia and Herzegovina continue to be part of the Stabilisation and Association Process.

³ Candidate Country Iceland continues to be a member of the EFTA and of the European Economic Area.

⁴ Liechtenstein and Norway are members of the EFTA and the European Economic Area.

The EU will continue supporting the authorities and all relevant partners in Yemen to ensure the effective implementation of these measures, notably through its "Juvenile Justice programme" developed jointly with UNICEF since 2009.

We encourage the Government of Yemen to avail itself of the technical cooperation activities of the ILO and other organisations as well as to comply with its reporting obligations.

Thank you chair.

**European Union
Statement**

**International Labour Conference
103rd session
(28 May - 12 June 2014)**

**Committee on the Application of Standards
Belarus (Convention No. 87)**

Geneva, May 2014

- CHECK AGAINST DELIVERY -

International Labour Conference
103rd session
(28 May - 12 June 2014)
Committee on the Application of Standards
Belarus (Convention No. 87)
EU Statement

Thank you chair. I speak on behalf of the European Union.

The following countries align themselves with this declaration: the former Yugoslav Republic of Macedonia¹, Montenegro², Iceland², Serbia², Albania², Norway³ and Ukraine.

The European Union attaches great importance to its relations with Belarus, a country which neighbours the EU and to the citizens of that country, and remains gravely concerned about the lack of respect for human rights, democracy and rule of law. The EU maintains its policy of critical engagement with Belarus, intended to promote respect for human rights, the rule of law and democratic principles in that country.

The European Union welcomes the fact that a ILO Direct Contacts Mission managed to visit Minsk and could meet with stakeholders from both governmental and non-governmental sides. However, we remain gravely concerned that the recent Direct Contacts Mission has unfortunately shown that there has been no fundamental change or significant progress in implementing the recommendations of the 2004 Commission of Inquiry. In this context, we want to recall that the failure of Belarus to implement these recommendations has led to the suspension of Belarus from the European Union Generalised System of Preferences (GSP) since 2007.

We recall that the development of bilateral relations under the Eastern Partnership is conditional on progress towards respect by Belarus for the principles of democracy, the rule of law and human rights. We are willing to assist Belarus to meet its obligations in this regard and will continue to closely monitor the situation in Belarus.

This case has been on the agenda of this committee for eleven times since 1997. The respect for human rights, the rule of law and democratic principles has not improved in Belarus. We believe that freedom of expression, opinion, assembly and association are essential for a democracy.

¹ The Candidate countries former Yugoslav Republic of Macedonia, Montenegro and Serbia as well as potential candidate countries Albania and Bosnia and Herzegovina continue to be part of the Stabilisation and Association Process.

² Candidate Country Iceland continues to be a member of the EFTA and of the European Economic Area.

³ Liechtenstein and Norway are members of the EFTA and the European Economic Area.

We call on the Government of Belarus to cooperate fully with the ILO and to provide information on the follow up given to the Commission of Inquiry recommendations. Fulfilling them is essential for freedom of association.

We call on the Belarusian authorities to eliminate the obstacles to trade union registration, in particular the requirements imposed by Decree No. 2 of January 1999 on legal address and 10 per cent minimum membership requirements. These obstacles hinder the establishment and functioning of trade unions in practice.

We also call on the Government to provide the information requested by the Committee of Experts, notably concerning the refusal to authorize the holding of demonstrations and the restrictions on mass activities imposed by the Act on Mass Activities.

We urge the Government, in line with the request of the Committee of experts, to amend Presidential decree No. 24 concerning the use of foreign gratuitous aid. This is essential to ensure that workers' and employers' organisations may benefit from assistance from international organisations of workers and employers. We call on the Government to provide the information requested by the Committee.

We urge the Government to provide all the information requested by the Committee of Experts and to intensify its efforts in cooperation with all the social partners concerned to implement the recommendations of the Commission of Inquiry. We also encourage the Government to avail itself of the technical assistance provided by the Office.

Thank you chair.

**European Union
Statement**

**International Labour Conference
103rd session
(28 May - 12 June 2014)**

**Committee on the Application of Standards
Bangladesh (Convention No. 81)**

Geneva, May 2014

- CHECK AGAINST DELIVERY -

International Labour Conference
103rd session

(28 May - 12 June 2014)

Committee on the Application of Standards
Bangladesh (Convention No. 81)

EU Statement

Thank you chair. I speak on behalf of the European Union and its Member States.

The following countries align themselves with this declaration: Turkey¹, the former Yugoslav Republic of Macedonia², Montenegro², Iceland³, Serbia², Albania², Norway⁴ and Ukraine.

The “Sustainability Compact for continuous improvements in labour rights and factory safety in the Readymade Garment and knitwear industry in Bangladesh” launched by the EU, the Government of Bangladesh and the ILO in July 2013, outlines commitments mainly related to the issues discussed by this committee, including with regard to Convention N° 81 about labour inspection.

We welcome the progress of Bangladesh in implementing several commitments under the Sustainability Compact, while sustained efforts will be needed to ensure full implementation of the Compact. We welcome the amendments to the Bangladesh Labour Act and stress the importance of implementing legislation to follow suit. We concur with the Committee of experts and encourage the Government of Bangladesh to keep the ILO informed of any further progress.

We also urge the Government to continue the "Modernization and Strengthening of the Department of Inspection for Factories and Establishments" (DIFE) by restructuring and expanding it, by increasing the manpower and the training for labour inspectors. We encourage Bangladesh to keep the Office informed about these measures.

We welcome the proposed law titled 'Bangladesh Export Processing Zones Labour Act 2014' and we suggest that the Government keeps the ILO closely associated in this respect.

¹ Candidate country

² The Candidate countries former Yugoslav Republic of Macedonia, Montenegro and Serbia as well as potential candidate countries Albania and Bosnia and Herzegovina continue to be part of the Stabilisation and Association Process.

³ Candidate Country Iceland continues to be a member of the EFTA and of the European Economic Area.

⁴ Liechtenstein and Norway are members of the EFTA and the European Economic Area.

We urge the Government to address remaining shortcomings identified by the Committee of Experts in its report regarding the labour law reform, and continue implementing remaining outstanding commitments under the Sustainability Compact, including the outstanding issues with regard to inspections.

We urge the Government to carry out its commitment to support and protect trade unions. The work of the Labour inspectorate benefits from the role of trade unions, calling attention to non-compliance with labour standards.

We stay engaged in improving labour rights and factory safety in Bangladesh, stand ready to continue, with the ILO, to assist the Bangladeshi authorities to meet the required international labour standards and express our resolve to pursue this together with all stakeholders involved in the supply chain, including initiatives of global buyers.

We welcome the decisive efforts of the Office to bring together the various relevant stakeholders to promote labour rights and safe workplaces in Bangladesh. We encourage the Government to avail itself of the technical assistance of the ILO in this respect.

Thank you Chair.

Liite 9

103. ILC – CAS – Niger C138

Statement by the Norwegian Government representative, Ms. Charlotte Vidnes.

Thank you Chair,

I am speaking on behalf of the Nordic countries - Denmark, Finland, Iceland, Sweden and Norway.

We find it of grave concern that the Government of Niger has still not provided the requested information concerning child labour in the informal economy of Niger- especially in regard to action taken by the labour administration for children working on their own account.

This is a serious case and it needs to be assessed together with the expert committee's findings on Niger's compliance with Convention No 182 on the worst forms of child labour. Minors under 18 are being exploited for forced or compulsory labour in the form of trafficking, forced begging, and the most hazardous types of work. There is a clear lack of sufficient labour inspection capacity to ensure supervision of children under 18 years of age who are engaged in the worst forms of child labour. Further, there is a lack of investigation, prosecution and dissuasive sanctions for using children for purely economic ends.

It is high time for the Government of Niger to intensify its efforts to ensure the protection of children from these forms of labour in practice and particularly from hazardous types of work.

The case of Niger further demonstrates a clear example of how important the two ongoing Conference Committees are, on respectively forced labour and transition from informal to formal economy.

Governments are no doubt the main actors and the main drivers for change - in this context. This is very much a question of political will and ability. There has to be a willingness and an ability on the part of the Government to perform in accordance with principles of good governance and the fight against corruption. There needs to be a will to ensure fair distribution of wealth as well as capacity building on social dialogue and strengthening of the labour administration systems, including labour inspection, labour protection and social security.

We would also like to seize the opportunity to emphasize that compulsory and accessible schooling is one of the most effective means of combating child labour.

We sincerely hope that the Government of Niger will commence to pursue its efforts and take the necessary measures in a strategic way. We encourage Niger to conduct a national survey of the informal economy, to make it possible to measure the extent of children working on their own account. This will enable the labour administration to intervene more effectively in this field.

Finally, we encourage the Government of Niger to seek technical assistance from the ILO and

other international donors to combat and progressively eliminate child labour in the country. We fully recognize the need for a joint effort to overcome the challenges in this critical area!

Thank you!

Liite 10

ILC 2014 – CAS. Statement by government delegate of Denmark on the case of Kazakhstan (C111):

Thank you,

I speak on behalf of the Nordic countries - Finland, Iceland, Sweden, Norway and Denmark.

Promotion of gender equality and equal opportunities for all is one of the main goals of the ILO activities, as well as it is in the UN system. Furthermore, gender equality is important for the development of prosperous societies. All talents are needed, as no society can afford to make use of only half the potential of its citizens, the men. Gender equality is a condition for economic growth, democracy and welfare.

We believe that everyone, regardless of gender or ethnic background should enjoy equal opportunities in all spheres of life – for the benefit of the individual, the family, the workplace and society. This way of thinking has a long history in the Nordic countries, where women have played a decisive role in the establishment, maintenance, and development of the welfare state.

Womens role in the labour market should not be subject to assumptions based on stereotypes. Neither should the legal framework create obstacles to women and men's equal participation on the labour market. Health and safety legislation must be aimed at protecting both men and women and must ensure the rights and protection for all workers, irrespectively of gender.

We urge the Government of Kazakhstan to eliminate any legislative measures that infringe the principle of equality of opportunity and treatment between men and women in employment and occupation.

We call on the Government to amend any legislation reflecting the assumption that the main responsibility for family care lies with women, or excluding men from certain rights or benefits.

Finally, we call on the Government to provide information on the content and application of its Labour Code as requested by the Committee of Experts.

Thank you.